

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

ปริญญา

รัฐศาสตร์

ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์

สาขา

คณะ

เรื่อง การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ
ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

The Implementation of the Official Policy of Decentralization of Public Services in
Municipality of Muang District Nakhon Pathom Province

นามผู้วิจัย นางสาวโยษิตา นิมิตโกคานันท์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ประสงค์ กัลยาณะธรรม, ค.ด.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(อาจารย์โชติมา แก้วทอง, ศส.ด.)

ประธานสาขาวิชา

(อาจารย์สุรางค์ ณรงค์ศักดิ์สกุล, ค.ด.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญจนา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

สิงสีทวิ มตาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

The Implementation of the Official Policy of Decentralization of Public Services in Municipality
of Muang District Nakhon Pathom Province

โดย

นางสาวโยษิตา นิमितโกคานันท์

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)
พ.ศ. 2555

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โยธิตา นิมิตโกคานันท์ 2555: การนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขารัฐศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์ประสงค์ กัลยาณะธรรม, ก.ค. 198 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับผลสำเร็จของการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 2) สมรรถนะองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมืองจังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล จำนวน 148 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสำเร็จของการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมืองจังหวัดนครปฐม ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติในทุกด้านอยู่ในระดับมาก มีการนํานโยบายด้านโครงสร้างไปปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสถานที่ และน้อยที่สุดคือ ด้านงบประมาณ ตามลำดับ และผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก นโยบายที่มีผลสำเร็จมากที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต รองลงมาคือ ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย และน้อยที่สุดคือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรมและการท่องเที่ยว ตามลำดับ 2) สมรรถนะองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมืองจังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย ด้านโครงสร้าง ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ และด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ ในภาพรวมมีด้านบุคลากร ด้านสถานที่ และด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง และมีด้านโครงสร้าง และด้านงบประมาณ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา และปรับปรุงการปฏิบัติงานของ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบล ควรให้ความสำคัญต่อสมรรถนะองค์กรทั้ง 5 ปัจจัย ในการนํานโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งมีความสำคัญทุกปัจจัยและมีผลต่อผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ

Yosita Nimitpokanun 2012: The Implementation of the Official Policy of Decentralization of Public Services in Municipality of Muang District Nakhon Pathom Province. Master of Arts (Political Science), Major Field: Political Science, Faculty of Liberal Arts and Science.
Thesis Advisor: Mr. Prasong Kalayanathum, Ph.D 198 pages.

The purposes of this research were to study 1) the success of public service decentralization policy implementation of Municipalities in Muang District, Nakhon Pathom Province, and 2) organizational performance associated with the success of public service decentralization policy implementation. The samples were 148 government officials and employees of Municipalities in Muang District, Nakhon Pathom Province. The instrument used to collect the data was questionnaires and the statistics used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation, and Pearson correlation coefficient. The level of statistical significance was set at .05

The results showed that overall, 1) The success of municipalities in Muang District, Nakhon Pathom Province implemented the public service decentralization policy, the factors affected the success of the public service decentralization policy implementation in overall at a high level. There were the infrastructures aspects policy was the highest level, secondly was the place aspect and the least was budget aspect, respectively. Also overall the success of public service decentralization policy implementation was at a high level. The quality of life promotion aspect was the highest level, followed by the social order aspect and the least level was planning aspect commercial investment and tourism promotion aspect, respectively. 2) The competency organizational performance associated with the success of public service decentralization policy implementation in municipalities in Muang District, Nakhon Pathom Province it consist of the structure aspect, personnel aspect, budget aspects, place aspect and tool and equipment aspect had significant relationship with the overall success of public service decentralization policy implementation. Thus, the relationship in the same direction among the personnel, place and tool and equipment aspect was at the high level whereas that between the structure and budget aspect was at the moderate level at the significant level of .05.

Recommendations from the study for the development and improvement of officials and employees' performances were that the 5 factors of organization capability should be emphasized in policy implementation since they were important factors in the implementation of public services decentralization policy.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งของท่าน อาจารย์ ดร. ประสงค์ กัลยาณะธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่กรุณาดูแลให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทุกขั้นตอนปรับแก้ขอบข่ายเนื้อหาให้มีความชัดเจนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และ ท่านอาจารย์ ดร. โชติมา แก้วทอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา ตรวจสอบข้อมูล อันเป็นประโยชน์และทำให้ผลการศึกษาวิจัยฉบับนี้ถูกต้องสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ ทั้ง 2 เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา พี่ๆ และเพื่อนๆ ของผู้วิจัยทุกท่านที่ให้การส่งเสริม สนับสนุน และเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร พนักงานเทศบาลและเจ้าหน้าที่ของ เทศบาลนครธรรมศาลา เทศบาลดอนยายหอม และเทศบาลโพรงมะเดื่อ ที่ท่านได้ให้ความช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถาม ซึ่งทำให้งานวิจัยครั้งนี้ ประสบผลสำเร็จด้วยดี

สุดท้ายนี้ ความดีและประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาวิจัย ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอบแต่ท่านคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ ถ่ายทอด ประสบการณ์ และให้คำแนะนำในการศึกษาตลอดมา แก่ข้าพเจ้า ซึ่งเป็นที่มาของผลงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

โยษิตา นิमितโกคานันท์

มีนาคม 2555

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
สมมติฐาน	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	8
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ	8
แนวคิดเกี่ยวกับตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ	13
แนวคิดการปกครองส่วนท้องถิ่น	22
แนวคิดการกระจายอำนาจ	41
แนวคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะและการถ่ายโอนภารกิจการจัดบริการสาธารณะ	56
ข้อมูลในเขต เทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม	63
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	70
สรุป	78
กรอบแนวคิดในการวิจัย	81
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	82
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	82
กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง	82

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	84
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	87
การเก็บรวบรวมข้อมูล	88
การวิเคราะห์ข้อมูล	88
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	88
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	90
ผลการวิจัย	90
ข้อวิจารณ์	137
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	161
สรุปผลการวิจัย	161
ข้อเสนอแนะ	175
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	178
ภาคผนวก	183
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	184
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	194
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	198

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย	83
2	การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยวิธีการของครอนบาค	87
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	91
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กร	94
5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้าง	95
6	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร	96
7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ	98
8	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่	99
9	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	101
10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ	103

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
11	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ	104
12	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ	106
13	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ	108
14	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการ ท่องเที่ยวไปปฏิบัติ	109
15	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ	111
16	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่นไปปฏิบัติ	112

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบาย การกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ	114
18	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบาย การกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ไปปฏิบัติ	115
19	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบาย การกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริม คุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ	117
20	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบาย การกระจาย อำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคม และรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ	119
21	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบาย การกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริม การลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ	120
22	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบาย การกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ	122

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
23	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ	123
24	ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ	125
25	ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ	127
26	ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ	128
27	ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ	130
28	ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ	131

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
29	ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ	133
30	ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ	135
31	สรุประดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ในภาพรวมไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอ เมือง จังหวัดนครปฐม	164
32	สรุประดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาล ตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม	165
33	สรุประดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม	166
34	สรุประดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม	167

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
35	สรุประดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม	167
36	สรุประดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม	168
37	สรุประดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม	169
38	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ	169
39	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ	170
40	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ	170

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
41	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับ ผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ	170
42	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับ ผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการ ท่องเที่ยวไปปฏิบัติ	171
43	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับ ผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ	171
44	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับ ผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ	172
45	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของ องค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการ จัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ	172

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงการการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational model)	14
2	แสดงการการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบด้านการพัฒนาองค์กร (Organization Development Model)	15
3	แสดงการการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบ ด้านกระบวนการของ ระบบราชการ (Bureaucratic Processes Model)	16
4	แสดงการการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบด้านการเมือง (Political Model)	17
5	แสดงการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบทั่วไป (General model)	18
6	แสดงการการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบด้านการจัดการ (Management model)	19
7	กรอบแนวคิดในการวิจัย	81

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองท้องถิ่นเป็นวิธีการที่รัฐได้กระจายอำนาจหน้าที่บางอย่างในการปกครองและการจัดบริการสาธารณะให้แก่ท้องถิ่นรับไปดำเนินงานด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของตนเอง เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น โดยเฉพาะตามที่ได้รับมอบหมายเป็นการแบ่งเบาภาระรัฐบาลกลาง เนื่องจากการกิจของรัฐบาลมีอยู่อย่างกว้างขวาง รัฐบาลจึงไม่สามารถดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง เพราะแต่ละท้องถิ่นย่อมมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน การแก้ปัญหาหรือจัดบริการโครงการในท้องถิ่นในรูปแบบที่เหมือนกันย่อมไม่บังเกิดผลสูงสุด ท้องถิ่นย่อมรู้ปัญหาและเข้าใจปัญหาได้ดีกว่าผู้ซึ่งไม่อยู่ในท้องถิ่นนั้น ประชาชนในท้องถิ่นจึงเหมาะสมที่จะแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้นมากที่สุด การปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพที่ให้บริการหรือแก้ไขปัญหาลูกถูกจุด และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนเป็นอย่างดี อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2550 บัญญัติไว้ใน หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 281- มาตรา 283, มาตรา 287, มาตรา 289 - มาตรา 290 (สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์ และ เผ่าพันธุ์ ขอบน้ำตาล, 2552) ได้กำหนดแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดินที่ให้กระจายอำนาจการบริหารราชการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึงตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณสุขปโภคและสาธารณูปการ รวมถึงการจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดหน้าที่การให้บริการสาธารณะที่ถ่ายโอนจากส่วนราชการต่างๆ ที่ภารกิจนั้นๆ เป็นนโยบายของรัฐบาลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการถ่ายโอนอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะและเปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้พัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้สามารถจัดบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ รัฐมอบอำนาจหน้าที่บางอย่างในการทำบริการสาธารณะ ซึ่งเจ้าหน้าที่

ของราชการบริหารส่วนกลางเป็นผู้ดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่นให้ท้องถิ่นรับไปดำเนินการด้วยงบประมาณ และเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นเอง ซึ่งเทศบาล ถือว่าเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรุ่นแรกสุดในสมัยการปกครองในระบอบประชาธิปไตย คือ มีการตราเป็นพระราชบัญญัติเทศบาลเมือง พ.ศ. 2476 และมีการตั้งชุมชนเมือง 44 แห่งขึ้นเป็นเทศบาลครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2496 หลังจากนั้นก็ได้มีการตั้งเทศบาลเพิ่มขึ้น และมีการตราพระราชบัญญัติเทศบาลอีกครั้งใน พ.ศ. 2496 จากนั้นก็ได้มีการปรับปรุงแก้ไขไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน เทศบาลจึงเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นของภาครัฐที่จะต้องนำนโยบายการให้บริการสาธารณะที่ถ่ายโอนจากส่วนราชการต่างๆ ไปปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่จะต้องจัดทำภายในเขตเทศบาลของตน

แต่ตามข้อเท็จจริงที่พบ มีความไม่ชัดเจนและปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายโอนภารกิจ และพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บางแห่งยังไม่มีความพร้อมโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก (ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ และ กอบกุล ราชะนาคร, 2552) ในปัจจุบันการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดการเอาใจใส่แม้ว่าจะมีการออกกฎหมายหรือพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นยังถูกหมกเม็ดจากนักการเมืองท้องถิ่น ขาดการบริหารจัดการและขาดการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง นโยบายการกระจายอำนาจมีบทบาทสำคัญและส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของประชาชน เนื่องจากประชาชนเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด ทั้งทางบวกและทางลบซึ่งเทศบาลสามารถที่จะเลือกตัวแบบในการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้ประสบผลสำเร็จได้เพราะตัวแบบจะเป็นการแสวงหาวิธีการและแนวทางเพื่อปรับปรุงนโยบายแผนงานและการปฏิบัติให้ดีขึ้นโดยตัวแบบทางด้านการจัดการ (Management Model) ตั้งอยู่บนแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีองค์การเน้นให้ความสนใจไปที่สมรรถนะขององค์การ เพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ขึ้นอยู่กับองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่าเทศบาลเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นหน่วยงานหนึ่งของรัฐบาล ที่ต้องนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามที่รัฐบาลมุ่งหวังไว้ แต่การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ หรือแม้แต่การนำนโยบายอื่นๆ ไปปฏิบัติของเทศบาลที่ผ่านมา ยังไม่เกิดผลสำเร็จหรือมีประสิทธิภาพประสิทธิผลเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาถึงระดับผลสำเร็จและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติอย่างจริงจัง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจว่าการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จหรือไม่อย่างไรและมีสมรรถนะองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อทราบถึงสมรรถนะองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จของการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมืองจังหวัดนครปฐม
3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารเทศบาลตำบล ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ใช้ในการพัฒนาองค์การ ปรับปรุงการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการบริหารงานแต่ละด้านของเทศบาลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สมมติฐาน

1. การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ
2. สมรรถนะขององค์กร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม คือ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 148 ตัวอย่าง

ด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ศึกษา คือ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีจำนวนทั้งหมด 3 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลธรรมศาลา, เทศบาลตำบลคอนยายหอม, และเทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ

ด้านเวลา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤษภาคม จนถึงเดือนธันวาคม 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การกระจายอำนาจ หมายถึง การมอบอำนาจการปกครองและการถ่ายโอนกิจการบริการสาธารณะบางเรื่อง ให้คนในท้องถิ่นที่มีอิสระในการปกครองตนเอง มีอำนาจตัดสินใจ มีงบประมาณในการบริหาร มีเจ้าหน้าที่ของตนเอง และมีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อให้องค์กรปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ มีสิทธิในการปกครองตนเองดำเนินงานต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นตามความต้องการของท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

2. การจัดบริการสาธารณะ หมายถึง บริการสาธารณะที่จัดทำขึ้นส่วนใหญ่จะมาจากฝ่ายปกครองและอาจจะถือได้ว่าเป็นหน้าที่ที่สำคัญยิ่ง ในการบริหารงานของภาครัฐ หรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสาธารณะ ซึ่งอาจจะป็นของรัฐหรือเอกชน มีหน้าที่การส่งต่อการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

3. ผลสำเร็จของการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ หมายถึง การที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดบริการสาธารณะตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งประกอบด้วยภารกิจสำคัญ 6 ด้าน ได้แก่

3.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง ความจำเป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อประชาชน ประกอบด้วย 1) ด้านการคมนาคมและการขนส่ง (ทางบกและทางน้ำ) 2) ด้านสาธารณูปโภค (แหล่งน้ำ/ประปาชนบท) 3) ด้านสาธารณูปการ (การจัดให้มีการควบคุมตลาด) 4) การผังเมือง และ 5) การควบคุมอาคาร

3.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย 1) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ 2) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ 3) ด้านการส่งเสริมอาชีพ 4) การสวัสดิการสังคม (การสังคมสงเคราะห์พัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อย โอกาส) 5) การนันทนาการ (การส่งเสริมการกีฬา การจัดให้มีสถานที่พักผ่อน) 6) การศึกษา (การจัดการศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบ) และ 7) การสาธารณสุข (การสาธารณสุข การรักษาพยาบาล และการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ)

3.3 ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย ประกอบด้วย 1) ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น 2) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และ 3) การรักษาความสงบเรียบร้อย และความเป็นระเบียบของบ้านเมือง

3.4 ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชยกรรม และการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 1) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์ 2) การส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัว

- 3) การหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของเทศบาลตำบล 4) ให้มีตลาดท่าเทียบเรือและท่าข้าม
5) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ และ 6) การท่องเที่ยว

3.5 ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ประกอบด้วย 1) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษา
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ และที่สาธารณะ
รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

3.6 ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วย
1) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 2) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
และวัฒนธรรมของท้องถิ่นด้านการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา
3) การปกป้อง คุ้มครอง ควบคุม ดูแลรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
4) การจัดให้มีและควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน

4. สมรรถนะองค์กร หมายถึง ความสามารถขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติเป็นหลัก
เน้นที่ขีดสมรรถนะภายในของหน่วยงานที่รับผิดชอบบริหารนโยบายจะมีโอกาสที่จะนำเอา
นโยบายไปปฏิบัติอย่างประสบความสำเร็จ โดยที่สมรรถนะองค์กรประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่

4.1 ปัจจัยโครงสร้าง หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำไปปฏิบัติ โดยโครงสร้างของ
องค์กรต้องเหมาะสม เช่น เรื่องสายการบังคับบัญชา ลำดับชั้นการบังคับบัญชาและการประสานงาน
ภายในองค์กร

4.2 ปัจจัยบุคลากร หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำไปปฏิบัติ ซึ่งบุคลากรต้องม
ความรู้ความสามารถทั้งด้านการบริการและเทคนิคอย่างเพียงพอ

4.3 ปัจจัยงบประมาณ หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำไปปฏิบัติ การเตรียมการ
วางแผนความพร้อมในเรื่องของงบประมาณการใช้จ่ายดำเนินโครงการให้บรรลุเป้าหมาย และเพื่อ
แก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ทันเวลาตามกำหนดของนโยบาย

4.4 ปัจจัยสถานที่ หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำไปปฏิบัติโดยสถานที่ตั้งขององค์กรที่นานโยบายปฏิบัติต้องมีความเหมาะสมและมีความพร้อมทุกส่วนฝ่ายในการดำเนินงานปฏิบัติตามนโยบาย

4.5 ปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำไปปฏิบัติ โดยการสนับสนุนจากฝ่ายการเมือง และฝ่ายบริหารในด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้อันเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนานโยบายไปปฏิบัติอีกปัจจัยหนึ่งเพื่อสามารถปฏิบัติงานได้สะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัย เรื่อง การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้ตรวจเอกสารที่เกี่ยวกับ แนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ซึ่งได้เสนอตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ
2. แนวคิดเกี่ยวกับตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ
3. แนวคิดการปกครองส่วนท้องถิ่น
4. แนวคิดการกระจายอำนาจ
5. แนวคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะและการถ่ายโอนภารกิจการจัดบริการสาธารณะ
6. ข้อมูลในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

ความหมายนโยบายสาธารณะ

นักวิชาการหลายท่านต่างมีความคิดเห็นและเข้าใจว่ากิจกรรมในการกำหนดนโยบายของรัฐ อยู่ในขอบเขตการศึกษาของตน แต่ละคนต่างก็พยายามที่จะให้คำนิยามหรือคำอธิบายศัพท์ของ นโยบายของรัฐไปในทางที่ตนได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

Easton (1953 อ้างใน มยุรี อนุমানราชชน, 2553: 4) ได้ให้คำนิยามว่า นโยบายของรัฐ คือ การแจกแจงคุณค่าต่าง ๆ อย่างถูกต้องตามกฎหมายสำหรับสังคมเป็นส่วนรวม ซึ่งอีสตันมีความเห็นว่าการดำเนินการทุกอย่างของรัฐบาลหนึ่ง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำก็ตาม ย่อมก่อให้เกิดผลในการแจกแจงคุณค่าต่าง ๆ ของสังคมนั้น ๆ และเนื่องจากในประเทศนั้น ๆ องค์กรที่จะมีและใช้อำนาจอย่างถูกต้องตามกฎหมายและมีผลต่อบุคคลทุกคนในประเทศนั้นก็คือ รัฐบาลและหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาลเท่านั้น

Sharkansky (1970 อ้างใน ธนปพน ภูสุวรรณ, 2550: 2) อธิบายว่า สาธารณะหมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่รัฐบาล หรือองค์การของรัฐจัดทำขึ้น อาทิ การจัดบริการสาธารณะ การออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ และการจัดพิธีอันถือเป็นสัญลักษณ์ของสังคม เป็นต้น

Dye (1984 อ้างใน มยุรี อนุমানราชชน, 2553: 5) ได้ให้คำนิยามที่กว้างขวางกว่าคนอื่นคือ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลว่า รัฐบาลต้องการจะทำอะไร ทำไมต้องทำเช่นนั้น และอะไรเป็น ความแตกต่างที่รัฐบาลกระทำขึ้น นโยบายของรัฐคืออะไรก็ตามที่รัฐบาลต่าง ๆ เลือกกระทำหรือ เลือกที่จะไม่กระทำ

ศุภชัย ขาวะประภาส (2538 อ้างใน ศิวาณี มงคลธนารักษ์, 2550: 7) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ คือ แนวทางการดำเนินกิจกรรมของรัฐบาลซึ่งรวมทั้งกิจกรรมที่ผ่านมาในอดีต กิจกรรมที่กำลัง ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน และกิจกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต โดย “แนวทางดำเนินกิจกรรม” ในทางปฏิบัติคือทางเลือกที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้นเพื่อแก้ปัญหา บรรเทาปัญหา และ/หรือ ป้องกัน ปัญหาต่าง ๆ ตามภาระหน้าที่ของรัฐบาล ส่วนกิจกรรมของรัฐ หมายความว่า กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง และส่งผลกระทบต่อสาธารณะชนและเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการหรือควบคุมดูแลการดำเนินการโดย องค์กรของรัฐ เพื่อประโยชน์สุขของสาธารณะชนเป็นสำคัญ

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2550: 21) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะว่าเป็น แนวทางปฏิบัติหรือการกระทำซึ่งมีองค์ประกอบหลายอย่างได้แก่ผู้ปฏิบัติหรือชุดของผู้กระทำที่ จะต้องรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสังคม โดยมีจุดมุ่งหมายชัดเจนว่า สิ่งใดที่จะต้อง กระทำให้สำเร็จ มิใช่สิ่งที่รัฐบาลเพียงแต่ตั้งใจจะกระทำหรือเสนอให้กระทำเท่านั้นเป็นการจำแนก ให้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจน ระหว่างนโยบายกับการตัดสินใจของรัฐบาล

จากความหมายของนโยบายสาธารณะที่นักวิชาการต่าง ๆ หลายคนได้ให้คำนิยามที่ แตกต่างกันไป อาจกล่าวได้ว่า นโยบายสาธารณะก็คือแนวทางปฏิบัติที่รัฐกำหนดเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจนเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาหรือพัฒนาประเทศ โดยรัฐมีอำนาจใน การเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำก็ได้ และผลลัพธ์ที่ได้อาจเป็นผลทางบวกหรือทางลบอย่างใด อย่างหนึ่ง แต่ไม่ว่าผลจากการกระทำจะออกมาเป็นอย่างไรย่อมกระทบต่อสาธารณะหรือประชาชน อย่างแน่นอน

ความหมายและความสำคัญการนำนโยบายไปปฏิบัติ

Pressman and Wildavsky (1973 อ้างใน ศิริพร เทียวไสว, 2550: 10) ที่ได้ทำการศึกษา ปัญหาการนำนโยบายการสร้างงานให้ชนกลุ่มน้อยไปปฏิบัติในปี ค.ศ. 1973 เขาได้นิยาม การนำนโยบายไปปฏิบัติว่า หมายถึง ระดับการเกิดขึ้นของผลนโยบายที่คาดคะเนไว้ และการนำ นโยบายไปปฏิบัติอาจได้รับการมองว่า เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายที่กำหนดไว้ กับปฏิบัติการทั้งหลายที่มุ่ง (geared) ไปสู่การกระทำให้บรรลุผล การนำนโยบายไปปฏิบัติคือ

ความสามารถที่จะจัดการและประสานสิ่งที่เกิดขึ้นมาภายหลังในลักษณะที่เป็นลูกโซ่เชิงสาเหตุ และผล ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่พึงปรารถนา

Van Meter and Van Horn (1975 อ้างใน ศิริพร เจียวไสว, 2550: 10) ร่วมกันเขียนบทความเมื่อปี ค.ศ. 1975 เรื่อง “The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework” กำหนดว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติหมายความว่าความรวมถึงการดำเนินการโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในภาครัฐหรือภาคเอกชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมุ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จโดยตรงตามวัตถุประสงค์จากการตัดสินใจดำเนินนโยบายที่ได้กระทำก่อนหน้านั้นแล้ว

Sabatier and Mazmanian (1982 อ้างใน ศิริพร เจียวไสว, 2550: 10) เขียนบทความเมื่อปี ค.ศ. 1982 เรื่อง “Policy Implementation” ได้ศึกษาถึงความเป็นมาของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยสรุปดังนี้ คำว่า “นำนโยบายไปปฏิบัติ (to implement)” ตามความหมายในเว็บสเตอร์ ดิกชันนารี (Webster’ Dictionary) หมายถึง “การจัดหาวิธีในการดำเนินการ (to give practical effect)” และจากความหมายดังกล่าวทั้งสองจึงสรุปความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Implementation) ไว้ว่าหมายถึง กระบวนการตัดสินใจเชิงนโยบายที่เกิดขึ้นจากกฎหมาย การตัดสินใจพิพากษาอรรถคดี คำสั่งของฝ่ายบริหาร หรือกฤษฎีกาที่ออกมาจากสถาบันต่าง ๆ

สมบัติ ชำรงชัญวงศ์ (2544: 400 - 410) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยถือว่าเป็นความสามารถขององค์กร คือ ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยชี้ให้เห็นลักษณะ คือ องค์กรต้องมีความสามารถในการรวบรวมคนและทรัพยากรขององค์กรให้มีเอกภาพ และการกระตุ้นบุคลากรให้ปฏิบัติงานเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

ซึ่งสามารถสรุปความสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติกระบวนการในการกำหนดนโยบาย ขั้นตอน การนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีความสำคัญ มากกว่าขั้นตอนอื่น ๆ และเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการตัดสินใจเลือกทางเลือกนโยบาย เพราะการตัดสินใจเลือกทางเลือกของผู้มีอำนาจกำหนดนโยบายจะพิจารณาทางเลือกที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติก่อนเสมอ ดังนี้

1. ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้ตัดสินใจนโยบาย ถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติแล้วประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของนโยบายก็จะส่งผลให้ผู้ตัดสินใจนโยบายได้รับความเชื่อถือศรัทธา ในทางตรงกันข้ามถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดความล้มเหลวจะส่งผลให้ผู้ตัดสินใจนโยบายถูกตำหนิหรือวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบ ผู้ตัดสินใจในฐานะผู้นำจะต้องรับผิดชอบต่อความล้มเหลวทั้งหมดที่เกิดขึ้น

2. ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์จะทำให้ปัญหาของกลุ่มเป้าหมายได้รับการแก้ไขด้วยดี ถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จล้มเหลวปัญหาของกลุ่มเป้าหมายจะไม่ได้มีการแก้ไขสภาพปัญหาก็ยังคงอยู่ทำให้การแก้ไขต้องใช้เวลาและต้นทุนสูง และทำให้กลุ่มเป้าหมายขาดความเชื่อถือ ทำให้แนวทางแก้ไขปัญหามีความยุ่งยากมากขึ้น

3. ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อหน่วยปฏิบัติ ถ้าประสบความสำเร็จหน่วยปฏิบัติจะได้รับความเชื่อถือและความไว้วางใจทั้งจากผู้กำหนดนโยบายและกลุ่มเป้าหมายว่าเป็นหน่วยปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งผู้กำหนดนโยบายอาจให้รางวัลตอบแทนแก่หน่วยปฏิบัติเพื่อเป็นขวัญกำลังใจ แต่ถ้าไม่ประสบผลสำเร็จจะทำให้หน่วยงานถูกตำหนิจากผู้กำหนดนโยบายและกลุ่มเป้าหมายว่าเป็นหน่วยปฏิบัติงานที่ไร้ประสิทธิภาพ ซึ่งอาจทำให้ผู้รับผิดชอบในหน่วยปฏิบัติต้องถูกลงโทษหรือไม่พิจารณาความดีความชอบได้

4. ความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร ถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์แสดงว่าการใช้ทรัพยากรมีความคุ้มค่า ถ้าหากการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จแสดงว่าการใช้ทรัพยากรไม่คุ้มค่า เกิดความสูญเปล่า และอาจจะต้องใช้ทรัพยากรมากขึ้นในการแก้ปัญหาใหม่ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการจัดสรรทรัพยากรในการแก้ไขปัญหาในนโยบายอื่น ๆ ด้วย ทรัพยากรในที่นี้หมายถึงรวมถึงบุคลากร งบประมาณ อุปกรณ์และเวลาที่ต้องใช้ทั้งหมด

5. ความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศ การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญต่อความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้าหากการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแผนงานและโครงการพัฒนาต่าง ๆ ประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้จะส่งผลให้การพัฒนาประเทศบรรลุเป้าหมายเพื่อความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดีและมีความสุข ถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จล้มเหลวย่อมหมายถึงความล้มเหลวในแผนงานและโครงการพัฒนาต่าง ๆ ด้วย ทำให้การพัฒนาประเทศไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ปัญหาของประชาชนไม่ได้มีการแก้ไข และสภาพปัญหาอาจทวีความรุนแรง ทำให้การแก้ไขยากขึ้นและทำให้สูญเสียทรัพยากรในการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้น ผู้รับผิดชอบการพัฒนาประเทศจึงต้องพยายามที่จะตัดสินใจเลือกนโยบายที่มีความเป็นไปได้และมอบหมายให้หน่วยปฏิบัติที่มีความสามารถเหมาะสมในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จเพื่อเป็นหลักประกันว่าการพัฒนาประเทศจะประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังไว้

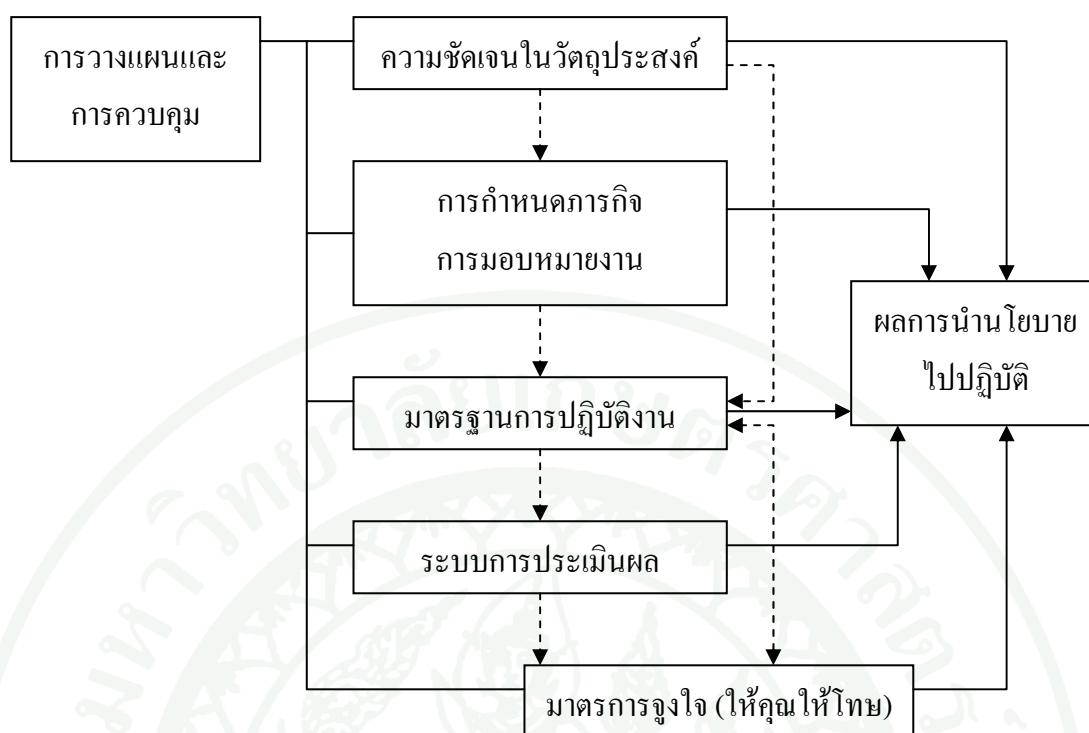
6. ความสำคัญต่อกระบวนการนโยบายสาธารณะ ในกระบวนการวิเคราะห์นโยบายนั้น การนำนโยบายไปปฏิบัติเข้าไปมีบทบาทตั้งแต่กระบวนการกำหนดทางเลือกนโยบายกล่าวคือนักวิเคราะห์นโยบายจะต้องคำนึงถึงการพิจารณาทางเลือกนโยบายที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ เพื่อให้มั่นใจว่าทุกทางเลือกที่นำมาวิเคราะห์จะไม่ก่อให้เกิดความสูญเปล่าและในการจัดทำทางเลือกนโยบายก็จะต้องคำนึงถึงการกำหนดแนวทางการนำไปปฏิบัติที่สอดคล้องกับความเป็นจริงและสามารถนำไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด ในขั้นตอนการเลือกผู้ตัดสินใจจะต้องพยายามเลือกทางเลือกที่มีความสอดคล้องกับค่านิยมที่พึงปรารถนาของสังคมและจะต้องเป็นทางเลือกที่มีความเป็นไปได้ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพื่อเป็นหลักประกันว่าการตัดสินใจเลือกทางเลือกสามารถนำไปปฏิบัติให้ปรากฏเป็นจริงตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ การมอบหมายงานให้หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบไปปฏิบัติจะต้องมั่นใจว่าหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายมีศักยภาพเพียงพอในการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าประสงค์โดยมีทรัพยากรบุคคล งบประมาณ และอุปกรณ์ที่จำเป็นอย่างเพียงพอในระหว่างปฏิบัติจะต้องทำการติดตามประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่าในแต่ละขั้นตอนมีอุปสรรคและปัญหาอะไรบ้างที่จะต้องเร่งแก้ไขเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพจนเสร็จสิ้นกระบวนการ ผู้ประเมินต้องทำการประเมินระดับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเปรียบเทียบกับเป้าประสงค์ของนโยบายเพื่อตรวจสอบว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การพิจารณาปรับปรุงให้มีความเหมาะสมหรือความล้มเหลวเกิดจากนโยบายไม่มีความเหมาะสมจะได้ยกเลิกนโยบายนั้นเสีย

จากความหมายและความสำคัญข้างต้น สามารถสรุปความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์การทั้งบุคคลและกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนโยบายว่าจะสามารถใช้ทรัพยากรทางการบริหารทั้งมวลปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่เพียงใด จากการมุ่งแสวงหาคำตอบพื้นฐานข้างต้น การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงมีสาระที่กว้างขวาง ครอบคลุมถึงพฤติกรรม การปฏิบัติ และปฏิสัมพันธ์ของบุคคล กลุ่มบุคคลตลอดจนความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการนโยบายสาธารณะ

แนวคิดเกี่ยวกับตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วรเดช จันทรศร (2548: 60 - 72) ให้ความเห็นถึงตัวแบบในการวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติว่า การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการแสวงหาวิธีการและแนวทาง เพื่อปรับปรุงนโยบายแผนงานและการปฏิบัติให้ดีขึ้น โดยได้เสนอตัวแบบหรือแนวทางการศึกษาที่พิจารณาเห็นว่าสำคัญและมีประโยชน์ โดยแต่ละตัวแบบมีการมุ่งเน้นฐานคติหรือแนวทางที่อาจหรืออำนวยความสะดวกการสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติที่แตกต่างกันไป คือ

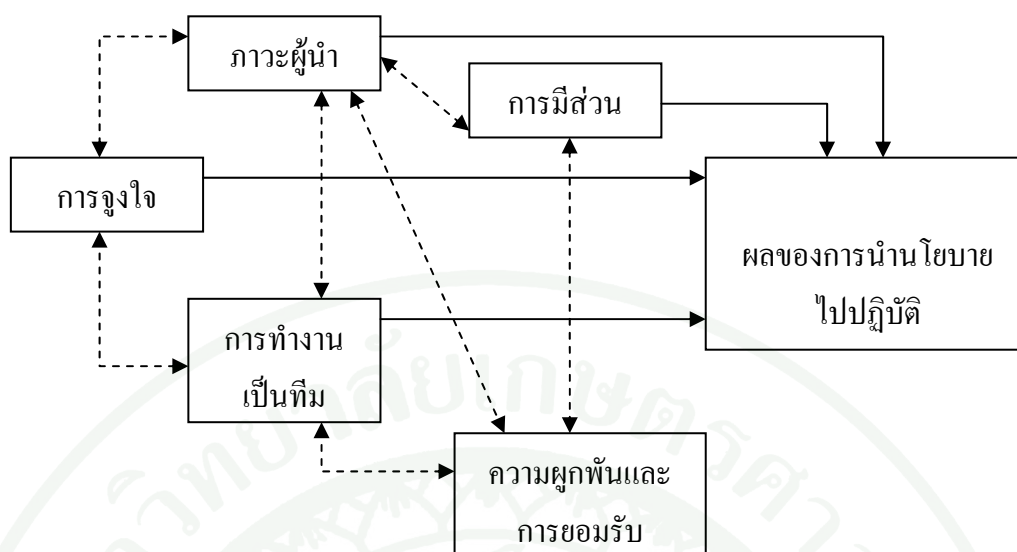
1. ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational Model) เป็นตัวแบบที่เน้นประสิทธิภาพในการวางแผนและการควบคุม (Planning & controlling system) กล่าวคือ หน่วยงานที่รับผิดชอบบริหารนโยบายจะต้องมีการกำหนดภารกิจ วัตถุประสงค์ กลยุทธ์และเป้าหมายในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน พร้อมทั้งการมอบหมายงานแก่ฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สร้างระบบในการวัดผลการดำเนินงาน การให้รางวัลตอบแทน และการลงโทษที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน ปัจจัยดังกล่าวนี้มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบนี้ สามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ในแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงการการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational model)

ที่มา: วรเดช จันทรร (2548: 138)

2. ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กร (Organization Development Model) เป็นตัวแบบที่เน้นการสร้างความผูกพันและการยอมรับ เป็นตัวแบบที่เน้นพฤติกรรมและวัฒนธรรมองค์การ โดยเฉพาะภาวะผู้นำ การสร้างแรงจูงใจ การทำงานเป็นทีม การมีส่วนร่วม การทำงานให้ผู้ปฏิบัติงานตระหนักว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งและมีความสำคัญต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ สามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ในแผนภาพที่ 2

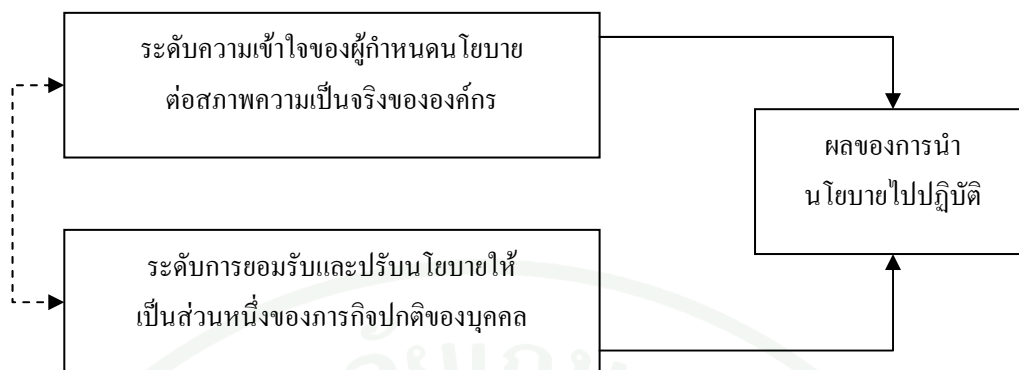
ภาพที่ 2 แสดงการการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบด้านการพัฒนาองค์กร
(Organization Development Model)

ที่มา: วรเดช จันทรศร (2548: 143)

3. ตัวแบบทางกระบวนการระบบราชการ (Bureaucratic Processes Model) เป็นตัวแบบที่เน้นการสร้างความเข้าใจสภาพความเป็นจริง และพฤติกรรม ในระบบราชการ ตัวแบบนี้มองว่าการใช้อำนาจดุลยพินิจ (Discretion) ของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ (Street - level bureaucrat) จะมีผลกระทบโดยตรงต่อการนำเอานโยบายไปปฏิบัติ กล่าวคือ หากเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการเกิดการต่อต้านไม่ยอมรับเอานโยบายมาแปลงสู่ภาคปฏิบัติในฐานะเป็นงานประจำของตน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจจะเพิกเฉยในการปฏิบัติตามหรืออาจจะใช้ดุลยพินิจของตนตัดสินใจในลักษณะที่ไม่เอื้ออำนวยต่อตัวนโยบาย ความพร้อมในการนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดจากปัจจัย 2 ประการ คือ

1) ระดับความเข้าใจของผู้กำหนดนโยบายต่อสภาพความเป็นจริงของหน่วยงานและองค์การสภาพปัญหาข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น ปริมาณงานเกินกำลัง การขาดแคลน บุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะเรื่อง ขาดแรงจูงใจ ขวัญกำลังใจที่เหมาะสมเพียงพอ เป็นต้น

2) ระดับการยอมรับเห็นพ้องในนโยบาย และการปรับนโยบายใหม่ให้สอดคล้องกับภารกิจปกติหรือเป็นส่วนหนึ่งในหน้าที่ราชการของบุคลากรแต่ละคน

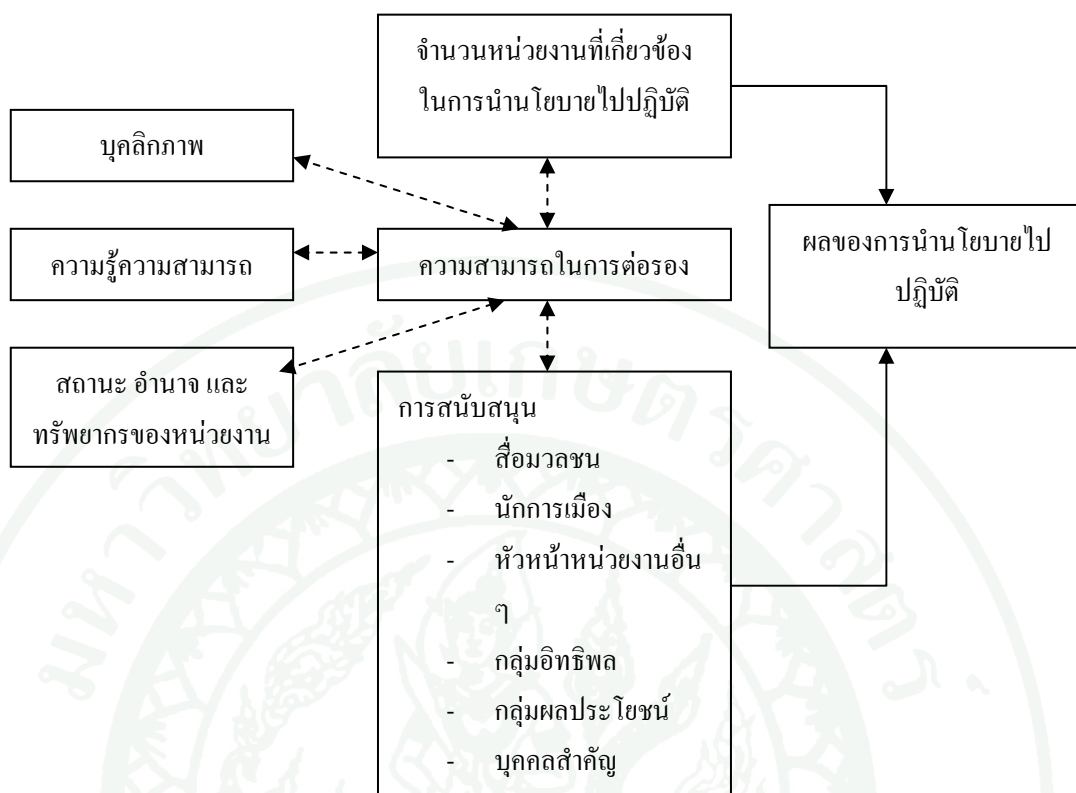

ภาพที่ 3 แสดงการการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบ ด้านกระบวนการของระบบราชการ
(Bureaucratic Processes Model)

ที่มา: วรเดช จันทรร (2548: 145)

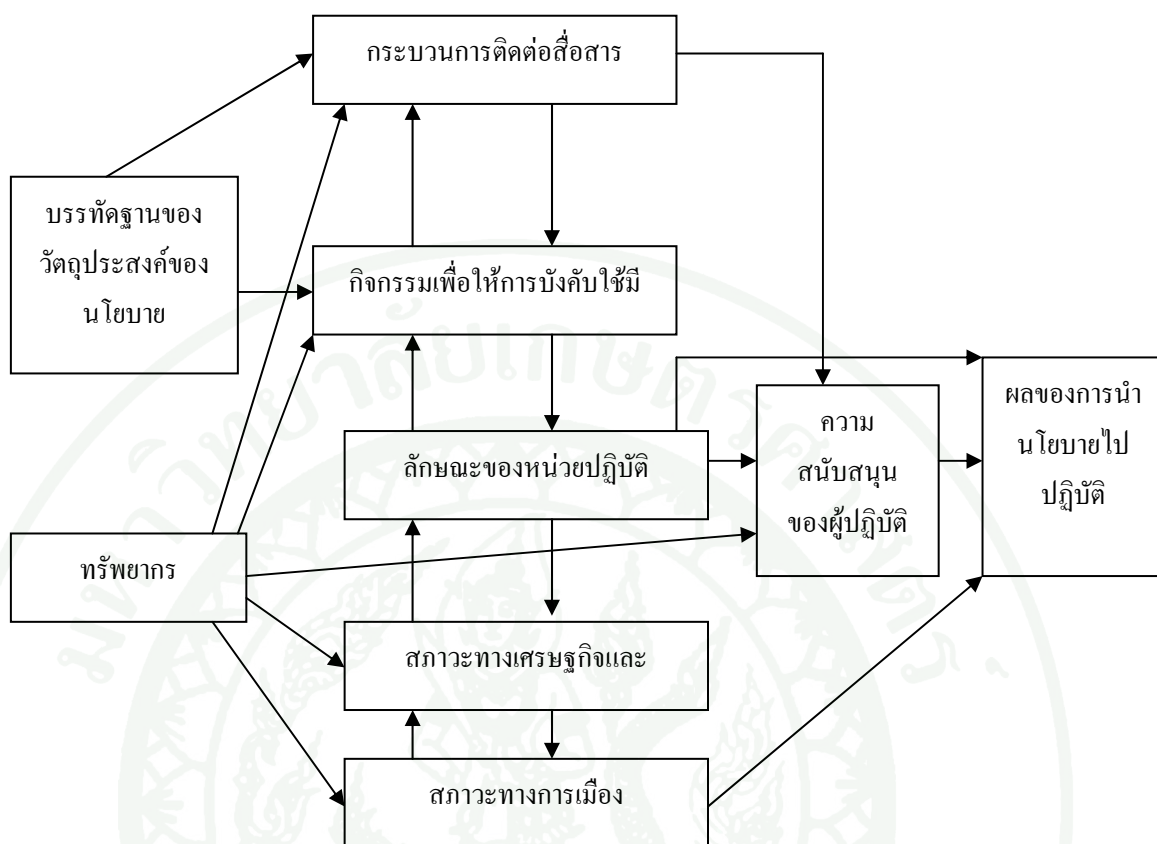
4. ตัวแบบทางการเมือง (Political Model) เป็นตัวแบบที่เน้นการเจรจาต่อรองสถานะอำนาจ และทรัพยากรที่มีอยู่ ตัวแบบนี้เน้นที่ความสามารถในการเจรจาต่อรองและประนีประนอมของ บุคคลฝ่ายต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องในเวทีนโยบายนั้น ทั้งนี้บุคคลฝ่ายต่าง ๆ ที่มีส่วนได้เสียกับตัว นโยบายจะเข้ามาใช้อิทธิพลของตนเอง เพื่อสร้างเงื่อนไขต่อรองให้มีการปฏิบัติตามนโยบายใน ลักษณะที่จะทำให้ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น หรือเสียผลประโยชน์น้อยที่สุด ไม่ว่าจะเป็นไป ในรูปของการใช้ความสามารถ เพื่ออ้างเหตุผลความชอบธรรม การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ชวนเชื่อ การสร้างพลังมวลชน เพื่อก่อให้เกิดแรงกดดัน เป็นต้น

ดังนั้น ความสามารถในการเจรจาต่อรองประนีประนอมแสวงหาแรงสนับสนุนจาก ภายนอกในการนำเอานโยบายไปปฏิบัติกับบุคคลฝ่ายต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญ ต่อความสำเร็จในการปฏิบัติตามนโยบายปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบนี้สามารถเขียนเป็นแผนภาพ ได้ในแผนภาพที่ 4

ภาพที่ 4 แสดงการการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบด้านการเมือง (Political Model)
ที่มา: วรเดช จันทรศร (2548: 148)

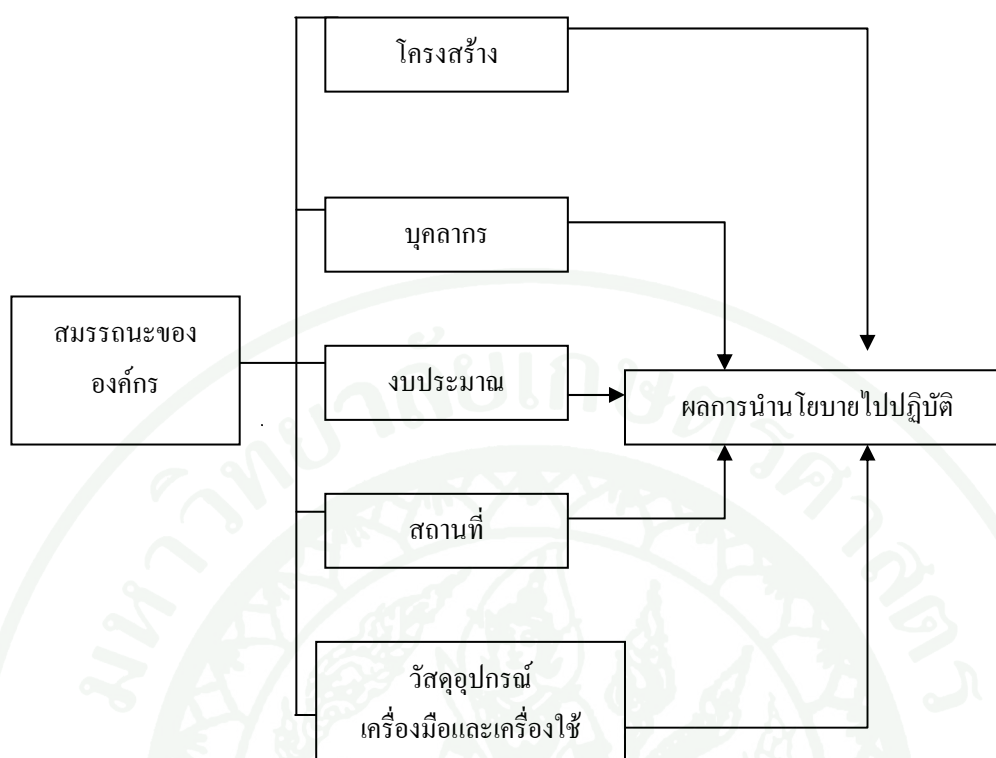
5. ตัวแบบทั่วไป (General Model) เป็นตัวแบบที่เน้นการวิเคราะห์เชิงระบบตัวแบบนี้มองว่า ปัจจัยที่จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างประสบความสำเร็จนั้น มีอยู่หลายประการ เช่น จิตสมรรถนะของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบายความชัดเจนของตัวนโยบาย และกระบวนการติดต่อสื่อสาร การให้ความร่วมมือสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติงาน เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้ให้ความสำคัญต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ว่าการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ไม่มากนัก ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบนี้สามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ในแผนภาพที่ 5

ภาพที่ 5 แสดงการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบทั่วไป (General model)

ที่มา: วรเดช จันทรศร (2548: 152)

6. ตัวแบบทางด้านการจัดการ (Management Model) เป็นตัวแบบที่เน้นสมรรถนะองค์การเป็นหลัก โดยเน้นที่ขีดสมรรถนะภายใน (Internal capacity) ของหน่วยงานที่รับผิดชอบบริหารนโยบายว่ามีจุดอ่อน และจุดแข็งในด้านต่าง ๆ เช่น โครงสร้างองค์การ บุคลากร งบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนเทคโนโลยีสมัยใหม่ หน่วยงานที่มีขีดสมรรถนะภายในค่อนข้างสูงจะมีโอกาสที่จะนำเอานโยบายไปปฏิบัติได้อย่างประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก ในทางตรงกันข้ามหน่วยงานที่มีขีดสมรรถนะภายในค่อนข้างต่ำจะส่งผลให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบความสำเร็จ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบนี้สามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ในแผนภาพที่ 6

ภาพที่ 6 แสดงการการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบด้านการจัดการ (Management model)
ที่มา: วรเดช จันทรศร (2548: 141)

สามารถอธิบายได้ว่า “ตัวแบบด้านการจัดการ” เป็นตัวแบบที่เน้นสมรรถนะองค์กรหรือความสามารถขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นหลักเน้นที่ขีดสมรรถนะภายใน (Internal capacity) ของหน่วยงานที่รับผิดชอบบริหารนโยบายจะมีโอกาสที่จะนำเอานโยบายไปปฏิบัติอย่างประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก ในทางตรงกันข้ามหน่วยงานที่มีขีดสมรรถนะภายในค่อนข้างต่ำจะส่งผลให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบความสำเร็จ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบนี้ คือ

- 1) ปัจจัยด้านโครงสร้าง หมายถึง โครงสร้างขององค์กรต้องเหมาะสม เช่น ในเรื่องสายการบังคับบัญชา ลำดับชั้นการบังคับบัญชาและการประสานงานภายในองค์กร
- 2) ปัจจัยด้านบุคลากร หมายถึง บุคลากรต้องมีความรู้ความสามารถทั้งด้านการบริการและเทคนิคอย่างเพียงพอ
- 3) ปัจจัยด้านงบประมาณ หมายถึง การเตรียมการวางแผนความพร้อมในเรื่องของงบประมาณการใช้จ่ายดำเนินโครงการให้บรรลุเป้าหมาย และเพื่อแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ทันเวลาตามกำหนดของนโยบาย

4) ปัจจัยด้านสถานที่ คือ สถานที่ตั้งขององค์กรที่นานโยบายปฏิบัติต้องมีความเหมาะสม และมีความพร้อมทุกส่วนฝ่ายในการดำเนินงานปฏิบัติตามนโยบาย

5) ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ การสนับสนุนจากฝ่ายการเมือง และฝ่ายบริหารในด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ อันเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จ หรือล้มเหลวของการนานโยบายไปปฏิบัติอีกปัจจัยหนึ่ง เพื่อสามารถปฏิบัติงานได้สะดวกรวดเร็ว ในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้คำนิยามและความสำคัญเกี่ยวกับตัวแบบทางด้านการจัดการอีก เช่น

William (1971 อ้างใน จุมพล หนิมพานิช, 2547: 215) กล่าวว่า ตัวแบบทางด้านการจัดการ ตัวแบบนี้ให้ความสนใจที่สมรรถนะขององค์กร เพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนานโยบายไปปฏิบัติ ย่อมขึ้นอยู่กับองค์กรที่รับผิดชอบในการนานโยบายไปปฏิบัติว่ามีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความคาดหวังเพียงใด ซึ่งตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ โครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม ความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและเทคนิคอย่างเพียงพอของผู้ที่อยู่ในองค์กร ด้านทรัพยากร ได้แก่ ด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้และงบประมาณ โดยตัวแบบทางด้านการจัดการของ William จะเป็นการวัดความสามารถขององค์กรจาก โครงสร้างขององค์กร บุคลากร งบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้

โดยสรุป การศึกษาแนวคิดของนักวิชาการต่างๆ เกี่ยวกับการนานโยบายไปปฏิบัติของตัวแบบด้านการจัดการ อันเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลสำเร็จหรือความล้มเหลว ในการนานโยบายไปปฏิบัติ นำไปสู่การตั้งสมมติฐาน เพื่อรับการพิสูจน์และตอบปัญหาในการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. นโยบายต้องมีความชัดเจน เจาะจงและสมเหตุสมผล ทั้งในด้านเป้าหมายวัตถุประสงค์ของนโยบาย หน้าที่และอำนาจของผู้ปฏิบัติงานตามนโยบาย เพื่อจัดความกำกวม อันจะเป็นบ่อเกิดของปัญหาในการนำไปปฏิบัติ

2. ความยากในการปฏิบัติ อันได้แก่ลักษณะงานและวิธีปฏิบัติงานจะต้องใช้เทคนิคในการปฏิบัติงาน ความยากง่ายของที่ต้องปฏิบัติ รวมทั้งความหลากหลายของพฤติกรรมของผู้อื่นที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน

3. สมรรถนะขององค์กร หมายถึง ความสามารถขององค์กรที่สามารถปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น โครงสร้างขององค์กร ได้แก่ สายการบังคับบัญชา ลำดับ

ชั้นการบังคับบัญชาและการประสานงานภายในองค์กรตลอดจนการจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

4. ความร่วมมือของกลุ่มเป้าหมาย หมายถึง ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานหรือหน่วยงานที่จะต้องนำนโยบายไปปฏิบัติ ในการแสวงหาความรู้ การยอมรับปฏิบัติตามการยอมรับข้อบังคับของรัฐ และการเสียสละทรัพยากร กลุ่มเป้าหมายให้ความร่วมมือมากน้อยเพียงใด ถ้ากลุ่มเป้าหมายให้ความร่วมมือมาก นโยบายนั้นย่อมจะมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จ

5. การสนับสนุนของฝ่ายการเมือง สื่อมวลชน และประชาชน ซึ่งได้แก่ การช่วยประชาสัมพันธ์ การติดตามผล การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การร่วมกิจกรรมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามนโยบายดังกล่าวหากได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายต่างๆ นโยบายนั้นย่อมมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จ

6. ทักษะของผู้ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ทักษะของผู้มีหน้าที่ปฏิบัติงานตามนโยบาย โดยเฉพาะทักษะในเรื่องการใช้ดุลยพินิจ การเสี่ยงการปฏิบัติงานตามขั้นตอนการขาดความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงาน และการขาดการประสานงาน ซึ่งเรื่องเหล่านี้มีความสำคัญที่จะมีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบาย ทั้งนี้เพราะผู้ที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีความสามารถที่จะบิดเบือนเจตนารมณ์ของนโยบายได้ ถ้าบุคคลกลุ่มนี้ไม่เห็นด้วยกับนโยบาย

ผู้วิจัยจึงนำตัวแบบด้านการจัดการ มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดการบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ตามแนวความคิดของวรเดช จันทรศร (2548: 141) ซึ่งอันเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ อันนำไปสู่การตั้งสมมุติฐาน เพื่อรับการพิสูจน์และตอบปัญหาในการศึกษาวิจัย

แนวคิดการปกครองส่วนท้องถิ่น

สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์ และ เผ่าพันธุ์ ชอบน้ำตาล (2552: 166-172) กล่าวว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 บัญญัติไว้ใน หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำบริการสาธารณะ มีดังนี้ คือ มาตรา 281- มาตรา 283, มาตรา 287, มาตรา 289 - มาตรา 290

มาตรา 281 ภายใต้บังคับมาตรา 1 รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่

ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 282 การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นและมีหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจนสอดคล้อง เหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม และจะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้มิได้

ในการกำกับดูแลตามวรรคหนึ่ง ให้มีการกำหนดมาตรฐานกลางเพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกไปปฏิบัติได้เอง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความแตกต่างในระดับของการพัฒนาและประสิทธิภาพในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบ โดยไม่กระทบต่อความสามารถในการตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจัดให้มีกลไกการตรวจสอบการดำเนินงานโดยประชาชนเป็นหลัก

มาตรา 283 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีอำนาจในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความเข้มแข็งในการบริหารงานได้โดยอิสระและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาระบบการคลังท้องถิ่นให้จัดบริการสาธารณะได้โดยครบถ้วนตามอำนาจหน้าที่ จัดตั้งหรือร่วมกันจัดตั้งองค์การเพื่อการจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าเป็นประโยชน์ และให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง

ให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เพื่อกำหนดการแบ่งอำนาจหน้าที่ และจัดสรรรายได้ระหว่างราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นตามระดับความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ รวมทั้งกำหนดระบบตรวจสอบและประเมินผล โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีจำนวนเท่ากัน เป็นผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย

ให้มีกฎหมายรายได้ท้องถิ่น เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีและรายได้อื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมตามลักษณะของภาษีแต่ละชนิด การจัดสรรทรัพยากรในภาครัฐ การมีรายได้ที่เพียงพอกับรายจ่ายตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงระดับขั้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น สถานะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความยั่งยืนทางการคลังของรัฐ

ในกรณีที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว คณะกรรมการตามวรรคสามจะต้องนำเรื่องดังกล่าวมาพิจารณาทบทวนใหม่ทุกระยะเวลาไม่เกินห้าปี เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมของการกำหนดอำนาจหน้าที่ และการจัดสรรรายได้ที่ได้กระทำไปแล้ว ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสำคัญ

การดำเนินการตามวรรคห้า เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานรัฐสภาแล้ว ให้มีผลบังคับได้

มาตรา 287 ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมดังกล่าวได้ด้วย

ในกรณีที่การกระทำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นในสาระสำคัญ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งข้อมูลรายละเอียดให้ประชาชนทราบก่อนการดำเนินการเป็นเวลาพอสมควร และในกรณีที่เห็นสมควรหรือได้รับการร้องขอจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นก่อนการกระทำนั้น หรืออาจจัดให้ประชาชนออกเสียงประชามติเพื่อตัดสินใจก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานการดำเนินงานต่อประชาชนในเรื่องการจัดทำงบประมาณ การใช้จ่าย และผลการดำเนินงานในรอบปี เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคสาม ให้นำบทบัญญัติมาตรา 168 วรรคหกมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 289 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรม และการฝึกอบรมตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอบรมของรัฐ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับมาตรฐานและระบบการศึกษาของชาติ

การจัดการศึกษาอบรมภายในท้องถิ่นตามวรรคสอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องคำนึงถึงการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นด้วย

มาตรา 290 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายบัญญัติ

กฎหมายตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(1) การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในเขตพื้นที่

(2) การเข้าไปมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่นอกเขตพื้นที่ เฉพาะในกรณีที่มีผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ของตน

(3) การมีส่วนร่วมในการพิจารณาเพื่อริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใดนอกเขตพื้นที่ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่

(4) การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญ หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 281 - 290 ได้ว่า ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการด้านการกระจายอำนาจสู่ชุมชนท้องถิ่น การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็น และมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจน สอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การดูแลและจัดทำบริการเพื่อสาธารณะประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ความเป็นอิสระในการกำหนด นโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง มีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัด และประเทศเป็นส่วนรวม ด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนให้มีความเข้มแข็งในการบริหารงานได้โดยอิสระ และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามนัยแห่งกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้รัฐกระจายอำนาจการบริหารให้กับท้องถิ่นได้มีอิสระในการกำหนดนโยบายการดำเนินกิจการของตนเองทั้งในด้านการบริหารทั่วไป การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และการจัดการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และให้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติโดยต้องคำนึงถึงการกระจายอำนาจที่เพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นเป็นสำคัญ

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามไว้มากมาย แต่ส่วนใหญ่แล้ว คำนิยามเหล่านั้นต่างก็มีหลักการที่สำคัญคล้ายคลึงกันจะต่างกันบ้างก็คือ ลำนวนรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งจะพิจารณาได้ดังนี้

ประทาน คงฤทธิศึกษากร (2540 อ้างใน ปวิญพร ทวีนุช, 2553: 9) นิยามว่า “การปกครองส่วนท้องถิ่น” เป็นระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์การนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาล แต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้

โกวิทย์ พวงงาม (2544 อ้างใน สุดใจ ศรีบุคดา, 2551: 9) กล่าวว่า หลักการปกครองท้องถิ่นสามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. การปกครองของชุมชนหนึ่ง ซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากร หรือขนาดพื้นที่ เช่น หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยจัดเป็น กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลและเมืองพัทยา ตามเหตุผลดังกล่าว

2. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม กล่าวคือ อำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอควร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง

3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย ที่จะดำเนินการปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมายแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

3.1 มีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่างๆขององค์การปกครองท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการบริหารตามหน้าที่ เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับ สุขาภิบาล เป็นต้น

3.2 มีอำนาจในการกำหนดงบประมาณ เพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ

4. มีองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและการปกครองตนเอง คือ องค์การฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติ

5. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น

สมคิด เลิศไพฑูรย์ (2547 อ้างใน สุดใจ ศรีบุคคา, 2551: 9) การให้คนในท้องถิ่นมีอิสระในการปกครองตนเอง กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การปกครองตนเองโดยประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งมีพื้นฐานจากหลักการกระจายอำนาจการปกครอง ที่หมายถึง การที่รัฐมอบอำนาจการปกครองให้องค์กรอื่นๆ ที่ไม่ใช่องค์กรส่วนกลางจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ

ลิจิต ชีรเวทิน (2548: 36) ได้ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่นว่าเป็นการปกครองโดยวิธีการซึ่งหน่วยการปกครองในท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งผู้ทำหน้าที่ปกครองโดยอิสระ และได้รับอำนาจโดยอิสระ โดยความรับผิดชอบซึ่งตนสามารถรับผิดชอบได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง แต่การปกครองท้องถิ่นยังอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ มิใช่ว่าได้กลายเป็นรัฐอธิปไตยไป

ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2539 อ้างใน สุทธิรักษ์ ประจกกุล, 2552: 38-40) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นผลมาจากแนวคิดตามหลักการกระจายอำนาจ ซึ่งเป็นวิธีการที่รัฐได้มอบอำนาจหน้าที่บางอย่างในการปกครองและการจัดบริการสาธารณะให้แก่ท้องถิ่นรับไปดำเนินงานด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของตนเอง เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น โดยเฉพาะตามที่ได้รับมอบหมาย การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและบริหารท้องถิ่นนั้น ถือได้ว่าเป็นการสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพราะหลักการกระจายอำนาจยึดเสรีภาพของประชาชนเป็นสำคัญ โดยให้ประชาชนมีอิสระตามสมควรในการดำเนินงานปกครองและจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ ได้เองเป็นการปกครองตนเองตามหลักของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย การปกครองท้องถิ่นจึงมีความสำคัญ ดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่น คือ รากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ให้ประชาชนรู้สึกรู้สึกว่ามีความเกี่ยวข้องกับส่วนได้ส่วนเสียในการปกครองการบริหารท้องถิ่น เกิดความรับผิดชอบและหวงแหนต่อประโยชน์อันพึงมีต่อท้องถิ่นของตน ซึ่งทำให้เกิดความศรัทธาและเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประชาชนมีโอกาสเลือกตั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร สำหรับผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปบริหารกิจการของท้องถิ่น นับได้ว่าเป็นผู้นำในท้องถิ่น สำหรับผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปบริหาร

กิจการของท้องถิ่นนับได้ว่าเป็นผู้นำท้องถิ่น จะได้ใช้ความรู้ความสามารถเพื่อบริหารท้องถิ่น ประชาชนเกิดความคุ้นเคย มีความชำนาญในการใช้สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ซึ่งจะนำไปสู่ การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชาติต่อไป

2. การปกครองท้องถิ่นทำให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักการปกครองตนเอง มีส่วนร่วมในการปกครอง ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นนอกจากจะได้รับเลือกตั้งมาเพื่อรับผิดชอบบริหารท้องถิ่น โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนแล้ว ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องฟังเสียงประชาชนด้วยวิถีทางประชาธิปไตยต่าง ๆ เช่น เปิดโอกาสให้ประชาชนออกเสียงประชามติ ให้ประชาชนมีอำนาจถอดถอน ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกในความสำคัญของตนต่อท้องถิ่น ประชาชนมีส่วนรับรู้อุปสรรค ปัญหา ช่วยกันแก้ไขปัญหของท้องถิ่นของตน

3. การปกครองท้องถิ่น เป็นการแบ่งเบาภาระรัฐบาลกลาง เนื่องจากการกิจของรัฐบาลมีอยู่อย่างกว้างขวาง รัฐบาลจึงไม่สามารถดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง เพราะแต่ละท้องถิ่นย่อมมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน การแก้ปัญหาหรือจัดบริการโครงการในท้องถิ่นในรูปแบบที่เหมือนกันย่อมไม่บังเกิดผลสูงสุด ท้องถิ่นย่อมรู้ปัญหาและเข้าใจปัญหาได้ดีกว่าผู้ซึ่งไม่อยู่ในท้องถิ่นนั้น ประชาชนในท้องถิ่นจึงเหมาะสมที่จะแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้นมากที่สุด นอกจากนี้กิจการบางอย่างเป็นเรื่องเฉพาะของท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่มีความเกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอื่น และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประเทศโดยรวม จึงเป็นการสมควรที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นดำเนินการเอง ดังนั้น หากไม่มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นแล้วรัฐจะต้องรับภาระดำเนินการทุกอย่างและอาจจะไม่สามารถสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ทุกแห่ง ซึ่งบางกรณีจะต้องดำเนินการเฉพาะท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอื่น หากท้องถิ่นสามารถปกครองตนเองได้แล้ว ภาระของรัฐก็จะผ่อนคลายเป็นไป รัฐจะมีหน้าที่เพียงกำกับดูแลเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เพื่อให้ท้องถิ่นมีมาตรฐานในการดำเนินการยิ่งขึ้น

4. การปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพเนื่องจากท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันไม่ว่าสภาพทางภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ประชาชน และความต้องการ ปัญหาย่อมแตกต่างกันออกไป ผู้ที่ให้บริการหรือแก้ไขปัญหาก็ถูกจุดและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนก็ต้องเป็นผู้ที่ถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนเป็นอย่างดี การบริหารงานจึงเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ไม่ต้องเสียเวลาเสนอเรื่องขออนุมัติไปยังส่วนกลางขึ้นไป ท้องถิ่นจะบริหารงานให้เสร็จสิ้นลงภายในท้องถิ่นนั่นเอง ไม่ต้องสิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น

5. การปกครองท้องถิ่นท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมืองและการบริหารประเทศในอนาคต เนื่องจากผู้นำหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อมเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง การได้รับการเลือกตั้งโดยการสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็นพื้นฐานที่ดีต่ออนาคตทางการเมืองของตน และยังฝึกฝนทักษะทางการบริหารงานในท้องถิ่นอีกด้วย

6. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวความคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง การปกครองท้องถิ่นโดยยึดหลักการกระจายอำนาจทำให้เกิดการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเองทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การดำเนินงานพัฒนาชนบทที่ผ่านมามีอุปสรรคสำคัญประการหนึ่ง คือ ขาดการมีส่วนร่วมจากประชาชนในท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ซึ่งการพัฒนาชนบทที่สัมฤทธิ์ผลในจะต้องมาจากการริเริ่มช่วยเหลือตนเองของท้องถิ่น ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมแรงกันโดยอาศัยโครงสร้างความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง ซึ่งต้องมาจากการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

จะเห็นได้ว่า ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น คือ การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในระบอบการปกครองอย่างเข้าใจ รู้จักการปกครองตนเอง เพื่อสนองตอบความต้องการของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ และเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย

องค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น

อุทัย หิรัญโต (2543 อ้างใน ปวิณพร ทวีสุข, 2553: 13) ระบบการปกครองท้องถิ่นประกอบด้วย องค์ประกอบ 8 ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง สถานะตามกฎหมาย หมายความว่า หากประเทศใดกำหนดเรื่องการปกครองท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศ การปกครองท้องถิ่นในประเทศนั้นจะมีความเข้มแข็งกว่าการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายอื่น เพราะข้อความที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการแสดงว่าประเทศนั้น ๆ มีนโยบายที่จะกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

ประการที่สอง พื้นที่และระดับมีความสำคัญต่อการกำหนดพื้นที่ และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีหลายประการ คือ ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ และความสำคัญในการปกครองตนเองของประชาชน จึงมีเกณฑ์ที่จะกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองออกเป็นสองระดับ คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดใหญ่

ประการที่สาม การกระจายอำนาจและหน้าที่ การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองและการปกครองของรัฐบาลเป็นสำคัญ

ประการที่สี่ องค์การนิติบุคคลจัดตั้งขึ้น โดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางหรือ รัฐบาลแห่งชาติ มีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎข้อบังคับ ควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้น

ประการที่ห้า การเลือกตั้งสมาชิกองค์การหรือคณะผู้บริหารจะต้องได้รับการเลือกตั้งจาก ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครองของประชาชนโดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง

ประการที่เจ็ด มีงบประมาณของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ การจัดเก็บภาษีตาม ขอบเขตกฎหมายให้อำนาจการจัดเก็บเพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญ ต่อไป

ประการสุดท้าย การควบคุมดูแลของรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้วยังต้องอยู่ในการกำกับ ควบคุมของรัฐ เพื่อประโยชน์และความมั่นคงแห่งรัฐและประชาชนโดยรวม

สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ ได้แก่ การมีกฎหมาย รองรับ ความเป็นอิสระในการบริหารงาน ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและมีส่วนร่วม ทางการเมือง มีกฎหมายของท้องถิ่นที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหลัก และรัฐบาลเป็นผู้กำกับดูแลองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็น

ประเภทของเทศบาล

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2536: 144) กล่าวว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ได้บัญญัติ เกี่ยวกับการจัดตั้งเทศบาลไว้ด้วย โดยกำหนดให้จัดตั้งเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง หรือเทศบาลนคร ก็ได้ตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด กล่าวโดยย่อได้ว่า เทศบาลตำบล ได้แก่ ท้องถิ่นที่มีพระราช กฤษฎีกายกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ขณะที่เทศบาลเมือง ได้แก่ ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลาง จังหวัดหรือท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป รวมทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะ

ปฏิบัติหน้าที่อื่นต้องทำตามกฎหมาย สำหรับเทศบาลนคร ได้แก่ ท้องถิ่นชุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไป รวมทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อื่นต้องทำตามกฎหมาย ทั้งนี้ การจัดตั้ง การเปลี่ยนชื่อการเปลี่ยนแปลงเขต การเปลี่ยนแปลงฐานะ หรือการยุบเลิกเทศบาลให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

ประเภทของเทศบาล พระราชบัญญัติเทศบาล ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 มาตรา 8 ถึง มาตรา 11 กำหนดให้เทศบาลมีอยู่ 3 ประเภทด้วยกัน (พระราชบัญญัติเทศบาล ฉบับที่ 12, 6 เมษายน 2554) คือ

1. เทศบาลตำบล ได้แก่ท้องถิ่นซึ่งมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล กฎหมายมิได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้โดยเฉพาะว่าการเป็นเทศบาลตำบลจะต้องมีเงื่อนไขอย่างไรบ้างแต่ในทางปฏิบัติ กระทรวงมหาดไทยได้วางหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งเทศบาลตำบลเอาไว้

2. เทศบาลเมือง มีอยู่ 2 รูปแบบ คือ

2.1 ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของศาลากลางจังหวัดทุกแห่งจะต้องตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเป็นเทศบาลเมือง

2.2 ท้องถิ่นชุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป และมีรายได้พอควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

3. เทศบาลนคร ได้แก่ ท้องถิ่นชุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไปและมีรายได้พอควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเทศบาลการจัดตั้งเทศบาลทั้ง 3 ประเภทจะต้องทำโดยพระราชกฤษฎีกา ซึ่งจะต้องระบุชื่อและเขตของเทศบาลเอาไว้ด้วย

โครงสร้างของเทศบาล

นันทวัฒน์ บรมานันท์ และแก้วคำ ไกรสรพงษ์ (2544: 66-70) กล่าวว่าโครงสร้างของเทศบาล ประกอบด้วยสภาเทศบาลและคณะผู้บริหาร หรือ นายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี เดิมโครงสร้างของเทศบาลประกอบด้วยสภาเทศบาลที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนใน

เขตเทศบาล และคณะเทศมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งกันเองระหว่างสมาชิกสภาเทศบาล แต่อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. 2543 ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ใหม่และเพิ่มรูปแบบของผู้บริหารเทศบาลเข้ามาอีก 1 รูปแบบ คือ นายกเทศมนตรี โดยมีหลักเกณฑ์กำหนดไว้ในมาตรา 14 แห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาลว่า เทศบาลแห่งใดจะมีการบริหารในรูปแบบคณะเทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรี ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนในเขตเทศบาลแต่ละแห่งโดยวิธีการดังนี้ คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลในเขตเทศบาลใดจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 4 ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลในเขตเทศบาลนั้นมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อให้จัดทำประชามติในเขตเทศบาลนั้นว่าจะกำหนดให้การบริหารเทศบาลใช้รูปแบบคณะเทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรี ผลของประชามติให้นำมาใช้เมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเป็นการทั่วไปในคราวถัดจากวันออกเสียงประชามติและให้ใช้รูปแบบการบริหารตามผลประชามตินั้นตลอดไปจนกว่าจะมีการออกเสียงประชามติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลในเขตเทศบาลนั้น ให้เปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารเทศบาลเป็นอย่างอื่น การร้องขอให้ทำประชามติดังกล่าวมาแล้ว จะต้องเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งก่อนครบวาระของสภาเทศบาลที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นไม่น้อยกว่า 360 วันและจะกระทำในวาระของสภาเทศบาลหนึ่งเพียงครั้งเดียว

สภาเทศบาลประกอบด้วย สมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลมาจากการเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี ซึ่งวาระการดำรงตำแหน่งนี้ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 คือ ลดจาก 5 ปีมาเป็น 4 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 285 แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 สำหรับจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลของเทศบาลแต่ละประเภทนี้จะไม่เท่ากัน อยู่ในระหว่างจำนวน 12-24 คน ขึ้นอยู่กับประเภทของเทศบาลดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 15 แห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาล ดังนี้

1. สภาเทศบาลตำบลประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 12 คน
2. สภาเทศบาลเมืองประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 18 คน
3. สภาเทศบาลนครประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 24 คน

นายกเทศมนตรี ในกรณีที่ประชาชนในเขตเทศบาลใดออกเสียงแสดงประชามติให้การบริหารในเขตเทศบาลใช้รูปแบบนายกเทศมนตรี ให้เทศบาลนั้นมีนายกเทศมนตรีคนหนึ่งซึ่ง

เลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลซึ่งกระทำโดยวิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ นายกเทศมนตรีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้งและไม่สามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน 2 วาระได้ นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีซึ่งมิใช่สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมายโดยมาตรา 48 รัฐธรรมนูญแห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาลได้กำหนดจำนวนเทศมนตรีไว้ดังนี้ คือ

1. เทศบาลตำบล ให้มีรองนายกเทศมนตรี ไม่เกิน 2 คน
2. เทศบาลเมือง ให้มีรองนายกเทศมนตรี ไม่เกิน 3 คน
3. เทศบาลนคร ให้มีรองนายกเทศมนตรี ไม่เกิน 4 คน

นายกเทศมนตรีเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาลและผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาลดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 48 แห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

อำนาจหน้าที่ของเทศบาล

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2536: 142) อำนาจหน้าที่ หมายถึง อำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเทศบาลและมีกฎหมายรองรับ เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และยังมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้ด้วย เช่น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่ได้บัญญัติอำนาจหน้าที่ของเทศบาลไว้ในมาตรา 16 เป็นต้น

อำนาจหน้าที่ของเทศบาลมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ของเทศบาลไว้รวม 31 ประการด้วยกัน คือ

1. จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตน
2. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ

3. จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
5. การสาธารณสุขการ
6. การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
7. การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส
11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มีการควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัยโรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
24. การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
25. การผังเมือง
26. การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
28. การควบคุมอาคาร
29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุน การป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
31. กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

และนอกจากนี้ ในกฎหมายว่าด้วยเทศบาลเองก็ยังสามารถกำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลไว้โดยแยกเป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล เทศบาลเมืองและเทศบาลนคร รวมทั้งยังมีบทบัญญัติให้เทศบาลสามารถทำ

กิจการนอกเขตเทศบาลหรือกระทำการร่วมกับบุคคลอื่นได้ซึ่งกล่าวโดยสรุปแล้วกิจการที่เทศบาลทุกประเภทจะทำได้นั้นสามารถแบ่งได้เป็น 8 ประเภทใหญ่ ๆ

1. การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เช่น การดับเพลิง การป้องกันและระงับสาธารณภัย
2. การสาธารณสุข เช่น การจัดให้มีและบำรุงสถานที่ที่พิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้ การป้องกันและระงับโรคติดต่อ การรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การจัดให้มีการบำรุงสวนสาธารณะ สุสานและฌาปนสถาน เป็นต้น
3. การสาธารณูปการ เช่น การสงเคราะห์มารดาและเด็ก การสงเคราะห์คนชรา คนอนาถา เด็กกำพร้า เป็นต้น
4. การโยธาสาธารณะ เช่น การสร้างและบำรุงทางบกทางน้ำ การจัดให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ สวนสาธารณะ สวนสัตว์ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจของราษฎร เป็นต้น
5. การศึกษา เช่น การจัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา การจัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา เป็นต้น
6. การสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์ เช่น การประปา การไฟฟ้า การเดินรถประจำทาง ตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม กิจการโรงรับจำนำ เป็นต้น
7. การทะเบียนราษฎร
8. การบำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

กิจการทั้งหลายเหล่านี้เป็นหน้าที่ของเทศบาลที่จะต้องจัดทำภายในเขตเทศบาลของตนอำนาจหน้าที่ดังกล่าวนี้ ได้มีการเพิ่มเติมโดยการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับเทศบาลหลายครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 10 ในปี พ.ศ. 2542 ได้มีการเพิ่มหน้าที่ให้กับเทศบาลอีกหลายประการ เช่น เพิ่มหน้าที่ให้กับเทศบาลตำบลในการส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หรือการเพิ่มหน้าที่ให้กับเทศบาลในการควบคุมสุขลักษณะและอนามัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงมหรสพและสถานบริการอื่น การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ การวางผังเมือง และการควบคุมการก่อสร้างรวมทั้งส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง พ.ศ.2554) มีอำนาจหน้าที่การพัฒนาตำบลในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา การศึกษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนการส่งเสริมท้องถิ่น ในการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นตนเองการถ่ายโอนภารกิจตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง พ.ศ.2554) มาตรา 50 - 51 เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

- (1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- (2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- (3) รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- (5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- (6) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- (7) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (8) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (9) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใดๆ ในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

- (1) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (2) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- (3) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- (4) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- (5) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

(6) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้

(7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

(8) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

นอกจากนี้ เทศบาลอาจทำกิจการอื่น ๆ ได้อีกตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 57 ทวิ และมาตรา 57 ตริ แห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาล คือ การทำกิจการภายนอกเขต เทศบาลอาจออกไปทำกิจการต่าง ๆ ภายนอกเขตของตนได้ โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือ

1. การนั้นจำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายในเขตของตน

2. ได้รับความยินยอมจากเทศบาล สภาจังหวัดหรือสภาตำบลแห่งท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

นนทวัฒน์ บรมานันท์ และ แก้วคำ ไกรสรพงษ์ (2544: 66-70) กล่าวว่า การทำร่วมกับบุคคลอื่นโดยก่อตั้งบริษัทจำกัดหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด เทศบาลอาจทำการร่วมกับบุคคลอื่น โดยก่อตั้งบริษัทจำกัดหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. บริษัทจำกัดนั้นมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภค

2. เทศบาลต้องถือหุ้นเป็นมูลค่าเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนที่บริษัทนั้นจดทะเบียนไว้ในกรณีที่มีหลายเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลถือหุ้นอยู่ในบริษัทเดียวกันให้นับหุ้นที่ถือร่วมกัน และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นอกจากการดำเนินกิจการดังกล่าวมาแล้วข้างต้นทั้งหมด กฎหมายว่าด้วยเทศบาลมาตรา 58 และมาตรา 59 ยังได้บัญญัติให้จัดตั้งสหการขึ้นได้ สหการเป็นองค์การที่มีเทศบาลตั้งแต่สองเทศบาลขึ้นไปร่วมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อประกอบกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งอันอยู่ในหน้าที่ของเทศบาลร่วมกัน สหการมีสภาพเป็นทบวงการเมือง จัดตั้งโดยพระราชกฤษฎีกาซึ่งจะต้องกำหนดชื่อ อำนาจหน้าที่ และระเบียบการดำเนินการของสหการไว้ สหการมีคณะกรรมการบริหารซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้แทนของเทศบาลที่เกี่ยวข้อง สำหรับการศึกษา ผู้วิจัย ศึกษาจากแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การถ่ายโอนภารกิจ การกระจายอำนาจทางบริการสาธารณะ ที่ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง

จังหวัดนครปฐม นำไปปฏิบัติ ที่มีความสำคัญต่อท้องถิ่นเป็นลำดับต้นๆ ในแต่ละด้าน ได้ศึกษาจากแนวคิดและหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542, 21 พฤษภาคม 2554.) ประกอบด้วย

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย

1.1 ด้านการคมนาคมและการขนส่ง (ทางบกและทางน้ำ)

1.2 ด้านสาธารณูปโภค (แหล่งน้ำ/ประปาชนบท)

1.3 ด้านสาธารณูปการ (การจัดให้มีการควบคุมตลาด)

1.4 การผังเมือง

1.5 การควบคุมอาคาร

2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย

2.1 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

2.2 ป้องกันและระงับโรคติดต่อ

2.3 ด้านการส่งเสริมอาชีพ

2.4 การสวัสดิการสังคม (การสังคมสงเคราะห์พัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส)

2.5 การนันทนาการ (การส่งเสริมการกีฬา การจัดให้มีสถานที่พักผ่อน)

2.6 การศึกษา (การจัดการศึกษาในระบบ และการศึกษานอกระบบ)

2.7 การสาธารณสุข (การสาธารณสุข การรักษาพยาบาล และการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ)

3. ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย ประกอบด้วย

3.1 ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

3.2 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3.3 การรักษาความสงบเรียบร้อย และความเป็นระเบียบของบ้านเมือง

4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ประกอบด้วย

4.1 ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรรมและกิจการสหกรณ์

4.2 การส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัว

4.3 การหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

4.4 ให้มีตลาดทำเทียบเรือและท่าข้าม

4.5 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

4.6 การท่องเที่ยว

5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

5.1 การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

6. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วย

6.1 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

6.2 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมของท้องถิ่นด้านการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา

6.3 การปกป้อง คุ้มครอง ควบคุม ดูแลรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

6.4 การจัดให้มีและควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน

แนวคิดการกระจายอำนาจ

สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์ และ เผ่าพันธุ์ ขอบน้ำตาล (2552: 32 - 34) กล่าวว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หมวดที่ 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 3 แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 78 มีดังนี้

มาตรา 78 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

(1) บริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปเพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และ ความมั่นคงของ ประเทศอย่างยั่งยืน โดยต้องส่งเสริมการดำเนินการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคำนึงถึง ผลประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ

(2) จัดระบบการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้มีขอบเขต อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่ชัดเจนเหมาะสมแก่การพัฒนาประเทศและสนับสนุนให้ จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่

(3) กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึงตนเองและตัดสินใจ ในกิจการของ ท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตาม แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและ สาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่ว ประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

(4) พัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรม ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการ แผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ

(5) จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการ สาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

(6) ดำเนินการให้หน่วยงานทางกฎหมายที่มีหน้าที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐตามกฎหมายและตรวจสอบการตรากฎหมายของรัฐ ดำเนินการอย่างเป็นอิสระ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปตามหลักนิติธรรม

(7) จัดให้มีแผนพัฒนาการเมือง รวมทั้งจัดให้มีสภาพพัฒนาการเมืองที่มีความเป็นอิสระเพื่อติดตามสอดคล้องให้มีการปฏิบัติตามแผนดังกล่าวอย่างเคร่งครัด

(8) ดำเนินการให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับสิทธิประโยชน์อย่างเหมาะสม

การกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่นภายใต้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ในส่วนบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น และการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปรากฏอยู่ใน 2 หมวดสำคัญ ได้แก่ หมวดที่ 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 3 แนวนโยบายด้านการบริหารแผ่นดิน (มาตรา 78) ส่วนที่ 4 แนวนโยบายด้านศาสนา สังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม (มาตรา 80) และหมวดที่ 14 ว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น (มาตรา 281-290) โดยในสาระสำคัญเกี่ยวกับองค์กรปกครองท้องถิ่นในรัฐธรรมนูญนั้น (สาระสำคัญ 5 ประการ ที่เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรัฐธรรมนูญ, 21 มิถุนายน 2554)

กล่าวสรุปสามารถแบ่งออกเป็นสาระสำคัญใน 5 ประการ ได้แก่

ประการที่หนึ่ง : การขยายอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีบทบาทที่ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา 78 เป็นเครื่องประกันว่ารัฐต้องปรับระบบการดำเนินงานและระบบความสัมพันธ์ระหว่างราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีความชัดเจนในเชิงอำนาจหน้าที่ อีกทั้งต้องส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นด้านต่าง ๆ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงระบบการทำงานของภาครัฐว่าจะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรมของเจ้าหน้าที่พร้อมกับการพัฒนาระบบการทำงานของภาครัฐว่าจะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรมของเจ้าหน้าที่พร้อมกับการพัฒนาระบบการทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานและให้รัฐมุ่งเน้นการทำงานตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี ทั้งนี้ในรายละเอียดยังมีการกำหนดเพิ่มเติมว่ารัฐจะต้องจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนมีส่วนร่วม และเพื่อให้แนวนโยบายพื้นฐานของรัฐบรรลุตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ จึงได้มีการกำหนดรายละเอียดด้านต่าง ๆ ไว้อย่างละเอียดเพื่อเป็นแนวทาง

ในการดำเนินงานแก่หน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ กำหนดแนวทางในการดำเนินงานด้านการศาสนา สังคม สาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรมของรัฐ ไว้เป็นต้น

นอกจากนี้ในหมวด 14 ว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น ยังได้มีการกำหนดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรหลักในการจัดบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ และการบัญญัติไว้อย่างชัดเจนนี้เองเป็นหลักประกันว่ารัฐจะต้องส่งเสริม สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลัก โดยให้กระจายอำนาจเป็นกลไกสำคัญ และเพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม จึงได้มีการกำหนดมาตรา 283 อันเป็นการระบุว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ และมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมจะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความเข้มแข็ง ในการบริหารงานได้โดยอิสระ และสามารถพัฒนาระบบการคลังให้จัดบริการสาธารณะได้โดยครบถ้วน สามารถที่จะจัดตั้งหรือร่วมกันจัดตั้งองค์การเพื่อการจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ นอกจากนี้ยังมีการบัญญัติถึงการให้มีกฎหมายกระจายอำนาจฯ เพื่อกำหนดการแบ่งอำนาจหน้าที่และรายได้ระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจขึ้นตามลำดับความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ ประการสำคัญเพื่อให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนทางรายได้ จึงได้มีการกำหนดให้มีการจัดทำกฎหมายรายได้ท้องถิ่นเพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นและเพียงพอสำหรับการจัดบริการสาธารณะ

ประการที่สอง : ในรัฐธรรมนูญ 2550 ได้มีความพยายามในการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากการขาดความสมดุลระหว่างการกำกับดูแล และความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จึงได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าในการกำกับดูแลนั้นต้องมีการกำกับดูแลเท่าที่จำเป็น มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจนสอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการจัดทำมาตรฐานกลางเพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกปฏิบัติ รวมไปถึงรูปแบบ วิธีการและความเข้มข้นในการกำกับดูแลต้องแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและความเข้มแข็งของภาคประชาชน

ประการที่สาม : เป็นการพัฒนาระบบการดำเนินงานและบริหารงานภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างภารกิจที่้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรับผิดชอบที่เพิ่มมากขึ้น และกระแสความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยยึดหลักว่าองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีอิสระในการดำเนินงาน ไม่ว่าจะเป็นความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหารงาน การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลังโดยได้มีการกำหนดรูปแบบในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะต้องมีมาตรฐานที่สอดคล้องกัน และยังกำหนดว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นอาจได้รับการพัฒนาร่วมกัน หรือสับเปลี่ยนบุคลากรระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันได้ รวมทั้งจัดให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น และเพื่อสร้างระบบคุ้มครองคุณธรรมและจริยธรรมในการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น ยังกำหนดให้เมืองศรพิทักษ์ระบบคุณธรรมของข้าราชการส่วนท้องถิ่น การพัฒนาระบบคลังก็เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จึงได้มีการเปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้พัฒนาระบบคลังท้องถิ่นเพื่อให้สามารถจัดบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครอบคลุมตามอำนาจหน้าที่ และนอกจากการพัฒนาระบบคลังแล้ว ยังเปิดโอกาสให้มีการจัดตั้ง หรือร่วมกันจัดตั้งองค์กร เพื่อการจัดทำบริการสาธารณะ หรือที่เรียกว่า “สหการ” ได้อีกด้วย

ประการที่สี่ : การเปิดพื้นที่ให้แก่ประชาชน ชุมชน และภาคประชาสังคมในการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในท้องถิ่นสามารถเข้าชื่อกันเพื่อการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่นออกจากตำแหน่งได้ การเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นก็เช่นเดียวกัน และประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมดังกล่าวได้ด้วย ที่จะมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีหน้าที่ในการรายงานผลการดำเนินการต่าง ๆ ต่อประชาชนทุกปี ไม่ว่าจะเป็นรายงานผลการจัดทำงบประมาณ การใช้จ่ายงบประมาณ และผลการดำเนินงาน เป็นเครื่องมือที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้แสดงถึงความโปร่งใส ในการดำเนินงาน และการรายงานผลการดำเนินการ

ประการที่ห้า : การทำให้การเมืองท้องถิ่นมีความโปร่งใส มีคุณธรรมและจริยธรรมในการกำหนดบทบัญญัตินี้เองจะช่วยให้การเมืองท้องถิ่นมีความโปร่งใส การจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท เพื่อเป็นการสร้างบรรทัดฐานในด้านจริยธรรมให้แก่กลุ่มบุคคล บุคคลดังกล่าวเหล่านั้น เป็นการเสริมสร้างกรอบประพฤติ ปฏิบัติที่มีคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่การเมืองท้องถิ่น และข้าราชการท้องถิ่นและเป็นเสมือนหนึ่งสิ่งที่ผู้บริหารท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องถือปฏิบัติอย่าง

เคร่งครัด จะทำให้กลุ่มบุคคลเหล่านี้ปฏิบัติงานภายใต้กรอบจริยธรรม คุณธรรม และมุ่งเน้นคุณภาพ ประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ถือเป็นการเสริมกำลังให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และที่สำคัญได้เพิ่มอำนาจในการตัดสินใจทางการบริหารงานท้องถิ่นในด้านต่างๆ นับเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญอันจะก่อให้เกิดกระบวนการในการพัฒนาท้องถิ่น ผ่านกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน และการปกครองท้องถิ่นก็จะเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาประชาธิปไตยต่อไป

โกวิท พวงงาม (2544 อ้างใน ปวิณพร ทวีสุข, 2553:14) กล่าวว่า การกระจายอำนาจ (Deconcentration) เป็นหลักการอย่างหนึ่งของการจัดระเบียบการปกครองประเทศ โดยมีหลักการสำคัญ คือ เป็นการโอนอำนาจปกครองจากส่วนกลางไปให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการเองโดยอิสระพอสมควร ภายใต้ข้อบัญญัติแห่งกฎหมาย การกระจายอำนาจทำให้เกิดการจัดระเบียบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น ทำให้เกิดการปกครองท้องถิ่น ในการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยใช้หลักการรวมอำนาจ (Centralization) ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง หลักการแบ่งอำนาจ ได้แก่ การบริหารราชการส่วนภูมิภาคและหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ได้แก่ การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการกระจายอำนาจ จึงจำเป็นต้องอธิบายหลักการรวมอำนาจและหลักการแบ่งอำนาจ

การรวมอำนาจ (Centralization)

โกวิท พวงงาม (2544 อ้างใน ปวิณพร ทวีสุข 2553: 14) กล่าวว่า หลักการรวมอำนาจ (Centralization) หมายถึง หลักการจัดวางระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โดยรวมอำนาจในการปกครองไว้ให้แก่หน่วยการบริหารราชการส่วนกลาง อันได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองต่าง ๆ ของรัฐ และมีเจ้าหน้าที่ของหน่วยการบริหารส่วนกลางโดยขึ้นต่อชั้นการบังคับบัญชา ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการปกครองตลอดทั้งอาณาเขตของประเทศ

ลักษณะสำคัญของหลักการรวมอำนาจปกครอง มีดังนี้ คือ

1. มีการรวมกำลังทหารและตำรวจให้ขึ้นตรงต่อส่วนกลาง โดยไม่ยอมให้กำลังทหารและตำรวจส่วนหนึ่งส่วนใดเป็นอิสระหรือไม่ขึ้นต่อส่วนกลาง เพื่อที่จะใช้กำลังนั้นโดยเด็ดขาดและทันทั่วทั้งที่ และยังเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนและความมั่นคงของรัฐ

2. มีการรวมอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการไว้ที่ส่วนกลาง หรือมีการมอบอำนาจวินิจฉัยสั่งการขั้นสุดท้ายในการอนุมัติ ระเบียบ หรือแก้ไข เพิกถอนการกระทำต่าง ๆ ไว้แก่นักบริหารส่วนกลาง เช่น การบริหารการคลัง การป้องกันประเทศ การเจ้าหน้าที่ การควบคุมการบริหาร เป็นต้น นั่นคือ ให้เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลาง ซึ่งเป็นหัวหน้า กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ มีอำนาจสั่งการขั้นที่สุดได้ทั่วอาณาเขตประเทศ

3. ลำดับชั้นในการบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ลดหลั่นกันไป คือ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการปกครองต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและขึ้นต่อกันตามลำดับชั้นการบังคับบัญชา (Hierarchy) คือ เจ้าหน้าที่ผู้มีตำแหน่งสูง มีอำนาจบังคับบัญชาเหนือเจ้าหน้าที่ผู้มีตำแหน่งรองลงมาตามลำดับ และต้องปฏิบัติตามเจ้าหน้าที่ผู้มีตำแหน่งสูงกว่า โดยมีวินัยเป็นเครื่องบังคับโดยผู้มีอำนาจบังคับบัญชา ต้องรับผิดชอบในราชการที่ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ปฏิบัติในคำสั่งของตน

หลักการแบ่งอำนาจ (Deconcentration)

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2539 อ้างใน ประมินทร์ กองพล, 2547: 8) ได้กล่าวถึง ลักษณะสำคัญการแบ่งอำนาจปกครอง มีดังนี้ คือ

1. ต้องมีรัฐบาลซึ่งเป็นการบริหารราชการส่วนกลาง ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองทั่วทั้งประเทศ ถือว่าการแบ่งมอบอำนาจให้แก่ส่วนภูมิภาคเป็นกระบวนการหนึ่งของการรวมอำนาจปกครอง

2. มีหน้าที่ซึ่งเป็นตัวแทนของส่วนกลางส่งออกไปปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งให้ประจำอยู่ตามเขตการปกครองที่ในส่วนภูมิภาคทุกแห่ง เช่น ภาค มณฑล จังหวัด อำเภอ กิ่งอำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน เป็นต้น ซึ่งส่วนกลางเป็นผู้แต่งตั้งถอดถอนและบังคับบัญชา

3. ส่วนกลางแบ่งและมอบอำนาจในการบริหารงานบางส่วนบางเรื่อง โดยแบ่งมอบอำนาจไปให้เจ้าเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นตัวแทนของส่วนกลาง ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ตามเขตการปกครองท้องที่ต่าง ๆ มิได้ตัดอำนาจจากส่วนกลางอย่างเด็ดขาด แต่ส่วนกลางต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของเจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาคด้วย

โกวิท วงศ์สุวรรณ (2545 อ้างใน ปวีณพร ตรีสุข, 2553: 14) กล่าวว่า หลักการแบ่งอำนาจปกครอง หมายถึง หลักการที่การบริหารราชการส่วนกลางได้จัดแบ่งอำนาจวินิจฉัยและสั่งการบางส่วนไปให้ข้าราชการส่วนกลาง ซึ่งได้ออกไปประจำท้องที่ต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคให้มีอำนาจในการใช้ดุลยพินิจตัดสินใจ แก้ไขปัญหา ตลอดจนริเริ่มได้ในกรอบนโยบายของรัฐบาลที่ได้วางไว้

แต่ทั้งนี้หน่วยการบริหารราชการส่วนกลางต้องวางระเบียบแบบแผนเอาไว้ปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน และสงวนอำนาจที่จะสั่งการบางส่วนไปให้ข้าราชการส่วนกลาง ซึ่งได้ส่งออกไปประจำยังท้องที่ต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคให้มีอำนาจในการใช้ดุลยพินิจตัดสินใจแก้ไขปัญหา ตลอดจนริเริ่มได้ในการรอบนโยบายของรัฐบาลที่ได้วางไว้ แต่ทั้งนี้หน่วยการบริหารราชการส่วนกลางต้องวางระเบียบแบบแผนเอาไว้ให้ปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน และสงวนอำนาจที่จะสั่งการขั้นที่สุดเอาไว้

หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization)

ประยูร กาญจนกุล (2545 อ้างใน สุทธิรักษ์ ประจกุล, 2552: 12) กล่าวว่า หลักของการกระจายอำนาจปกครอง เป็นวิธีการที่รัฐมอบอำนาจปกครองบางส่วนให้องค์กรอื่นนอกจากองค์กรของราชการบริหารส่วนกลางจัดทำบริการสาธารณะบางอย่าง โดยมีความเป็นอิสระตามสมควร ไม่ต้องขึ้นภายใต้การบังคับบัญชาของราชการส่วนกลางเพียงแต่ขึ้นอยู่ในความควบคุมดูแลเท่านั้น กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ รัฐมอบอำนาจหน้าที่บางอย่างในการให้บริการสาธารณะซึ่งเจ้าหน้าที่ของราชการบริหารส่วนกลางเป็นผู้ดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่นให้ท้องถิ่นหรือองค์กรอื่นมิได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรของราชการบริหารส่วนกลางรับไปดำเนินการด้วยงบประมาณ และเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นหรือองค์กรนั้นเอง โดยราชการบริหารส่วนกลางเพียงแต่กำกับดูแลเท่านั้น ไม่ได้เข้าไปบังคับบัญชา

พิศณุ พูนเพชรพันธุ์ (2548: 30) ได้สรุปว่า หลักการกระจายอำนาจปกครองนั้นจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. มีความเป็นนิติบุคคล (Artificial person) การกระจายอำนาจการปกครองนั้นจะต้องมีองค์การเป็นนิติบุคคลต่างหากจากองค์กรรัฐบาลกลาง การมีองค์การเป็นนิติบุคคลต่างหากนี้ก็เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน องค์การเหล่านี้จะต้องมีงบประมาณทรัพย์สิน หนี้สิน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเอง

2. มีอำนาจในการบริหารงาน (Autonomy) ความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหลักการที่สำคัญประการหนึ่งของการกระจายอำนาจการปกครอง เพราะหากองค์กรนั้นไม่มีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ที่จะต้องรอคำสั่งจากรัฐบาลอยู่เสมอ องค์การเช่นนี้ก็จะจะมีลักษณะที่ผิดไปจากหน่วยงานการปกครองส่วนภูมิภาค ซึ่งมีฐานะเป็นตัวแทนรัฐบาลกลางที่จะประจำอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติภารกิจของตนเอง ตลอดจนมีอิสระพอสมควรในการกำหนดนโยบายหรือการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ แต่มีข้อน่าสังเกตว่า อำนาจอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีพอสมควรไม่มากเกินไป

จนทำให้เกิดความกระทบกระทั่งต่อเอกภาพและอธิปไตย (Unity and Sovereignty) ของประเทศ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิใช่เป็นสถาบันทางการเมืองที่มีอำนาจอธิปไตย เป็นของตนเอง หากแต่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่กำหนดให้ และให้มืองค์กรที่จำเป็นสำหรับ หน้าที่ทางด้านนิติบัญญัติและบริหารกิจกรรมอันเป็นหน้าที่ของตนเท่านั้น

3. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเลือกผู้บริหารและทำหน้าที่เป็นนิติบัญญัติการมีส่วนร่วมในการปกครองของตนเองในท้องถิ่นของประชาชนนั้น อาจจะทำให้หลายระดับแล้วแต่ ความสามารถและความสนใจของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ เช่น ประชาชนบางคนอาจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมท้องถิ่น เฉพาะการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งตัวแทนของตนเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น แต่บางคนสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมใน กิจกรรมการปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่านั้น ถึงกับเข้าสมัครเข้ารับการเลือกตั้ง เป็นตัวแทนของ ประชาชน เพื่อให้ได้มีโอกาสเข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมอันเป็นหน้าที่ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเองก็อาจจะทำได้

4. มั่งบประมาณของตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ ด้วยตนเอง รวมไปถึงการมีอำนาจในการบริหารงบประมาณที่ได้มานั้นด้วยการให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดเก็บและบริหารรายได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการมอบอำนาจการตัดสินใจให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ตั้งแต่การวางแผนปฏิบัติงาน การจัดเก็บรายได้ การบริหาร และการบริการประชาชนในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

จากองค์ประกอบทั้ง 4 ประการ ของหลักการกระจายอำนาจตามที่กล่าวมานี้ หากองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานส่วนท้องถิ่นมีองค์ประกอบทั้ง 4 ประการ และสามารถ ปฏิบัติงานโดยปราศจากการถูกควบคุม หรือแทรกแซงหน่วยงานในระดับสูงกว่า ไม่ว่าจะเป็น ส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคแล้วย่อมจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือว่าหน่วยงานส่วน ท้องถิ่นที่มีความสมบูรณ์และพร้อมที่จะปฏิบัติงานเพื่อท้องถิ่นของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับส่วนประกอบอื่น ๆ อีกด้วย

ความหมายของการกระจายอำนาจ (Decentralization)

การกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นหลักการอย่างหนึ่งของการจัดระเบียบการปกครองประเทศ โดยมีหลักการสำคัญ คือ เป็นการโอนอำนาจปกครองจากส่วนกลางไปให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเองโดยอิสระพอสมควร ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายการกระจายอำนาจให้เกิดการจัดระเบียบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น การจัดการบริหารแบบเทศบาลถือได้ว่าเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งตามแนวคิดของหลักการกระจายอำนาจการปกครอง

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับ “การกระจายอำนาจ” ไว้หลายประการ ดังนี้
 ดำรงศักดิ์ บุญลา (2540 อ้างใน ปวีณพร ทวีสุข, 2553: 17) กล่าวถึง ความหมายของการกระจายอำนาจมีอยู่ 2 ความหมาย คือ

1. ความหมายตามการปกครอง สถาบันภาษาศาสตร์ให้ความหมายการกระจายอำนาจว่าเป็นหลักการปกครองที่รัฐบาลแห่งชาติหรือรัฐบาลกลางได้มอบอำนาจทางการเมืองการปกครองบางอย่าง ซึ่งส่วนกลางได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการไม่ทำลายความมั่นคงของชาติ และเห็นสมควรให้ท้องถิ่นรับไปดำเนินการ โดยเชื่อว่าเมื่อท้องถิ่นรับอำนาจไปบริหาร แล้วจะสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สนองความต้องการของประชาชนได้เท่ากับรัฐบาลกลาง การดำเนินการมอบอำนาจดังกล่าวให้ นั่น เป็นการมอบอำนาจการปกครองให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นนิติบุคคล

2. ความหมายตามนัยการบริหาร หมายถึง การมอบอำนาจในการบริหารงานให้ผู้ปฏิบัติงานหรือให้บุคลากรไปปฏิบัติในทุกระดับชั้นขององค์การกระจายอำนาจในทางราชการนั้น ได้รับมอบอำนาจการตัดสินใจสั่งการจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น เพื่อให้แต่ละท้องถิ่นมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน โดยการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ทั่วประเทศ

จรัส สุวรรณมาลา (2541 อ้างใน ปวีณพร ทวีสุข, 2553: 17) ให้ความหมายของการกระจายอำนาจว่า การกระจายอำนาจ (Decentralization) หมายถึง สภาพที่หน่วยงานหรือชุมชนระดับล่างสุดมีอำนาจการตัดสินใจเกี่ยวกับ แนวทางและวิธีการดำเนินกิจกรรมของตนเองได้อย่างกว้างขวาง การกระจายอำนาจเป็นสถานะที่ตรงกันข้ามกับ “การรวมอำนาจ”

(Centralization) ซึ่งเป็นสถานะที่หน่วยงานระดับบนสุดหรือองค์กรของรัฐระดับสูงสุด เป็นผู้กำหนดแนวทางและวิธีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในทุกเรื่อง

โกวิท พวงงาม (2544 อ้างใน สุดใจ ศรีบุคดา, 2551: 11) ให้ความหมายของการกระจายอำนาจไว้ว่า หมายถึง ระบบการบริหารประเทศที่เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นต่าง ๆ มีอำนาจในการจัดการดูแลกิจการหลาย ๆ ด้านของตนเอง ไม่ใช่ปล่อยให้รัฐบาลกลางรวบศูนย์อำนาจในการจัดกิจการแทบทุกอย่างของท้องถิ่น กิจการที่ท้องถิ่นมีสิทธิจัดการดูแลมักจะ ได้แก่ ระบบสาธารณสุข โภค การศึกษาและศิลปวัฒนธรรม การดูแลชีวิต ทรัพย์สิน และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ส่วนกิจการใหญ่ ๆ 2 ประเภทที่รัฐบาลกลางควบคุมไว้เด็ดขาด ก็คือ การทหาร และการต่างประเทศ

สำนักปลัดกระทรวงมหาดไทย (2544 อ้างใน สุดใจ ศรีบุคดา, 2551: 10) ได้ให้ความหมายของการกระจายอำนาจ หมายถึง การที่รัฐส่วนกลางพยายามที่จะมอบหมายอำนาจหน้าที่และความสามารถดำเนินการให้หน่วยงานระดับล่าง คือ ภูมิภาคและท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ รวมทั้งอำนาจตัดสินใจวินิจฉัยสั่งการได้ด้วยตนเอง โดย “การกระจายอำนาจ” มีความหมายทั้งมิติในทางบริหารและมิติในการปกครอง ดังนี้

1. การกระจายอำนาจทางการบริหาร หมายถึง การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบและอำนาจดำเนินการให้แก่หน่วยงานระดับรองๆ ลงไป หรือ หน่วยงานอื่นมีอำนาจตัดสินใจและดำเนินการได้เบ็ดเสร็จด้วยตนเอง

2. การกระจายอำนาจทางการปกครอง หมายถึง การโอนกิจการบริหารสาธารณะบางอย่างของรัฐ หรือองค์การปกครองในส่วนกลางไปให้ท้องถิ่น หรือชุมชนเป็นผู้ปฏิบัติจัดทำแทนโดยอิสระ โดยอยู่ภายใต้การควบคุม กำกับ ดูแล ของส่วนกลาง

ธนสวรรค์ เจริญเมือง (2548: 59) ได้ให้ความหมายของการกระจายอำนาจ หมายถึงระบบบริหารประเทศที่เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นต่าง ๆ มีอำนาจในการจัดการ ดูแลกิจการหลาย ๆ ด้านของตนเอง ไม่ใช่ปล่อยให้รัฐบาลกลางรวมศูนย์อำนาจในการจัดการบริหารแทบทุกอย่างของท้องถิ่น

สรุป การกระจายอำนาจ หมายถึง การมอบอำนาจการปกครองให้คนในท้องถิ่นที่มีอิสระในการปกครองตนเอง มีอำนาจตัดสินใจ มีงบประมาณในการบริหาร มีเจ้าหน้าที่ของตนเองและมีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อให้องค์กรปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ มีสิทธิในการปกครองตนเอง ดำเนินงานต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นตามความต้องการของท้องถิ่น ไม่ขัดต่อนโยบายของรัฐ โดยเชื่อว่า

เมื่อท้องถิ่นรับอำนาจไปบริหารแล้วจะสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

ลักษณะสำคัญของการกระจายอำนาจ

ประยูร กาญจนกุล (2545: 25-26) ได้ให้ลักษณะสำคัญของการกระจายอำนาจ โดยกล่าวว่า การที่จะรู้ว่ามีกระจายอำนาจปกครองหรือไม่ จะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการกระจายอำนาจปกครองมีอยู่ 3 ประการ คือ

1. มีการแยกหน่วยงานไปเป็นองค์กรนิติบุคคลอิสระจากองค์การราชการส่วนกลาง เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ยังมีนิติบุคคลแยกออกไปมากขึ้นเท่านั้น ก็นับว่ามีกระจายอำนาจมากขึ้นเท่านั้น นิติบุคคลเหล่านี้เป็นนิติบุคคลในกฎหมายมหาชนที่มีงบประมาณดูแลเจ้าหน้าที่ของตนเอง กับมีความอิสระในการจัดทำบริการสาธารณะที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่ต้องขอรับคำสั่งจากราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนกลางเพียงแต่คอยกำกับดูแลให้ปฏิบัติหน้าที่โดยถูกต้องและครบถ้วนเท่านั้น มิได้เข้าบังคับบัญชาสั่งการหรืออำนวยการเอง

2. มีการเลือกตั้ง องค์การราชการบริหารส่วนท้องถิ่นย่อมประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากรายรฐในท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วน โดยเฉพาะสมาชิกสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารหรือผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนในท้องถิ่น ทั้งเพื่อให้รายรฐในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น การเลือกตั้งถือว่าเป็นหลักสำคัญของการกระจายอำนาจปกครอง ถ้ามีการเลือกตั้งทั้งองค์กรที่ประชุและองค์กรมีหน้าที่บริหาร ก็นับว่ามีกระจายอำนาจอย่างสมบูรณ์ แต่การกระจายอำนาจตามบริกรนั้นการเลือกตั้งไม่ถือว่าเป็นหลักสำคัญเหมือนกับกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น แต่ถือความเป็นอิสระในการดำเนินกิจการหรือบริการอย่างใดอย่างหนึ่งที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ขององค์กรที่จัดทำบริกรนั้นเป็นสำคัญ

3. องค์กรปกครองท้องถิ่นตามหลักการกระจายอำนาจปกครองมีอัตตานิติ (Autonomy) กล่าวคือ มีความเป็นอิสระที่จะดำเนินกิจการตามอำนาจหน้าที่ได้เอง โดยไม่ต้องรับคำสั่งหรืออยู่ใต้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นของราชการบริหารส่วนกลาง มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการและดำเนินการได้ด้วยงบประมาณและด้วยเจ้าหน้าที่ของตนเอง ซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่ส่วนกลาง

ความสำคัญของการกระจายอำนาจ

ลิจิต ชีรเวกิน (2548 อ้างใน ทรงกลด สุขะตุงคะ, 2551: 15) ได้ให้ความสำคัญของการกระจายอำนาจ โดยกล่าวว่า การกระจายอำนาจการปกครอง มีความสำคัญในทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม โดยสรุปได้ 2 ประเด็น ดังนี้

1. การกระจายอำนาจ เป็นรากแก้วของระบอบปกครองแบบประชาธิปไตย เพราะประชาธิปไตย ต้องประกอบด้วยโครงสร้างส่วนบน คือ ระดับชาติ และโครงสร้างฐาน คือ ระดับท้องถิ่น การปกครองตนเองในรูปแบบของการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง หรือการกระจายอำนาจไปในระดับต่ำสุด คือ รากแก้ว ซึ่งเป็นฐานเสริมสำคัญยิ่งของการพัฒนาระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

2. การกระจายอำนาจมีความสำคัญในทางเศรษฐกิจและสังคมในแง่การพัฒนาชนบท ซึ่งมีเหตุผลจากการปรัชญาการปกครองในแง่การกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม ทำให้ประชาชนในชนบทมีฐานะ ความเป็นอยู่ดีขึ้น และการพัฒนาชนบทให้สัมฤทธิ์ผลจะต้องมีการร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่นอย่างเต็มที่ และมีความคิดริเริ่มช่วยตนเอง ซึ่งลักษณะเหล่านี้จะเกิดได้ต้องอาศัยโครงสร้าง การปกครองตนเองในลักษณะที่มีความอิสระพอสมควร ซึ่งจะเกิดได้ก็ด้วยการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่สำคัญของการกระจายอำนาจ

ประยูร กาญจนกุล (2545 อ้างใน สมร ดวงหาลัง, 2549: 20) ได้แยกลักษณะสำคัญของหลักการกระจายอำนาจไว้ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. มีการแยกหน่วยงานออกไปเป็นองค์กรนิติบุคคลอิสระ จากองค์การของราชการบริการ ส่วนกลาง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การของรัฐบาลต่าง ๆ ยังมีนิติบุคคลแยกออกไปมากขึ้นเท่าใด ก็นับว่ามีการกระจายอำนาจมากขึ้นเท่านั้น

2. มีการเลือกตั้ง ซึ่งถือเป็นหลักสำคัญอย่างหนึ่งของหลักการกระจายอำนาจปกครอง ถ้ามีการเลือกตั้งทั้งองค์กรที่ประชุมและองค์กรที่มีหน้าที่บริหาร ก็นับว่ามีการกระจายอำนาจอย่างสมบูรณ์

3. องค์การตามหลักการกระจายอำนาจปกครอง กล่าวคือ มีความอิสระที่จะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้เอง โดยไม่ต้องรับคำสั่งหรืออยู่ได้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นของราชการบริหารส่วนกลาง มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการ และดำเนินการได้ด้วยงบประมาณ

แนวทางการกระจายอำนาจ

ประยูร กาญจนกุล (2545 อ้างใน สมร ดวงหาค้าง, 2549: 22) ได้กล่าวถึง แนวทางการกระจายอำนาจไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.1 รัฐจะกระจายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ อำนาจการตัดสินใจ การบริหารจัดการ การเงินการคลัง และบุคลากรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทต่าง ๆ สร้างความร่วมมือให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.2 รัฐจะดำเนินการปรับบทบาทของราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาค ปรับโครงสร้างภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการกระจายอำนาจ การสร้างระบบติดตามตรวจสอบ กำกับดูแล และการประเมินผล ที่มีประสิทธิภาพ

2. การถ่ายโอนภารกิจและการจัดแบ่งอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ภายใต้กำหนดระยะเวลาการถ่ายโอน 2 ระยะ

2.1 ระยะที่ 1 ระยะเวลา 1 - 4 ปี (พ.ศ. 2544 - 2547) ถ่ายโอนภารกิจทำให้บริการสาธารณะแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจที่ถ่ายโอน ได้แก่

2.1.1 ภารกิจที่มีการดำเนินการซ้ำซ้อนกันระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1.2 ภารกิจที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่เคยดำเนินการ

2.1.3 ภารกิจที่รัฐดำเนินการในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งและมีผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

2.1.4 การกิจที่เป็นนโยบายของรัฐ

2.2 ระยะที่ 2 ระยะเวลา 1 - 10 ปี (พ.ศ. 2544 - 2553) เป็นการถ่ายโอนภารกิจการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมต่างกัน โดยพิจารณาจากรายได้และบุคลากร ทั้งนี้การถ่ายโอนต้องไม่เกินระยะเวลาภายในสิบปี

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ตลอดจนกฎหมายอื่น ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาล นโยบายผู้บริหาร และสภาพปัญหาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ตามพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ภารกิจตามแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6 ด้าน (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542, 21พฤษภาคม 2554) คือ

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีภารกิจอำนาจหน้าที่ดังนี้

- 1.1 ด้านการคมนาคมและการขนส่ง (ทางบกและทางน้ำ)
- 1.2 ด้านสาธารณูปโภค (แหล่งน้ำ/ประปาชนบท)
- 1.3 ด้านสาธารณูปการ (การจัดให้มีการควบคุมตลาด)
- 1.4 การผังเมือง
- 1.5 การควบคุมอาคาร

2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีภารกิจอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- 2.1 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 2.2 ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- 2.3 ด้านการส่งเสริมอาชีพ
- 2.4 การสวัสดิการสังคม (การสังคมสงเคราะห์พัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส)
- 2.5 การนันทนาการ (การส่งเสริมการกีฬา การจัดให้มีสถานที่พักผ่อน)

2.6 การศึกษา (การจัดการศึกษาในระบบ และการศึกษานอกระบบ)

2.7 การสาธารณสุข (การสาธารณสุข การรักษาพยาบาล และการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ)

3. ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย มีภารกิจอำนาจหน้าที่ ดังนี้

3.1 ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

3.2 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3.3 การรักษาความสงบเรียบร้อย และความเป็นระเบียบของบ้านเมือง

4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว มีภารกิจอำนาจหน้าที่ ดังนี้

4.1 ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์

4.2 การส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัว

4.3 การหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

4.4 ให้มีตลาดท่าเทียบเรือและท่าข้าม

4.5 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

4.6 การท่องเที่ยว

5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีภารกิจอำนาจหน้าที่ ดังนี้

5.1 การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

6. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ ดังนี้

6.1 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

6.2 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมของท้องถิ่นด้านการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา

6.3 การปกป้อง คุ้มครอง ควบคุม ดูแลรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

6.4 การจัดให้มีและควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน

แนวคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะและการถ่ายโอนภารกิจการจัดบริการสาธารณะ

ประยูร กาญจนกุล (2545 อ้างในทรงกลด สุขะตุงคะ 2551: 18) กล่าวว่า การให้บริการสาธารณะตรงกับภาษาอังกฤษว่า Public Service Deliverly และได้มีวิวัฒนาการมาตั้งแต่มนุษย์มารวมกันอยู่เป็นประเทศ แต่ละประเทศก็มีลักษณะของบริการสาธารณะที่แตกต่างกันตามความเหมาะสม ซึ่งบริการสาธารณะที่จัดทำขึ้นส่วนใหญ่จะมาจากฝ่ายปกครองและอาจจะถือได้ว่าเป็นหน้าที่ที่สำคัญยิ่ง ในการบริหารงานของภาครัฐ โดยเฉพาะในลักษณะงานที่ต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับประชาชนโดยตรง โดยหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีหน้าที่ในการส่งต่อการบริการให้แก่ผู้รับบริการ มีนักวิชาการให้แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการที่ขอนามกล่าวพอสังเขป ดังนี้

ในประเทศไทยนั้น คำว่า บริการสาธารณะได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายคน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากรูปแบบและเหตุผลในการให้คำจำกัดความของคำว่า บริการสาธารณะ จะเห็นได้ว่าได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดของ ดร.ประยูร กาญจนกุล และ สุวัฒน์ บุญเรือง ที่ได้ให้ความหมายของบริการสาธารณะไว้ในหนังสือ “กฎหมายปกครอง” ว่าบริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมที่อยู่ในความอำนาจการ หรืออยู่ในความควบคุมของฝ่ายปกครองที่จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน

นอกจากนี้ ได้กล่าวถึง แนวคิดของการให้บริการสาธารณะว่ามีอยู่ 2 ประการ ที่สำคัญคือ

1. บริการสาธารณะเป็นกิจกรรมที่อยู่ในความอำนาจหรือในควบคุมของฝ่ายปกครอง ลักษณะสำคัญที่สุดของบริการสาธารณะ คือ ต้องเป็นกิจการที่รัฐจัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน นั่นคือเป็นกิจการที่อยู่ในอำนาจของรัฐเนื่องจากการกิจของรัฐมีมากขึ้น กิจการบางอย่างต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดทำสูง ใช้เงินลงทุนสูง รัฐไม่มีความพร้อมที่จะทำ จึงต้องมอบให้บุคคลอื่นซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งเมื่อรัฐมอบหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะให้บุคคลอื่นทำแล้ว บทบาทของรัฐในฐานะผู้จัดทำหรืออำนาจจะเปลี่ยนไปเป็นผู้ควบคุม โดยรัฐจะเป็นผู้ควบคุมมาตรฐานของบริการสาธารณะ ควบคุมความปลอดภัย รวมทั้งควบคุมค่าบริการ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์ตอบแทนมากที่สุด และเดือดร้อนน้อยที่สุด

2. บริการสาธารณะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณะประโยชน์ความต้องการรวมของประชาชนอาจแบ่งได้ 2 ประเภท คือ ความต้องการมีชีวิตอยู่อย่างสุขสบาย และความต้องการที่จะอยู่อย่างปลอดภัย ดังนั้นกิจการใดที่รัฐเห็นว่ามีความจำเป็นต่อการอยู่อย่างสุขสบาย หรืออยู่อย่างปลอดภัยของประชาชน รัฐจะต้องเข้าจัดทำกิจกรรมนั้น นอกจากนี้ในการจัดทำบริการสาธารณะ รัฐไม่สามารถจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดได้ รัฐจะต้องจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนทุกอย่าง อย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

ประยูร กาญจนกุล (2545 อ้างใน ทรงกลด สุขะตุงคะ, 2551: 18) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการให้บริการสาธารณะว่ามีอยู่ 5 ประการ ที่สำคัญคือ

1. บริการสาธารณะเป็นกิจกรรมที่อยู่ในความอำนาจหรือในควบคุมของฝ่ายปกครอง
2. บริการสาธารณะมีวัตถุประสงค์ในการสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน
3. การจัดระเบียบและวิธีดำเนินการบริการสาธารณะยอมจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้เสมอเพื่อให้เหมาะสมแก่ความจำเป็นแห่งกาลสมัย
4. บริการสาธารณะจะต้องจัดดำเนินการอยู่เป็นนิจและโดยสม่ำเสมอ ไม่มีการหยุดชะงัก ถ้าบริการสาธารณะจะต้องหยุดชะงักลงด้วยประการใด ๆ ประชาชนย่อมได้รับความเดือดร้อนหรือได้รับความเสียหาย

5. เอกชนย่อมมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะเท่าเทียมกัน จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นถึงแม้ว่าจะมองแนวคิดของการให้บริการสาธารณะ

จากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเป็นการพิจารณาโดยใช้แนวคิดเชิงระบบ (System Approach) ที่มีกรมหรือหน่วยงานที่ให้บริการใช้ปัจจัยนำเข้า (Input) เข้าสู่กระบวนการผลิต (Process) และออกมาเป็นผลผลิตหรือการบริการ (Output) โดยทั้งหมดจะต้องเป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ ดังนั้น การประเมินผลจะช่วยให้ทราบถึงผลผลิตหรือการบริการที่เกิดขึ้นว่ามีลักษณะเป็นเช่นไร ซึ่งจะเป็นข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) เป็นปัจจัยนำเข้าต่อไป ด้วยเหตุนี้ระบบการให้บริการสาธารณะจึงมีลักษณะที่เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

หลักเกณฑ์สำคัญในการจัดทำบริการสาธารณะ

ประยูร กาญจนกุล (2545 อ้างใน ทรงกลด สุขะตุงคะ 2551: 19) กล่าวว่า บริการสาธารณะไม่ว่าจะเป็นประเภทใดหรือที่จัดทำโดยผู้ใด ย่อมต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ที่สำคัญ 3 ประการ คือ หลักว่าด้วยความเสมอภาค หลักว่าด้วยความต่อเนื่อง และหลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

1. หลักว่าด้วยความเสมอภาค

หลักนี้เป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญประการแรกจัดทำบริการสาธารณะ ทั้งนี้เนื่องจากการที่ฝ่ายปกครองเข้ามาจัดทำบริการสาธารณะนั้น ฝ่ายปกครองมิได้มีจุดมุ่งหมายที่จะจัดทำบริการสาธารณะขึ้นเพื่อประโยชน์ของผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะ แต่เป็นการจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ของประชาชนทุกคน คือประชาชนทุกคน ย่อมมีสิทธิได้รับการปฏิบัติหรือได้รับผลประโยชน์จากบริการสาธารณะอย่างเสมอภาคกัน ดังนั้น กิจกรรมใดที่ฝ่ายปกครองจัดทำขึ้นเพื่อบุคคลใดโดยเฉพาะจึงไม่มีลักษณะเป็นบริการสาธารณะ

2. หลักว่าด้วยความต่อเนื่อง

เนื่องจากการบริการสาธารณะเป็นกิจการที่มีความจำเป็นสำหรับประชาชน หากบริการสาธารณะหยุดชะงักไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม ประชาชนผู้ให้บริการสาธารณะย่อมได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายได้ ด้วยเหตุนี้ บริการสาธารณะจึงต้องมีความต่อเนื่องในการจัดทำ หลักการที่สำคัญของหลักว่าด้วยความต่อเนื่องของบริการสาธารณะ คือ นิติบุคคลผู้มีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะจะต้องดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดเวลา หากมีกรณีที่เกิดการหยุดชะงักจะต้องมีการรับผิดชอบ และในกรณีที่เกิดการหยุดชะงักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หรือองค์กรมหาชนอิสระ องค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลจะต้องเข้าดำเนินการแทนเพื่อเป็นหลักประกัน ต่อเนื่องของบริการสาธารณะ

3. หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

บริการสาธารณะที่ดีนั้นจะต้องสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ตลอดเวลา เพื่อให้เหมาะสม กับเหตุการณ์และความจำเป็นในทางปกครองที่จะรักษาประโยชน์สาธารณะ รวมทั้งปรับปรุงให้เข้า กับวิวัฒนาการของความต้องการส่วนรวมของประชาชนด้วย หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หมายความว่า การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบริการสาธารณะ ให้ทันกับความต้องการของผู้ใช้บริการ สาธารณะอยู่เสมอ เพื่อให้บริการสาธารณะที่ฝ่ายปกครองจัดทำมีความสอดคล้องกับความต้องการ ของประชาชนหรือประโยชน์มหาชน เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่มีความต้องการขอประชาชนเปลี่ยนแปลงไป บริการสาธารณะนั้นก็ควรจะได้รับการเปลี่ยนแปลงตามความต้องการของประชาชนไปด้วย

การถ่ายโอนภารกิจการจัดบริการสาธารณะ

ประยูร กาญจนกุล (2545 อ้างใน อมรพินันท์ สุขสมัย 2550: 28) กล่าวว่าสาระสำคัญ การถ่ายโอนภารกิจบริการสาธารณะมี ดังนี้

1. หลักทั่วไปในการพิจารณาการถ่ายโอนภารกิจ

1.1 ภารกิจที่ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะไม่ครอบคลุมงานหรือกิจกรรม ที่เกี่ยวกับความมั่นคง การพิจารณาพิพากษาคดี การต่างประเทศและการเงินการคลังของประเทศ

1.2 ภารกิจของรัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน ให้ถ่ายโอนเฉพาะกรณีที่เป็นนโยบายของ รัฐบาล หรือพิจารณาความเหมาะสมและประสิทธิภาพของบริการสาธารณะที่ประชาชนจะได้รับ

1.3 ภารกิจที่ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องพิจารณาจากผลลัพธ์และ ผลกระทบที่ประชาชนจะได้รับในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 1 แห่ง ให้ถ่ายโอนภารกิจนั้น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันดำเนินการหรือถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนจังหวัด ดำเนินการ

1.4 งานหรือกิจกรรมที่มีเป้าหมายดำเนินการคาบเกี่ยวหลายจังหวัด หรือมีผลกระทบ เกิดขึ้นภายนอกพื้นที่จังหวัดให้หน่วยงานของรัฐเป็นผู้ดำเนินการ เว้นแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับจังหวัดสามารถทำความเข้าใจในการที่จะดำเนินการร่วมกันได้และคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้ความเห็นชอบ

1.5 ในการพิจารณาความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทให้พิจารณารายได้ บุคลากร จำนวนประชากร ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน คุณภาพในการให้บริการ ประสิทธิภาพการบริหาร โอกาสในการพัฒนาศักยภาพ เพื่อกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมในการถ่ายโอนภารกิจ

1.6 การถ่ายโอนภารกิจต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าและการประหยัด หากภารกิจใดที่ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการได้ อาจมีการจัดตั้งในรูปแบบของสหการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมมากกว่าดำเนินการไปก่อนได้

1.7 การถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เพื่อมุ่งให้ประชาชนได้รับบริการที่รวดเร็ว มีคุณภาพ และตรงตามความต้องการ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.8 การถ่ายโอนภารกิจของรัฐให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการถ่ายโอนทั้งภารกิจงบประมาณ และบุคลากร ภายในช่วงเวลาที่กำหนดโดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการพร้อมกันทั้งหมด

1.9 การกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะและภารกิจที่จะถ่ายโอน หากไม่มีกฎหมายใดบัญญัติให้ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วแต่เพื่อประโยชน์ของประชาชนที่จะได้รับ คณะกรรมการการกระจายอำนาจอาจประกาศกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

1.10 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่มีความพร้อมในการรับถ่ายโอนภารกิจอาจร้องขอให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการได้ หรืออาจดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือหน่วยงานของรัฐได้ หรืออาจจัดซื้อจัดจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนให้ดำเนินการแทนได้ ขณะเดียวกันหน่วยงานของรัฐต้องเพิ่มขีดความสามารถและความรู้ด้านเทคโนโลยี การบริหารจัดการ บุคลากร ด้านการคลัง ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจนกว่าจะสามารถรับการถ่ายโอนงานหรือภารกิจนั้นได้

1.11 การกิจหนึ่ง ๆ อาจจัดแบ่งขอบเขตของอำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยมีการกระจายการจัดบริการสาธารณะตามขนาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท ตามขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในกรอบระยะเวลาที่เหมาะสม

1.12 การถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทและแต่ละแห่งจะต้องดำเนินการไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้สามารถวางแผนกำลังคนและงบประมาณล่วงหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.13 การจัดรูปแบบ โครงสร้าง และวิธีการถ่ายโอนภารกิจให้เป็นไปในลักษณะเดียวกัน ให้มากที่สุด เพื่อมิได้เกิดความแตกต่างในรูปแบบ โครงสร้าง และวิธีการถ่ายโอนภารกิจที่มีลักษณะเหมือนกัน

1.14 การถ่ายโอนภารกิจอาจมีโครงสร้างการบริหารและการกำกับดูแลที่แตกต่างกันได้ รวมถึงต้องมีระบบการควบคุมดูแลจากรัฐ เพื่อเป็นหลักประกันด้านคุณภาพของการให้บริการด้วยความยุติธรรมและความเสมอภาคระหว่างประชาชนผู้รับบริการในแต่ละพื้นที่

1.15 ต้องมีการปรับโครงสร้างภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการดำเนินงานของภารกิจที่ถ่ายโอน เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการบริหารจัดการ การเพิ่มขีดความสามารถด้านการเงิน การคลัง และบุคลากร ก่อนการถ่ายโอนภารกิจนั้น ๆ รวมทั้งกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทต่าง ๆ

1.16 การกิจที่จะต้องถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลำดับแรก คือ การกิจที่เกี่ยวกับการยกระดับและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนและชุมชน งานโครงสร้างพื้นฐานของท้องถิ่น สำหรับภารกิจอื่นหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมก็สามารถถ่ายโอนได้ หลังจากนั้นจะเป็นการถ่ายโอนภารกิจด้านอื่น ๆ โดยส่งเสริมให้ประชาชนและประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็นเพื่อการตัดสินใจร่วมดำเนินกิจกรรมและติดตามตรวจสอบให้มากที่สุด

1.17 การถ่ายโอนภารกิจนั้นจะต้องส่งมอบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย ยกเว้นทรัพย์สินที่เป็นที่ดินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าใช้ประโยชน์ได้โดยไม่โอนกรรมสิทธิ์ เว้นแต่คณะกรรมการการกระจายอำนาจจะพิจารณาตามความเหมาะสมเป็นการ

เฉพาะราย การให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ประโยชน์จากที่ดินจะคิดค่าเช่าหรือค่าใช้ประโยชน์จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ต่อเมื่อส่วนราชการเดิมได้มีการเสียค่าเช่าหรือค่าใช้ประโยชน์อยู่ก่อนแล้ว หรือโดยลักษณะของการใช้ที่ดินก่อให้เกิดรายได้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือมีลักษณะเป็นการจัดบริการให้แก่บุคคลเฉพาะราย

1.18 การจัดการกองทุนต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินการอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการต่อไป เว้นแต่คณะกรรมการกระจายอำนาจจะพิจารณาให้ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือพิจารณาเป็นอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

2. รูปแบบการถ่ายโอน การถ่ายโอนอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย ได้กำหนดลักษณะการถ่ายโอนไว้ 3 ลักษณะ คือ

2.1 ภารกิจที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและได้ดำเนินการอยู่แล้ว หรือภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 2 แห่ง ดำเนินการร่วมกันหรือภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดซื้อบริการจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกสาร

2.2 ภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกับรัฐ เป็นภารกิจที่รัฐถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการและบางส่วนรัฐยังคงดำเนินการอยู่จึงเป็นภารกิจที่ดำเนินการร่วมกัน

2.3 ภารกิจที่รัฐยังคงดำเนินการอยู่แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจะดำเนินการได้ เป็นภารกิจที่ซับซ้อนแต่ยังคงกำหนดให้รัฐเป็นผู้ดำเนินการและหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการก็สามารถทำได้

3. แนวทางการพัฒนาระบบการตรวจสอบและการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคประชาสังคมมีหลักการทั่วไป คือ

3.1 การถ่ายโอนภารกิจจากราชการบริหารส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้อง พัฒนาระบบการตรวจสอบและระบบการติดตามประเมินผลงานที่มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยประชาชนและภาคประชาสังคมต้องเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตรวจสอบและติดตามประเมินผล

3.2 ปรับปรุงกลไกการตรวจสอบและการใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและคล่องตัว โดยให้ครอบคลุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ และให้ภาคเอกชนเข้ามาช่วยเสริมการทำงานตรวจสอบของภาครัฐ

3.3 ส่งเสริมให้ประชาชนและภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมจัดซื้อจัดจ้างและมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและติดตามประเมินผล

ข้อมูลในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

จังหวัดนครปฐม เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางด้านตะวันตก ตั้งอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน ซึ่งเป็นพื้นที่บริเวณที่ราบลุ่มภาคกลาง โดยอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 13 องศา 45 ลิปดา 10 ฟลิปดา เส้นแวงที่ 100 องศา 4 ลิปดา 28 ฟลิปดา มีพื้นที่ 2,168.327 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,355,204 ไร่ เท่ากับ ร้อยละ 0.42 ของประเทศ และมีพื้นที่เป็นอันดับที่ 62 ของประเทศ อยู่ห่างจาก กรุงเทพมหานครไปตามเส้นทางถนนเพชรเกษม 56 กิโลเมตร หรือตามเส้นทางถนนบรมราชชนนี (ถนนปิ่นเกล้า – นครชัยศรี) 51 กิโลเมตร และตามเส้นทางรถไฟ 62 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้ (ข้อมูลจังหวัดนครปฐม, 6 เมษายน 2555)

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับอำเภอกระทุ่มแบน อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร และอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอไทรน้อย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เขตทวีวัฒนา เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับอำเภอบ้านโป่ง อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี
การปกครองส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น 7 อำเภอ ประกอบด้วย 106 ตำบล และ 930 หมู่บ้าน	
ได้แก่ 1. อำเภอเมืองนครปฐม	
2. อำเภอกำแพงแสน	

3. อำเภอนครชัยศรี
4. อำเภอดอนตูม
5. อำเภอบางเลน
6. อำเภอสามพราน
7. อำเภอพุทธมณฑล

การปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 1 เทศบาลนคร, 3 เทศบาลเมือง, 15 เทศบาลตำบล และ 97 องค์การบริหารส่วนตำบล

อำเภอเมืองนครปฐม เป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดนครปฐม เดิมชื่อ "อำเภอพระปฐมเจดีย์" ต่อมาได้มีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่ออำเภอเป็น "อำเภอเมืองนครปฐม" เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2456

อำเภอเมืองนครปฐมตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียง เรียงตามเข็มนาฬิกา ดังนี้ (ข้อมูลอำเภอเมืองนครปฐม, 6 เมษายน 2555)

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอกำแพงแสนและอำเภอดอนตูม
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอนครชัยศรี
ทิศใต้	ติดต่อกับอำเภอสามพราน และ อำเภอบางแพ (จังหวัดราชบุรี)
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับอำเภอโพธาราม และ อำเภอบ้านโป่ง (จังหวัดราชบุรี)

การปกครองส่วนภูมิภาคอำเภอเมืองนครปฐม แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 25 ตำบล 217 หมู่บ้าน ได้แก่

1. พระปฐมเจดีย์ (พื้นที่ทั้งตำบล เป็นเขตเทศบาลนครนครปฐม)
2. บางแถม 10 หมู่บ้าน
3. พระประโทน 9 หมู่บ้าน
4. ธรรมศาลา 7 หมู่บ้าน
5. ตาก้อง 10 หมู่บ้าน
6. มาบแค 9 หมู่บ้าน
7. สนามจันทร์ 6 หมู่บ้าน
8. คอนยายหอม 9 หมู่บ้าน

9. ถนนขาด	6	หมู่บ้าน
10. บ่อพลับ	8	หมู่บ้าน
11. นครปฐม	10	หมู่บ้าน
12. วังตะกู่	8	หมู่บ้าน
13. หนองปากโลง	9	หมู่บ้าน
14. สามควายเผือก	6	หมู่บ้าน
15. หุ่น้อย	7	หมู่บ้าน
16. หนองดินแดง	8	หมู่บ้าน
17. วังเย็น	6	หมู่บ้าน
18. โพรงมะเดื่อ	17	หมู่บ้าน
19. ลำพญา	9	หมู่บ้าน
20. สระกะเทียม	14	หมู่บ้าน
21. สวนป่าน	6	หมู่บ้าน
22. ห้วยจรเข้ม	7	หมู่บ้าน
23. ทัพหลวง	14	หมู่บ้าน
24. หนองงูเห่า	10	หมู่บ้าน
25. บ้านยาง	11	หมู่บ้าน

การปกครองส่วนท้องถิ่นท้องที่อำเภอเมืองนครปฐมประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 28 แห่ง ได้แก่

1. เทศบาลนครนครปฐม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลพระปฐมเจดีย์ทั้งตำบล และบางส่วนของตำบลบางแพ ตำบลพระประโทน ตำบลสนามจันทร์ ตำบลบ่อพลับ ตำบลนครปฐม ตำบลหนองปากโลง ตำบลลำพญา และตำบลห้วยจรเข้ม
2. เทศบาลตำบลดอนยายหอม ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลดอนยายหอม
3. เทศบาลตำบลธรรมศาลา ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลธรรมศาลา
4. เทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลหนองดินแดงและตำบลโพรงมะเดื่อ

5. องค์การบริหารส่วนตำบลบางแขม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางแขม (นอกเขตเทศบาลนครนครปฐม)
6. องค์การบริหารส่วนตำบลพระประโทน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลพระประโทน (นอกเขตเทศบาลนครนครปฐม)
7. องค์การบริหารส่วนตำบลธรรมศาลา ครอบคลุมพื้นที่ตำบลธรรมศาลา (นอกเขตเทศบาลตำบลธรรมศาลา)
8. องค์การบริหารส่วนตำบลตาก้อง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลตาก้องทั้งตำบล
9. องค์การบริหารส่วนตำบลมาบแค ครอบคลุมพื้นที่ตำบลมาบแคทั้งตำบล
10. องค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลสนามจันทร์ (นอกเขตเทศบาลนครนครปฐม)
11. องค์การบริหารส่วนตำบลดอนยายหอม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลดอนยายหอม (นอกเขตเทศบาลตำบลดอนยายหอม)
12. องค์การบริหารส่วนตำบลถนนขาด ครอบคลุมพื้นที่ตำบลถนนขาดทั้งตำบล
13. องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพลับ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ่อพลับ (นอกเขตเทศบาลนครนครปฐม)
14. องค์การบริหารส่วนตำบลนครปฐม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลนครปฐม (นอกเขตเทศบาลนครนครปฐม)
15. องค์การบริหารส่วนตำบลวังตะกั่ว ครอบคลุมพื้นที่ตำบลวังตะกั่วทั้งตำบล
16. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองปากโลง (นอกเขตเทศบาลนครนครปฐม)
17. องค์การบริหารส่วนตำบลสามควายเผือก ครอบคลุมพื้นที่ตำบลสามควายเผือกทั้งตำบล
18. องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลทุ่งน้อยทั้งตำบล

19. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองดินแดง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองดินแดง (นอกเขตเทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ)

20. องค์การบริหารส่วนตำบลวังเย็น ครอบคลุมพื้นที่ตำบลวังเย็นทั้งตำบล

21. องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลโพรงมะเดื่อ (นอกเขตเทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ)

22. องค์การบริหารส่วนตำบลลำพญา ครอบคลุมพื้นที่ตำบลลำพญา (นอกเขตเทศบาลนครนครปฐม)

23. องค์การบริหารส่วนตำบลสระกะเทียม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลสระกะเทียมทั้งตำบล

24. องค์การบริหารส่วนตำบลสวนป่า ครอบคลุมพื้นที่ตำบลสวนป่าทั้งตำบล

25. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจรเข้ม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลห้วยจรเข้ม (นอกเขตเทศบาลนครนครปฐม)

26. องค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลทัพหลวงทั้งตำบล

27. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูเห่า ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองงูเห่าทั้งตำบล

28. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ้านยางทั้งตำบล

เทศบาลตำบลในเขต อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย 3 เทศบาลตำบล ได้แก่

1. เทศบาลตำบลธรรมศาลา อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม (เดิมสุขาภิบาลธรรมศาลา) ได้รับการจัดตั้งเป็นสุขาภิบาล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2506 และได้เปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 116 ตอนที่ 9 ก ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2542 ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2542

เทศบาลตำบลธรรมศาลา มีพื้นที่ประมาณ 3.64 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,275 ไร่ มีพื้นที่ครอบคลุม 6 หมู่บ้าน 1 ตำบล จำนวนประชากรในเขตเทศบาลตำบลธรรมศาลา ตามสถิติทะเบียนราษฎรของ อำเภอเมืองนครปฐม มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 7,204 คน แยกเป็น

ชาย 3,460 คน

หญิง 3,744 คน

จำนวนครัวเรือน 1,568 ครัวเรือน

ความหนาแน่นเฉลี่ย 1,979 คน / ตารางกิโลเมตร

ศักยภาพของเทศบาลตำบลธรรมศาลา

ฝ่ายการเมือง สภาเทศบาล ประกอบด้วย สมาชิกสภาเทศบาลที่ประชาชนเลือกตั้ง จำนวน 12 คน มีหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติและควบคุมดูแลการบริหารงานของฝ่ายบริหารคณะเทศมนตรี ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี 1 คน และรองนายกเทศมนตรี 2 คน มีหน้าที่บริหาร กิจการของเทศบาลให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

อัตรากำลังของเทศบาลตำบลธรรมศาลา

พนักงานเทศบาลสามัญ จำนวน 20 คน

ลูกจ้างประจำ จำนวน 21 คน

พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 23 คน

พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน 7 คน

ส่วนการแบ่งการบริหารของเทศบาลตำบลธรรมศาลา แบ่งออกเป็น 5 กอง คือ สำนักปลัด กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองคลัง กองช่าง และกองประปา (ประวัติเทศบาลตำบลธรรมศาลา, 19 พฤษภาคม 2554)

2. เทศบาลตำบลดอนยายหอม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้วยกระทรวงมหาดไทย ได้พิจารณาเห็นว่าท้องถิ่นบางส่วนของตำบลดอนยายหอม มีสภาพอันสมควรยกฐานะเป็นเทศบาล เพื่อประโยชน์ในการทะนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป จึงได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 116 ตอนที่ 9 ก มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 พฤษภาคม 2542

เทศบาลตำบลคอนยายหอม มีพื้นที่ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งหมด 4,640 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บางส่วน หมู่ที่ 2 และหมู่ที่ 3 บางส่วนมีประชากรทั้งสิ้น 6,531 คน แยกเป็น

ชาย 3,120 คน

หญิง 3,411 คน

ความหนาแน่นเฉลี่ย 1,407 คน/ตารางกิโลเมตร

จำนวนครัวเรือน 1,793 ครัวเรือน

ศักยภาพของเทศบาลตำบลคอนยายหอม

สภาเทศบาลซึ่งประกอบด้วยฝ่ายบริหาร คือ คณะผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งประกอบด้วยนายกเทศมนตรี จำนวน 1 คน รองนายกเทศมนตรี จำนวน 2 คน และฝ่ายนิติบัญญัติ คือ สมาชิกสภาเทศบาล โดยมีจำนวนสมาชิกเทศบาล จำนวน 12 คน

อัตรากำลังของเทศบาลตำบลคอนยายหอม

พนักงานเทศบาลสามัญ จำนวน 19 คน

ลูกจ้างประจำ จำนวน 6 คน

พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 25 คน

พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน 14 คน

ส่วนการแบ่งการบริหารของเทศบาลตำบลคอนยายหอม แบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้ สำนักปลัดเทศบาล กองคลัง กองช่าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และกองการศึกษา (ข้อมูลเทศบาลตำบลคอนยายหอม, 19 พฤษภาคม 2554)

3. เทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ก่อนที่เทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อจะได้ยกฐานะนั้นได้เป็นสุขาภิบาลตำบลโพรงมะเดื่อมาก่อนตั้งแต่ปีพ.ศ. 2508 จนถึง พ.ศ. 2542 มีการแต่งตั้งโดยตำแหน่งตั้งแต่ปีพ.ศ. 2508 จนถึงพ.ศ. 2529 และโดยการเลือกตั้ง พ.ศ. 2529 จนถึง พ.ศ. 2542 มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการสุขาภิบาลตำบลโพรงมะเดื่อ จำนวน 15 คน แล้วจึงได้ยกฐานะเป็น “เทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ” เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 จนถึงปัจจุบัน

เทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ มีขนาดพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบทั้งหมด 14.80 ตร.กม. ครอบคลุมพื้นที่ 2 ตำบล 8 หมู่บ้าน ทิศเหนือ มีอาณาเขตติดกับ หมู่ที่ 2 ตำบลโพรงมะเดื่อ ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดกับ หมู่ที่ 5 ตำบลลำพญา ทิศใต้ มีอาณาเขตติดกับ หมู่ที่ 3 ตำบลหนองดินแดง และทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดกับ เขตอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มีประชากรทั้งหมด 10,462 คน จากจำนวนชุมชน 20 ชุมชน แบ่งเป็น

ชาย 5,022 คน

หญิง 5,440 คน

จำนวนครัวเรือน 2,084 ครัวเรือน

ศักยภาพของเทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ

สภาเทศบาลซึ่งประกอบด้วยฝ่ายบริหาร คือ คณะผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งประกอบด้วยนายกเทศมนตรี จำนวน 1 คน รองนายกเทศมนตรี จำนวน 2 คน และฝ่ายนิติบัญญัติ คือ สมาชิกสภาเทศบาล โดยมีจำนวนสมาชิกเทศบาล จำนวน 12 คน

อัตรากำลังของเทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ

พนักงานเทศบาลสามัญ จำนวน 28 คน

พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 58 คน

พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน 14 คน

ส่วนการแบ่งการบริหารของเทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ แบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้
สำนักงานปลัดเทศบาล กองคลัง กองช่าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และกองการศึกษา (ข้อมูลเทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ, 19 พฤษภาคม 2554)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศักดาพินิจ ฌรงค์ชาติโสภณ (2549: บทคัดย่อ) การศึกษาวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์นโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางมาตรการ และขั้นตอนการกระจายอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ฉบับปัจจุบันในการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นโดยวิเคราะห์ในเชิงนโยบายการดำเนินการและผลลัพธ์ที่ปรากฏในปัจจุบัน เพื่อศึกษาการดำเนินการตามนโยบายการกระจายอำนาจ

ของรัฐบาล โดยใช้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนแต่ละแห่งเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนแต่ละภาคที่มีโครงสร้างแตกต่างกัน ภายใต้การกระจายอำนาจที่มีองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกลไกสำคัญและเพื่อเสนอแนะแนวทางด้านอื่น ๆ ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่มีองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกลไกสำคัญในการกระจายอำนาจ วิธีการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้เลือกใช้เครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลจากพื้นที่ และกลุ่มประชากรเป้าหมายในเชิงปริมาณ สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้ คือ แนวทางมาตรการและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ฉบับปัจจุบัน ในการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น สรุปได้ว่าภาครัฐต้องกระจายอำนาจด้านต่าง ๆ โดยให้อำนาจกับท้องถิ่นในการจัดเก็บภาษี และจะต้องจัดสรรเงินอุดหนุนให้กับท้องถิ่นด้วย ซึ่งได้จัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยองค์การบริหารส่วนตำบล อบต. เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับมอบการกระจายอำนาจ และภารกิจทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ภารกิจด้านโครงสร้างพื้นฐาน ภารกิจด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ภารกิจด้านการจัดระเบียบชุมชน ภารกิจด้านการวางแผนภารกิจ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และภารกิจด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาครัฐและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องยังไม่มีความจริงจังและจริงใจต่อการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่ควร มีการถ่ายโอนเฉพาะภารกิจและอำนาจหน้าที่ส่วนหนึ่งให้เท่านั้น ในขณะที่งบประมาณและบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริงยังไม่มีมีการถ่ายโอน ทำให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่สามารถดำเนินภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนให้ ส่วนในด้านผู้ปฏิบัติตามนโยบายการกระจายอำนาจ เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติยังมีความเข้าใจในนโยบายของรัฐบาลไม่ชัดเจน หรือมีการอาศัยช่องว่างของระเบียบกฎหมายในการยืดเวลาการถ่ายโอนภารกิจออกไป ผลของการกระจายอำนาจต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ยังไม่เห็นผลมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมีงานทำตามต้องการ การลดรายจ่าย การลดการกู้หนี้ยืมสิน การชำระหนี้สิน และการมีเงินออม สำหรับด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่วนมากยังไม่มียุทธศาสตร์ในการเข้าร่วมเสนอปัญหาหรือความคิดเห็นการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนา การเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนา การแก้ไขปัญหาของชุมชน การประเมินผลการพัฒนา และการปรับปรุงการดำเนินการพัฒนา จากกรณีดังกล่าว จะก่อให้เกิดผลเสียเป็นอย่างมากต่อประสิทธิภาพของการปกครองท้องถิ่น ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นโดยการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรดำเนินการ ดังนี้ 1) รัฐบาลและข้าราชการต้องมีความจริงจังและจริงใจต่อการกระจายอำนาจ โดยถ่ายโอนงบประมาณและบุคลากรไปพร้อมกับการถ่ายโอนภารกิจทั้ง 6 ด้านพร้อมกับการกำหนดระยะเวลาเสร็จสิ้นให้ชัดเจน และให้ความรู้ความเข้าใจต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะข้าราชการและประชาชนในท้องถิ่น

2) การศึกษาวิจัยและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากยิ่งขึ้นในอนาคต โดยกำหนดเป็นมาตรการและนโยบายในการพัฒนาให้เห็นผลเป็นรูปธรรมมากขึ้นโดยเร็ว 3) แก้ไขกฎหมายกฎระเบียบ เงื่อนไขให้ชัดเจนโดยนำปัญหาอุปสรรคในอดีตประกอบการพิจารณา รัฐบาลควรนำระบบเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้อย่างจริงจังควบคู่กับการรักษาฟื้นฟูสังคมชนบทธรรมเนียมประเพณีไทย และเร่งสร้างคุณภาพการศึกษาให้กับคนไทยโดยเร็วที่สุด

ธีระพล พิษทองหลาง (2550: บทคัดย่อ) การศึกษาวิจัยเรื่อง การนํานโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลสำเร็จของการนํานโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล และศึกษาถึงสมรรถนะขององค์กรในการนํานโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 แห่ง รวมจำนวนประชากรทั้งหมด 180 คน

ผลการวิจัยสรุปว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย มีอายุ 31-40 ปี ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบอาชีพข้าราชการการเมือง ส่วนมากอยู่หน่วยงาน/สังกัด อบต. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายกระจายอำนาจ คิดเป็นร้อยละ 76.1 ทราบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือกลไกของการกระจายอำนาจ คิดเป็นร้อยละ 85.0

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสำเร็จของการนํานโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสำเร็จของการนํานโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสำเร็จของการนํานโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสาธารณสุข ด้านการเมืองการบริหาร และด้านสังคม ส่วนด้านโครงสร้างพื้นฐานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำ

3. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่า สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากรเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการประสานงาน และด้านงบประมาณตามลำดับ โดยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสมรรถนะขององค์กร ด้านโครงการบริหารงานและด้านอำนาจหน้าที่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำ ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ประชาชนมีส่วนร่วมเข้ารับฟังการประชุมสภา อบต. ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมได้เข้ามีส่วนร่วมในการปรับปรุงดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด และประชาชนในพื้นที่ที่มีส่วนร่วมในการประเมินผลสำเร็จของการดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน ตามลำดับ

รณชัย หมั่นวงศ์ (2550: บทคัดย่อ) การวิจัยเรื่อง การประเมินนโยบายการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลนครพิษณุโลก เป็นการวิจัยเชิงประเมิน (Evaluative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินนโยบายการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเทศบาลนครพิษณุโลก โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม (CIPP Model) ประเมินผลใน 4 ด้าน คือ บริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการดำเนินการ (Process) และผลการดำเนินการ (Product) โดยประเมินจากเอกสาร กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการถ่ายโอนภารกิจ ร่วมกับการสัมภาษณ์ การสอบถาม และการสำรวจ จากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนภารกิจในหน่วยงานผู้ถ่ายโอนภารกิจ 8 หน่วยงาน จำนวน 16 คน ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องของเทศบาลนครพิษณุโลก จำนวน 8 คน และประชาชนผู้รับบริการสาธารณะจำนวน 268 คน ข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา และข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์ด้วยสถิติ ร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านบริบท พบว่าหน่วยงานผู้ถ่ายโอนภารกิจ และหน่วยงานผู้รับการถ่ายโอนภารกิจมีความสามารถในการดำเนินการตามประเด็นการประเมินในด้านบริบทของนโยบายการถ่ายโอนภารกิจ ทั้ง 4 ประเด็น คือ วัตถุประสงค์ของนโยบาย ความรู้ความเข้าใจในนโยบายของบุคลากรการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และ การประชาสัมพันธ์นโยบายแก่ประชาชนและฝ่ายการเมืองในพื้นที่

2. ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่าหน่วยงานผู้ถ่ายโอนภารกิจและหน่วยงานผู้รับการถ่ายโอนภารกิจมีความสามารถในการดำเนินการตามประเด็นการประเมินในด้านปัจจัยนำเข้าของนโยบายการถ่ายโอนภารกิจ ทั้ง 3 ด้าน คือ วัสดุทัศนัยของหน่วยงาน สมรรถนะของหน่วยงาน และภาวะผู้นำและความร่วมมือของบุคลากร

3. ด้านกระบวนการดำเนินการ พบว่าหน่วยงานผู้ถ่ายโอนภารกิจและหน่วยงานผู้รับการถ่ายโอนภารกิจมีความสามารถในการดำเนินการตามประเด็นการประเมินในด้านกระบวนการดำเนินการของนโยบายการถ่ายโอนภารกิจ ทั้ง 5 ด้าน คือ การติดต่อสื่อสาร การประสานงาน การควบคุมการดำเนินการ การติดตามและประเมินผล และ การสร้างตัวชี้วัดของการดำเนินการ

4. ผลการดำเนินการ พบว่าเทศบาลนครพิษณุโลก มีความสามารถในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของการดำเนินการ มีการดำเนินการตามภารกิจมีความถูกต้องครบถ้วนตามแผนที่กำหนดไว้ การดำเนินการถูกต้องตามระเบียบที่กำหนดไว้ แต่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดตามแผนการกระจายอำนาจ ในการดำเนินการกิจ ประชาชนผู้รับบริการมีความพึงพอใจเฉลี่ยต่อการให้บริการในระดับมาก แต่ถึงแม้ความพึงพอใจจะอยู่ในระดับมาก แต่มีภารกิจเพียง 2 ภารกิจจาก 13 ภารกิจ ที่สามารถผ่านเกณฑ์การประเมินที่ความพึงพอใจเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. หน่วยงานผู้ถ่ายโอนภารกิจ และหน่วยงานผู้รับการถ่ายโอนภารกิจ ควรเร่งการประชาสัมพันธ์ให้แก่ประชาชนทราบถึงนโยบายการถ่ายโอนภารกิจเพื่อให้ประชาชนทราบถึงนโยบายและเข้ามามีส่วนร่วมก้นนโยบายให้มากขึ้น

2. หาแนวทางในการกระจายงบประมาณ และบุคลากรให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้เกิดความสอดคล้องระหว่างการถ่ายโอนภารกิจ และการถ่ายโอนงบประมาณ

3. เพิ่มแรงจูงใจของบุคลากรในการดำเนินการกิจ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการกิจ

4. เพิ่มระดับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานผู้ถ่ายโอนภารกิจหน่วยงานผู้รับการถ่ายโอนภารกิจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนภารกิจให้มากขึ้น

5. ในการถ่ายโอนภารกิจควรมีการมอบทั้งงานและมอบหมายหน้าที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทรงกรด สุชะตุงคะ (2551: บทคัดย่อ) การศึกษาวิจัยเรื่อง การนํานโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติ ของเทศบาลตำบลบางละมุง มีวัตถุประสงค์เพื่อ

ศึกษาให้ทราบถึงนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติโดยเฉพาะของเทศบาลตำบลบางละมุง ว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่ อย่างไร และทำให้ทราบว่ารัฐบาลมีนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในด้านอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ อำนาจการตัดสินใจ อำนาจในการบริหารจัดการ การบริหารการเงินการคลังสร้างความพร้อมของท้องถิ่น ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเพื่อให้ทราบว่าเมื่อมีการกระจายอำนาจแล้ว เทศบาลตำบลบางละมุงมีปัญหาและอุปสรรคและควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตที่ทำการศึกษาวิจัย โดยแยกเป็นประชากรที่กำหนด รวมจำนวนทั้งสิ้น 26 คน ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาวิจัยเทศบาลตำบลบางละมุงประสบผลสำเร็จและมีศักยภาพพอสมควรในการรับถ่ายโอนภารกิจตามนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง 4 ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย รวมทั้งในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

โดยรวมแล้วถือว่าผู้บริหารมีความพร้อมในการบริหารงาน แต่ควรได้รับการฝึกอบรมหรือทำความเข้าใจในเรื่องของการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการกระจายอำนาจ อีกทั้งควรปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรให้มีความชัดเจนในการปฏิบัติงานเพื่อรองรับภารกิจที่ถ่ายโอน ในส่วนของรัฐบาลก็กำลังดำเนินการจัดทำโครงการต่างๆเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจของรัฐบาล

ขงยุทธ ทิพย์วัฒน์ (2551: บทคัดย่อ) การวิจัยเรื่อง สภาพปัจจุบันปัญหาและความสำเร็จของการกระจายอำนาจ การปกครองส่วนท้องถิ่นของฝ่ายบริหารกรณีศึกษาเทศบาลตำบลเขตอำเภอวังนบุรี จังหวัดร้อยเอ็ดโดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาของการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3. เพื่อศึกษาสาเหตุที่เป็นปัญหาของการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรฝ่ายบริหารและพนักงานเทศบาล ตำแหน่งผู้บริหาร ของเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอวังนบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 42 คน การดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม สภาพปัจจุบัน ปัญหาของการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแบบสอบถามความสำเร็จในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สภาพปัจจุบันของการดำเนินการตามภารกิจที่มีการกระจายอำนาจให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอวังนุรี จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า มีการดำเนินการตามภารกิจที่มีการกระจายอำนาจแล้ว คิดเป็นร้อยละ 93.96 และยังไม่มีการดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 6.04 ปัญหาของการดำเนินการตามภารกิจที่มีการกระจายอำนาจ ให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอวังนุรี จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ปัญหาของการดำเนินการตามภารกิจที่มีการกระจายอำนาจในภาพรวม ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีจำนวนคำตอบ 113 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 35.99 (2) ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีจำนวนคำตอบ 95 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 30.25 (3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย มีจำนวนคำตอบ 46 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 14.65 (4) ด้านการวางแผน การส่งเสริม การลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว มีจำนวนคำตอบ 25 คำตอบ คิดเป็น ร้อยละ 7.96 (5) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีจำนวนคำตอบ 34 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 10.83 (6) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจำนวนคำตอบ 1 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 0.32 ความสำเร็จของการกระจายอำนาจให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอวังนุรี จังหวัดร้อยเอ็ด จากภารกิจทั้งหมด 6 ด้าน พบว่า ความสำเร็จในการดำเนินการตามภารกิจที่มีการกระจายอำนาจ อยู่ในระดับดี ร้อยละ 52.38 ระดับผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 22.71 ระดับดีมาก ร้อยละ 14.56 และระดับไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 10.26 และสาเหตุของปัญหาการกระจายอำนาจ ให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอวังนุรี จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า สาเหตุส่วนมากมาจากงบประมาณไม่เพียงพอ ยังไม่มีการถ่ายโอนภารกิจจากต้นสังกัดเดิม ขาดการติดตามประเมินผลโครงการ การขาดบุคลากรปฏิบัติงาน การขาดความร่วมมือจากประชาชน ข้องกฎหมายในการดำเนินการตามภารกิจที่ถ่ายโอนไม่ชัดเจน สภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับภารกิจที่ดำเนินการ

สุทธิรักษ์ ประจกุล (2552: บทคัดย่อ) การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ระดับการดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามรายได้จำนวนประชากร และตำแหน่ง และศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นายก องค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 222 คน โดยใช้การสุ่มแบบชั้นภูมิและการสุ่มแบบอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

แบบสอบถามการดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 สถิติวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Independent-Samples test) และ F-test (One-way Anova)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามลำดับและอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว และด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจปกครองส่วนท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามรายได้ จำนวนประชากร และตำแหน่ง พบว่า การดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างอย่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินงาน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า รัฐควรมีการเพิ่มงบประมาณในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อก่อสร้างถนนที่ได้มาตรฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต พบว่า รัฐควรสนับสนุนบุคลากรทางด้านสาธารณสุข เครื่องมือในการให้บริการ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย พบว่าภาครัฐควรปรับปรุงกฎหมายให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความคล่องตัวในการดำเนินงาน เช่น การจัดระเบียบชุมชน การรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว พบว่า รัฐควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดหาวิทยากรให้ความรู้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของท้องถิ่น ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม พบว่า รัฐควรสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการร่วมในการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

สรุป

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา เรื่อง การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นนโยบาย การกระจายอำนาจที่เกี่ยวกับการ ให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำไป ปฏิบัติและผู้วิจัยมีความสนใจที่ศึกษา เพื่อศึกษาระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจ ทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ และเพื่อทราบถึงสมรรถนะองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จ ในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติจากการตรวจสอบเอกสาร รวมทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นตามตัวแบบการจัดการ ของ วรเดช จันทรร (2548: 141) ซึ่งเป็นตัวแบบที่กล่าวถึงสมรรถนะองค์กรว่าเป็นความสามารถขององค์กรที่ส่งผลต่อการนำ นโยบายไปปฏิบัติ โดยที่ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1. **ปัจจัยด้านโครงสร้าง** หมายถึง โครงสร้างขององค์กรต้องมีความเหมาะสม ประกอบด้วย 1) สายการบังคับบัญชา 2) ลำดับชั้นการบังคับบัญชา 3) การประสานงานภายในองค์กร
2. **ปัจจัยด้านบุคลากร** หมายถึง บุคลากรต้องมีความรู้ความสามารถ ประกอบด้วย 1) ด้านการ บริการและ 2) มีเทคนิคอย่างเพียงพอ
3. **ปัจจัยด้านงบประมาณ** หมายถึง การเตรียมการวางแผนความพร้อมในเรื่องของ งบประมาณ ประกอบด้วย 1) การใช้จ่ายดำเนินโครงการให้บรรลุเป้าหมาย และ 2) เพื่อแก้ไขปัญหา ที่จะเกิดขึ้นได้ทันเวลาตามกำหนดของนโยบาย
4. **ปัจจัยด้านสถานที่** ประกอบด้วย 1) สถานที่ตั้งมีความเหมาะสมที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 2) ความพร้อมทุกส่วนฝ่ายในการดำเนินงานปฏิบัติตามนโยบาย
5. **ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้** ประกอบด้วย 1) การสนับสนุนจากฝ่าย การเมือง และฝ่ายบริหารในด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้

ตัวแปรตาม ผู้วิจัยกำหนดขึ้นจากการสังเคราะห์แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการถ่ายโอน การกิจการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะตามหลักภารกิจของเทศบาลตำบลตาม พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ.2542 โดยที่ตัวแปรตาม คือ ผลสำเร็จของการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการ
จัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542, 21พฤษภาคม 2554.) ประกอบด้วย

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย

1.1 ด้านการคมนาคมและการขนส่ง (ทางบกและทางน้ำ)

1.2 ด้านสาธารณูปโภค (แหล่งน้ำ/ประปาชนบท)

1.3 ด้านสาธารณูปการ (การจัดให้มีการควบคุมตลาด)

1.4 การผังเมือง

1.5 การควบคุมอาคาร

2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย

2.1 ส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

2.2 ป้องกันและระงับโรคติดต่อ

2.3 ด้านการส่งเสริมอาชีพ

2.4 การสวัสดิการสังคม (การสังคมสงเคราะห์พัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี
คนชรา ผู้ด้อยโอกาส)

2.5 การนันทนาการ (การส่งเสริมการกีฬา การจัดให้มีสถานที่พักผ่อน)

2.6 การศึกษา (การจัดการศึกษาในระบบ และการศึกษานอกระบบ)

2.7 การสาธารณสุข (การสาธารณสุข การรักษาพยาบาล และการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ)

3. ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย ประกอบด้วย

3.1 ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

3.2 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3.3 การรักษาความสงบเรียบร้อย และความเป็นระเบียบของบ้านเมือง

4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ประกอบด้วย

4.1 ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์

4.2 การส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัว

4.3 การหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

4.4 ให้มีตลาดท่าเทียบเรือและท่าข้าม

4.5 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

4.6 การท่องเที่ยว

5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

5.1 การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

6. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วย

6.1 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

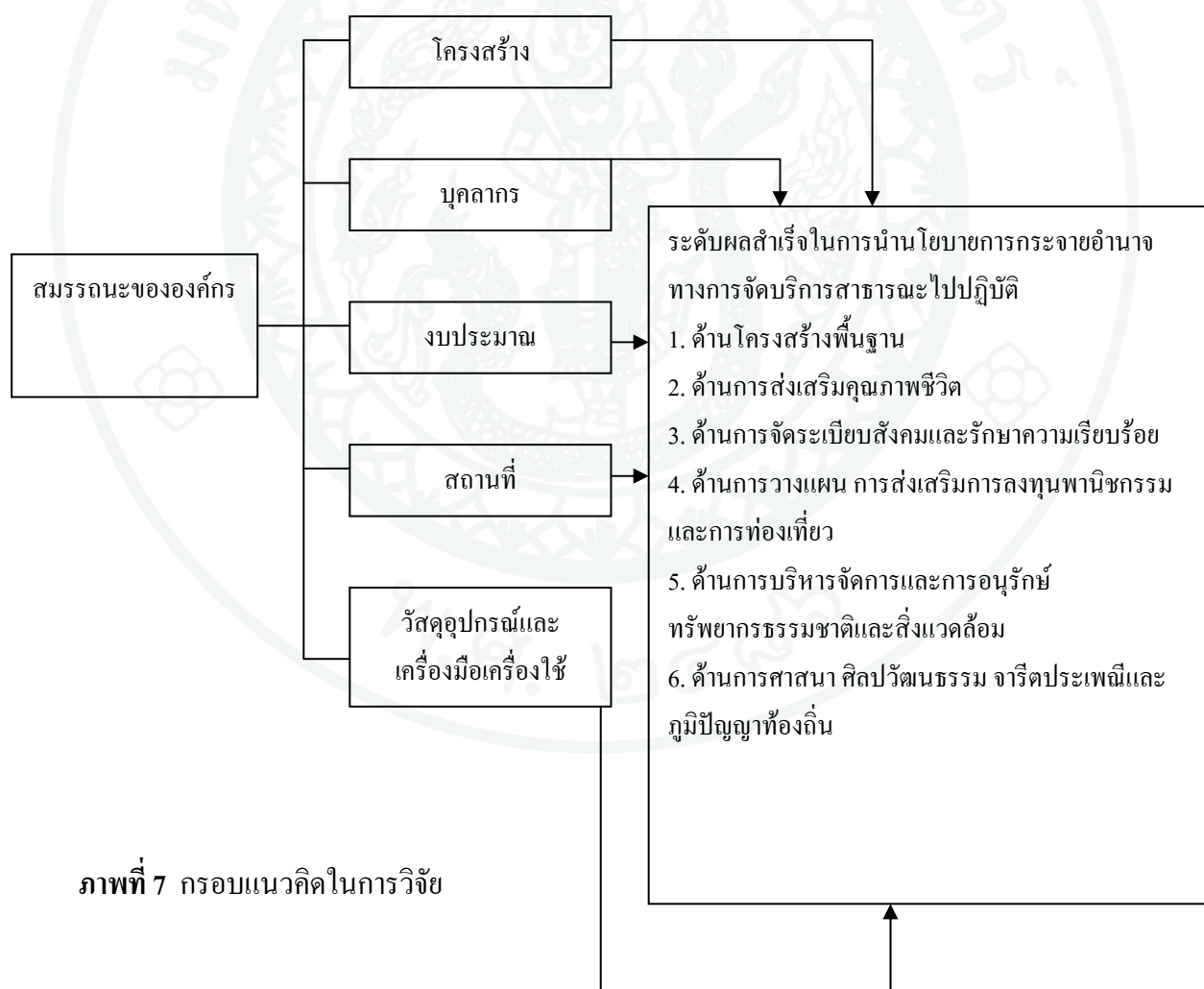
6.2 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมของท้องถิ่น
ด้านการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา

6.3 การปกป้อง คຸ້ມครอง ควบคุม ดูแลรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

6.4 การจัดให้มีและควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการตรวจสอบเอกสารการวิจัย เรื่อง การนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม สามารถนํากำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภาพ ตามภาพที่ 7 ข้างล่างนี้

ภาพที่ 7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ
ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เป็นการวิจัย เชิงปริมาณ วิธีการวิจัยแบ่งตาม
ขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
2. กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนํานโยบายการกระจายอำนาจ
ทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม คือ
ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ประชากรทั้งสิ้น
235 คน

กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดนครปฐม

มีวิธีการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักการคำนวณของ Yamane,s (สุพัตรา
จุมณะปิยะ, 2546: 112) ดังนี้

$$\text{แทนค่า } n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย n คือ จำนวนของขนาดของตัวอย่าง

N คือ จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e คือ ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (ในการศึกษานี้กำหนดให้มีค่าเท่ากับ .05)

$$\begin{aligned}\text{แทนค่า } n &= \frac{235}{1 + 235 (.05^2)} \\ &= 148\end{aligned}$$

ดังนั้นขนาดของตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 148 ตัวอย่าง

ขั้นที่ 2 ทำการหาจำนวนข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลที่ต้องการสุ่มในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ซึ่งประกอบด้วย 3 เทศบาลตำบลจากจำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่คำนวณได้ในขั้นที่ 1 คือ 148 ตัวอย่าง โดยตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้จะศึกษาจากข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified) ตามเขตเทศบาลตำบล กล่าวคือ ในแต่ละชั้นภูมิจะทำการกำหนดขนาดตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลแต่ละเทศบาลตำบล โดยใช้สูตรดังนี้ (สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2546: 119)

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละชั้นภูมิ}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย

เทศบาลตำบล/เขตอำเภอเมืองนครปฐม	ประชากรข้าราชการ และเจ้าหน้าที่เทศบาล	สัดส่วน (%)	กลุ่มตัวอย่าง
	ตำบล (คน)		
เทศบาลตำบลธรรมศาลา	71	31.21	45
เทศบาลตำบลดอนยายหอม	64	27.23	40
เทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ	100	42.55	63
รวม	235	100.00	148

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนั้น ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยสร้างขึ้นจากแนวความคิดและทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยได้กำหนดเนื้อหาและโครงสร้างขอบเขตแบบสอบถามเป็น แบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและความเข้าใจเกี่ยวกับการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรที่นำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ โดยแบ่งข้อคำถามทั้งหมดเป็น 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ จำนวน 25 ข้อ

โดยเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของ ลิเคิร์ทสเกล (Likert's scale) ดังนี้ (สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2546: 50)

ระดับ 5 หมายถึง สมรรถนะขององค์กรมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง สมรรถนะขององค์กรมาก

ระดับ 3 หมายถึง สมรรถนะขององค์กรปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง สมรรถนะขององค์กรน้อย

ระดับ 1 หมายถึง สมรรถนะขององค์กรน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาสมรรถนะขององค์กร ผู้วิจัยมีเกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.80 \end{aligned}$$

สรุปจากเกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูลประเภทอันดับภาคขึ้น ได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีสมรรถนะขององค์กรมากที่สุดในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ
2. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 - 4.20 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีสมรรถนะขององค์กรมากในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ
3. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 - 3.40 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีสมรรถนะขององค์กรปานกลางในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ
4. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 - 2.60 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีสมรรถนะขององค์กรน้อยในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ
5. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.80 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีสมรรถนะขององค์กรน้อยที่สุดในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบสังคม และรักษาความเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน 27 ข้อ

โดยเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของ ลิเคิทสเกล (Likert's scale) ดังนี้ (สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2546: 50)

- ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นต่อผลสำเร็จมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นต่อผลสำเร็จมาก
- ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นต่อผลสำเร็จปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นต่อผลสำเร็จน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นต่อผลสำเร็จน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยมีเกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลดังนี้

$$\begin{aligned}\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.80\end{aligned}$$

สรุปจากเกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น ได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยระดับมากที่สุดต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ
2. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 - 4.20 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยระดับมากต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ
3. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 - 3.40 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยระดับปานกลางต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ
4. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 - 2.60 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยระดับน้อยต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ
5. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.80 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยระดับน้อยที่สุดต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปเสนอกับกรรมการที่ปรึกษาเพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษารั้งนี้หรือไม่ เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบของกรรมการที่ปรึกษาแล้ว ไปทำการทดสอบ (Try-out) กับบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ที่ไม่ใช่กลุ่มที่จะทำการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกับข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จำนวน 30 ตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของ ครอนบาค

ในการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .921 โดยค่าความเชื่อมั่นในแต่ละด้านของแบบสอบถาม ดังนี้ (รายละเอียดตามภาคผนวก ข)

ตารางที่ 2 การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยใช้วิธีการของครอนบาค

มาตรวัด	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา	จำนวนข้อคำถาม
โครงสร้าง	.962	5
บุคลากร	.964	5
งบประมาณ	.962	5
สถานที่	.955	5
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.968	5
ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	.957	5
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	.972	7
ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย	.994	3
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชยกรรม และการท่องเที่ยว	.974	6
ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	.925	2
ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	.969	4
รวมทั้งฉบับ	.921	52

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ออกแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดที่ได้กำหนดไว้
2. แจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งชี้แจงและทำความเข้าใจในแบบสอบถาม และเก็บแบบสอบถามกลับคืน
3. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อคัดเลือกรูปแบบสอบถามที่ไม่ครบถ้วนออก
4. ลงคะแนนแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล และประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับอธิบายข้อมูลสถานภาพบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์การทำงานในเทศบาลตำบล และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการกระจายอำนาจ
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้อธิบายระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรที่นำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (pearson's product moment correlation coefficient) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกำหนดระดับของความสัมพันธ์ (Hinkle D. E., 1998: 118) ดังนี้

ค่า r	ระดับของความสัมพันธ์
.91 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
.71 - .90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.51 - .70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.31 - .50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00 - .30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

เครื่องหมาย +, - หน้าตัวเลขสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะบอกถึงทิศทางของความสัมพันธ์ โดยที่
หาก

r มีเครื่องหมาย + หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน

r มีเครื่องหมาย - หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางตรงกันข้าม

5. สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีการหาค่า
สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ส่งแบบสอบถามเพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 148 ตัวอย่าง และได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับขั้นตอน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งได้แบ่งการนำเสนอผลการศึกษออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 148 ตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางแสดงเป็นค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

(n=148)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	74	50.00
หญิง	74	50.00
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	47	31.76
31-40 ปี	45	30.41
41-50 ปี	40	27.03
51 ปีขึ้นไป	16	10.81
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	11	7.43
มัธยมศึกษาตอนต้น/หรือเทียบเท่า	10	6.76
มัธยมศึกษาตอนปลาย/หรือเทียบเท่า	33	22.30
ปริญญาตรี	82	55.41
สูงกว่าปริญญาตรี	12	8.11
ตำแหน่ง		
ข้าราชการเทศบาล	38	25.68
เจ้าหน้าที่/พนักงานเทศบาล	23	15.54
ลูกจ้างประจำ	41	27.70
ลูกจ้างชั่วคราว / ตามภารกิจ	46	31.08
สังกัดหน่วยงาน		
เทศบาลตำบลธรรมศาลา	46	31.08
เทศบาลตำบลคอนยายหอม	36	24.32
เทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ	66	44.60

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=148)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการกระจายอำนาจ		
เข้าใจ	96	64.86
ไม่แน่ใจ	51	34.46
ไม่เข้าใจ	1	0.68
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือกลไกของการกระจายอำนาจ		
ทราบ	115	77.70
ไม่ทราบ	33	22.30
อายุงาน		
ไม่เกิน 3 ปี	27	18.24
มากกว่า 3 ปี - 5 ปี	26	17.57
มากกว่า 5 ปี - 10 ปี	26	17.57
มากกว่า 10 ปี	23	15.54
ไม่ตอบแบบสอบถาม	46	31.08
ค่าเฉลี่ย = 8.65 ปี , S.D. = 7.98 ปี , Min = 0.1 ปี , Max = 35 ปี		

จากตารางที่ 3 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง สรุปได้ดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายและเพศหญิง จำนวนเท่ากัน คือ 74 คน คิดเป็นร้อยละ 50

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 31.76 รองลงมาคือ มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 30.41 และน้อยที่สุดคือมีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.81 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 55.41 รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/หรือเทียบเท่า จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 และน้อยที่สุดคือ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/หรือเทียบเท่า จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.76 ตามลำดับ

ตำแหน่ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว / ตามภารกิจ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 31.08 รองลงมาคือ มีตำแหน่งลูกจ้างประจำ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 27.70

และน้อยที่สุดคือ มีตำแหน่งเจ้าหน้าที่/พนักงานเทศบาล จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.54 ตามลำดับ

สังกัดหน่วยงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สังกัดเทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 44.60 รองลงมาคือ สังกัดเทศบาลตำบลธรรมศาลา จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 31.08 และน้อยที่สุดคือ สังกัดเทศบาลตำบลคอนชายหอม จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 24.32 ตามลำดับ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการกระจายอำนาจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการกระจายอำนาจ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 64.86 รองลงมาคือ ไม่แน่ใจว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการกระจายอำนาจ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 34.46 และน้อยที่สุดคือ ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการกระจายอำนาจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.68 ตามลำดับ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือกลไกของการกระจายอำนาจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทราบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือกลไกของการกระจายอำนาจ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 77.70 และ ไม่ทราบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือกลไกของการกระจายอำนาจ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 ตามลำดับ

อายุงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 148 คน มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 68.92 และผู้ไม่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 46 คิดเป็นร้อยละ 31.08 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุงานไม่เกิน 3 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.24 รองลงมาคือ มีอายุงาน มากกว่า 3 ปี - 5 ปี และ มากกว่า 5 ปี - 10 ปี เท่ากัน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 17.57 และน้อยที่สุดคือ มีอายุงาน มากกว่า 10 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.54 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงานน้อยที่สุดมีอายุ 0.1 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงานมากที่สุดมีอายุ 35 ปี โดยมีอายุงานเฉลี่ย 8.65 ปี

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ซึ่งได้แก่สมรรถนะขององค์กร แบ่งเป็น 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และ ปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กร

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
โครงสร้าง	4.027	0.556	มาก
บุคลากร	3.936	0.561	มาก
งบประมาณ	3.842	0.534	มาก
สถานที่	3.943	0.584	มาก
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	3.866	0.622	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าเป็นเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.027$, S.D.=0.556) รองลงมา คือ สมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ ($\bar{X}=3.943$, S.D.=0.584) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ ($\bar{X}=3.842$, S.D.=0.534) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้าง

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร ด้านโครงสร้าง	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. เทศบาลตำบลมีการ กำหนดโครงสร้าง หลักของหน่วยงาน เพื่อปฏิบัติการกิจการ จัดบริการสาธารณะ	39 (26.35%)	85 (57.43%)	23 (15.54%)	1 (0.68%)	-	4.095	0.663	มาก
2. โครงสร้างองค์กร มีระบบการบริหารงาน ที่เหมาะสมในการ จัดตั้งเป็นเทศบาล ตำบล	23 (15.54%)	95 (64.19%)	29 (19.59%)	1 (0.68%)	-	3.946	0.615	มาก
3. เทศบาลตำบลมีการ แบ่งส่วนราชการตาม สายการบังคับบัญชา สอดคล้องกับการ ปฏิบัติหน้าที่	38 (25.68%)	81 (54.73%)	28 (18.92%)	1 (0.68%)	-	4.054	0.688	มาก
4. เทศบาลตำบลมีการ กำหนดลำดับชั้นความ รับผิดชอบในการ ปฏิบัติงาน	34 (22.97%)	85 (57.43%)	28 (18.92%)	1 (0.68%)	-	4.027	0.670	มาก
5. เทศบาลตำบลมีการ กำหนดรูปแบบการ ปฏิบัติงานให้ ประสานงานกันทุก ฝ่ายงาน	39 (26.35%)	78 (52.70%)	25 (16.89%)	6 (4.05%)	-	4.014	0.774	มาก
รวม						4.027	0.556	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้าง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.027$, S.D.=0.556) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลมีการกำหนดโครงสร้างหลักของหน่วยงานเพื่อปฏิบัติการกิจการจัดบริการสาธารณะ ($\bar{X}=4.095$, S.D.=0.663) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการแบ่งส่วนราชการตามสายการบังคับบัญชาสอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X}=4.054$, S.D.=0.688) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ โครงสร้างองค์กร มีระบบการบริหารงานที่เหมาะสมในการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล ($\bar{X}=3.946$, S.D.=0.615) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้าง อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร ด้านบุคลากร	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. บุคลากรของเทศบาลตำบลมีความรู้ความสามารถเหมาะสมในการปฏิบัติงาน	35 (23.65%)	83 (56.08%)	28 (18.92%)	35 (23.65%)	-	4.020	0.695	มาก
2. บุคลากรของเทศบาลตำบล มีความสามารถในการปฏิบัติงานเรื่องของการบริการสาธารณะให้ประชาชนพึงพอใจ	33 (22.30%)	78 (52.70%)	35 (23.65%)	33 (22.30%)	-	3.959	0.718	มาก
3. บุคลากรของเทศบาลตำบล ได้รับการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถอย่างเพียงพอในการปฏิบัติงาน	27 (18.24%)	81 (54.73%)	39 (26.35%)	27 (18.24%)	-	3.905	0.684	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
4. บุคลากรของเทศบาลตำบลมีเทคนิคการแก้ปัญหาในขณะปฏิบัติงาน	33 (22.30%)	69 (46.62%)	46 (31.08%)	33 (22.30%)	-	3.912	0.728	มาก
การบริการสาธารณะ								
5. บุคลากรของเทศบาลตำบลมีศักยภาพโดยบูรณาการใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่มาใช้ในการปฏิบัติงานบริการสาธารณะอย่างเต็มที่	28 (18.92%)	76 (51.35%)	43 (29.05%)	1 (0.68%)	-	3.885	0.705	มาก
รวม						3.936	0.561	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.936$, S.D.=0.561) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ บุคลากรของเทศบาลตำบล มีความรู้ความสามารถเหมาะสมในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=4.020$, S.D.=0.695) รองลงมาคือ บุคลากรของเทศบาลตำบล มีความสามารถในการปฏิบัติงานเรื่องของการบริการสาธารณะให้ประชาชนพึงพอใจ ($\bar{X}=3.959$, S.D.=0.718) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ บุคลากรของเทศบาลตำบล มีศักยภาพโดยบูรณาการใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่มาใช้ในการปฏิบัติงานบริการสาธารณะอย่างเต็มที่ ($\bar{X}=3.885$, S.D.=0.705) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากรอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร ด้านงบประมาณ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. เทศบาลตำบลมีการ เตรียมการวางแผน ความพร้อมในเรื่อง ของงบประมาณ	17 (11.49%)	95 (64.19%)	33 (22.30%)	3 (2.03%)	-	3.851	0.632	มาก
2. เทศบาลตำบล สามารถใช้จ่าย งบประมาณดำเนิน โครงการให้บรรลุ เป้าหมาย	21 (14.19%)	87 (58.78%)	38 (25.68%)	2 (1.35%)	-	3.858	0.660	มาก
3. เทศบาลตำบลจัดทำ งบประมาณเหมาะสม กับการดำเนิน โครงการ	20 (13.51%)	86 (58.11%)	38 (25.68%)	4 (2.70%)	-	3.824	0.687	มาก
4. เทศบาลตำบลมีการ วางแผนเตรียมการ แก้ไขปัญหา งบประมาณ	21 (14.19%)	75 (50.68%)	48 (32.43%)	4 (2.70%)	-	3.764	0.722	มาก
5. เทศบาลตำบล สามารถแก้ไขปัญหา งบประมาณได้ทันเวลา ตามกำหนดนโยบาย	30 (20.27%)	77 (52.03%)	39 (26.35%)	2 (1.35%)	-	3.912	0.718	มาก
รวม						3.842	0.534	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.842$, S.D.=0.534) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบล สามารถแก้ไขปัญหางบประมาณได้ทันเวลาตามกำหนดนโยบาย ($\bar{X}=3.912$, S.D.=0.718)

รองลงมาคือ เทศบาลตำบลสามารถใช้จ่ายงบประมาณดำเนินโครงการให้บรรลุเป้าหมาย ($\bar{X}=3.858$, S.D.=0.660) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการวางแผนเตรียมการแก้ไขปัญหางบประมาณ ($\bar{X}=3.764$, S.D.=0.722) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในเขตเทศบาลตำบลอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร ด้านสถานที่	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เทศบาลตำบล มีพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการจัดทำบริการสาธารณะ เช่น การจัดลานกิจกรรม นันทนาการ และสวนสาธารณะในชุมชน	35 (23.65%)	81 (54.73%)	28 (18.92%)	4 (2.70%)	-	3.993	0.733	มาก
2. สถานที่ตั้งของเทศบาลตำบลมีความเหมาะสมสะดวกต่อการให้ประชาชนมาใช้บริการ	35 (23.65%)	70 (47.30%)	39 (26.35%)	4 (2.70%)	-	3.919	0.778	มาก
3. เทศบาลตำบลสามารถจัดบริการสาธารณะให้ทุกพื้นที่ทุกชุมชนได้อย่างทั่วถึง	25 (16.89%)	91 (61.49%)	31 (20.95%)	1 (0.68%)	-	3.946	0.637	มาก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
4. เทศบาลตำบลมีการเตรียมความพร้อมสำรวจพื้นที่ในการจัดทำบริการสาธารณะให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน	32 (21.62%)	71 (47.97%)	43 (29.05%)	2 (1.35%)	-	3.899	0.745	มาก
5. เทศบาลตำบลกำหนดให้ทุกฝ่าย หรือกองการบริหารงานของเทศบาลตำบลในพื้นที่ หรือชุมชนนั้นมีส่วนร่วมดำเนินการในการจัดบริการสาธารณะ	35 (23.65%)	75 (50.68%)	35 (23.65%)	3 (2.03%)	-	3.959	0.746	มาก
รวม						3.943	0.584	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.943$, S.D.=0.584) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบล มีพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการจัดทำบริการสาธารณะ เช่น การจัดลานกิจกรรมนันทนาการ และสวนสาธารณะในชุมชน ($\bar{X}=3.993$, S.D.=0.733) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลกำหนดให้ทุกฝ่ายหรือกองการบริหารงานของเทศบาลตำบลในพื้นที่ หรือชุมชนนั้นมีส่วนร่วมดำเนินการในการจัดบริการสาธารณะ ($\bar{X}=3.959$, S.D.=0.746) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการเตรียมความพร้อมสำรวจพื้นที่ในการจัดทำบริการสาธารณะ ให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน ($\bar{X}=3.899$, S.D.=0.745) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. เทศบาลตำบลได้รับ การสนับสนุนจากฝ่าย การเมืองและฝ่าย บริหาร เรื่องวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ และ เครื่องใช้อย่าง สม่ำเสมอ	20 (13.51%)	73 (49.32%)	53 (35.81%)	2 (1.35%)	-	3.750	0.699	มาก
2. เทศบาลตำบลมีการ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติการ จัดบริการสาธารณะ ให้แก่ทุกฝ่ายใน เทศบาลตำบล	28 (18.92%)	81 (54.73%)	36 (24.32%)	3 (2.03%)	-	3.905	0.713	มาก
3. เทศบาลตำบล มี วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ที่ใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมาย	23 (15.54%)	86 (58.11%)	33 (22.30%)	6 (4.05%)	-	3.851	0.722	มาก
4. เทศบาลตำบลมีการ จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ใน การปฏิบัติงาน การ จัดบริการสาธารณะ อย่างเพียงพอ	33 (22.30%)	75 (50.68%)	32 (21.62%)	8 (5.41%)	-	3.899	0.806	มาก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร ปัจจัยวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
5. เทศบาลตำบล มีการ จัดเก็บดูแลวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือ และ เครื่องใช้ เพื่อสะดวก ต่อการนำมาใช้งานใน การบริการสาธารณะ	32 (21.62%)	78 (52.70%)	33 (22.30%)	5 (3.38%)	-	3.926	0.757	มาก
รวม						3.866	0.622	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.866$, S.D.=0.622) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบล มีการจัดเก็บดูแลวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ เพื่อสะดวกต่อการนำมาใช้งานในการบริการสาธารณะ ($\bar{X}=3.926$, S.D.=0.757) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติการจัดบริการสาธารณะให้แก่ทุกฝ่ายในเทศบาลตำบล ($\bar{X}=3.905$, S.D.=0.713) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายการเมืองและฝ่ายบริหาร เรื่องวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=3.750$, S.D.=0.699) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและ

การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบาย การกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ

(n=148)

ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทาง การจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.969	0.520	มาก
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	4.119	0.518	มาก
ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย	4.077	0.530	มาก
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการ ท่องเที่ยว	3.626	0.591	มาก
ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	4.064	0.554	มาก
ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญา ท้องถิ่น	3.894	0.535	มาก
รวม	3.939	0.420	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขต อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.939$, S.D.=0.420) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X}=4.119$, S.D.=0.518) รองลงมาคือ ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย ($\bar{X}=4.077$, S.D.=0.530) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.626$, S.D.= 0.591) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบล ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ
ในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้าง
พื้นฐานไปปฏิบัติ

(n=148)

นโยบายการกระจาย อำนาจทางการ จัดบริการสาธารณะ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ คมนาคมและการ ขนส่ง (ทางบกและ ทางน้ำ) เพื่อความ สะดวกแก่ประชาชน	29 (19.59%)	85 (57.43%)	29 (19.59%)	4 (2.70%)	1 (0.68%)	3.926	0.748	มาก
2. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้าน สาธารณสุข (แหล่ง น้ำ/ประปาชนบท) เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ บริโภคใน ชีวิตประจำวัน	30 (20.27%)	102 (68.92%)	15 (10.14%)	1 (0.68%)	-	4.088	0.571	มาก
3. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้าน สาธารณสุข (การจัด ให้มีการควบคุมตลาด) เพื่อความสะอาด เรียบร้อยในท้องถิ่น	19 (12.84%)	92 (62.16%)	32 (21.62%)	3 (2.03%)	2 (1.35%)	3.831	0.723	มาก
4. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการผัง เมืองเพื่อความน่าอยู่	32 (21.62%)	85 (57.43%)	25 (16.89%)	5 (3.38%)	1 (0.68%)	3.959	0.764	มาก

ตารางที่ 11 (ต่อ)

(n=148)

นโยบายการกระจาย อำนาจทางการ จัดบริการสาธารณะ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
5. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ ควบคุมอาคารเพื่อ ความปลอดภัยแก่ ประชาชน	35 (23.65%)	87 (58.78%)	23 (15.54%)	3 (2.03%)	-	4.041	0.689	มาก
รวม						3.969	0.520	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.969$, S.D.=0.520) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านสาธารณสุข (แหล่งน้ำ/ประปาชนบท) เพื่อให้ประชาชนได้ใช้บริโภคในชีวิตประจำวัน ($\bar{X}=4.088$, S.D.=0.571) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการควบคุมอาคาร เพื่อความปลอดภัยแก่ประชาชน ($\bar{X}=4.041$, S.D.=0.689) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านสาธารณสุข (การจัดให้มีการควบคุมตลาด) เพื่อความสะดวกเรียบร้อยในท้องถิ่น ($\bar{X}=3.831$, S.D.=0.723) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ
ในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริม
คุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ

(n=148)

นโยบายการกระจาย อำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะ ด้านการ ส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและ ผู้พิการ	54 (36.49%)	73 (49.32%)	21 (14.19%)	- -	- -	4.223	0.678	มาก ที่สุด
2. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ ป้องกันและระงับ โรคติดต่อให้แก่ ประชาชน	44 (29.73%)	89 (60.14%)	13 (8.78%)	2 (1.35%)	- -	4.182	0.639	มาก
3. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ ส่งเสริมอาชีพแก่ ประชาชนในท้องถิ่น	44 (29.73%)	84 (56.76%)	20 (13.51%)	- -	- -	4.162	0.639	มาก
4. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ สวัสดิการสังคมพัฒนา คุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส	51 (34.46%)	80 (54.05%)	17 (11.49%)	- -	- -	4.230	0.640	มาก ที่สุด
5. เทศบาลตำบลมีการจัด กิจกรรมการนันทนาการ ส่งเสริมการกีฬาและการ จัดให้มีสถานที่พักผ่อน	30 (20.27%)	86 (58.11%)	28 (18.92%)	4 (2.70%)	- -	3.959	0.708	มาก

ตารางที่ 12 (ต่อ)

(n=148)

นโยบายการกระจาย อำนาจทางการจัดการ สาธารณะ ด้านการ ส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
6. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการ ด้านการศึกษา จัดการศึกษามีทั้งใน ระบบ และนอกระบบ	35 (23.65%)	86 (58.11%)	21 (14.19%)	5 (3.38%)	1 (0.68%)	4.007	0.760	มาก
7. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ สาธารณสุข การ รักษาพยาบาลและการ ป้องกันควบคุม โรคติดต่อให้แก่ ประชาชน	40 (27.03%)	80 (54.05%)	26 (17.57%)	2 (1.35%)	-	4.068	0.706	มาก
รวม						4.119	0.518	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.119$, S.D.=0.518) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด คือเทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการสวัสดิการสังคมพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ($\bar{X}=4.230$, S.D.=0.640) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ($\bar{X}=4.223$, S.D.=0.678) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดกิจกรรมการนันทนาการ ส่งเสริมการกีฬา และการจัดให้มีสถานที่พักผ่อน ($\bar{X}=3.959$, S.D.=0.708) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ

ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ
ในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบ
สังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ

(n=148)

นโยบายการกระจายอำนาจ ทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการจัดระเบียบสังคม และรักษาความเรียบร้อย	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านส่งเสริม ประชาธิปไตย ความเสมอ ภาค สิทธิเสรีภาพของ ประชาชน และส่งเสริมการมี ส่วนร่วมของประชาชนใน การพัฒนาท้องถิ่น	29 (19.59%)	91 (61.49%)	26 (17.57%)	2 (1.35%)	-	3.993	0.655	มาก
2. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ให้แก่ประชาชน	44 (29.73%)	83 (56.08%)	19 (12.84%)	2 (1.35%)	-	4.142	0.680	มาก
3. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการรักษา ความสงบเรียบร้อย และ ความเป็นระเบียบของ บ้านเมือง	35 (23.65%)	93 (62.84%)	19 (12.84%)	1 (0.68%)	-	4.095	0.621	มาก
รวม						4.077	0.530	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบล ในเขต
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ
สาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก
($\bar{X}=4.077$, S.D.=0.530) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ
เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แก่ประชาชน ($\bar{X}=4.142$,
S.D.=0.680) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความ
เป็นระเบียบของบ้านเมือง ($\bar{X}=4.095$, S.D.=0.621) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบล

มีการจัดบริการด้านส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.993$, S.D.=0.655) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบาย การกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ

(n=148)

นโยบายการกระจายอำนาจ ทางการจัดบริการสาธารณะ	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านการวางแผนการ ส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ กรรม และการท่องเที่ยว								
1. เทศบาลตำบลมีการ ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และ กิจการสหกรณ์	28 (18.92%)	78 (52.70%)	39 (26.35%)	3 (2.03%)	-	3.885	0.724	มาก
2. เทศบาลตำบลมีการ ดำเนินการส่งเสริม อุตสาหกรรมในครอบครัว	22 (14.86%)	81 (54.73%)	43 (29.05%)	2 (1.35%)	-	3.831	0.684	มาก
3. เทศบาลตำบลมีการ ดำเนินการหาผลประโยชน์ จากทรัพย์สินของเทศบาล ตำบล	22 (14.86%)	89 (60.14%)	32 (21.62%)	2 (1.35%)	3 (2.03%)	3.845	0.762	มาก
4. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการตลาดทำเทียบเรือ และทำข้าม	8 (5.41%)	51 (34.46%)	51 (34.46%)	26 (17.57%)	12 (8.11%)	3.115	1.027	ปานกลาง
5. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านกิจการ เกี่ยวกับการพาณิชย์	12 (8.11%)	67 (45.27%)	48 (32.43%)	20 (13.51%)	1 (0.68%)	3.466	0.852	มาก

ตารางที่ 14 (ต่อ)

(n=148)

นโยบายการกระจายอำนาจ ทางการจัดบริการสาธารณะ	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยว								
6. เทศบาลตำบลมีการ	13	77	49	6	3	3.615	0.787	มาก
จัดบริการด้านการท่องเที่ยว	(8.78%)	(52.03%)	(33.11%)	(4.05%)	(2.03%)			
ในท้องถิ่นชุมชน								
รวม						3.626	0.591	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.626$, S.D.=0.591) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลมีการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์ ($\bar{X}=3.885$, S.D.=0.724) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการดำเนินการหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ($\bar{X}=3.845$, S.D.=0.762) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการตลาดทำเทียบเรือและท่าข้าม ($\bar{X}=3.115$, S.D.=1.027) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ

ตารางที่ 15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ
ในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหาร
จัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

(n=148)

นโยบายการกระจายอำนาจ ทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการบริหารจัดการและ การอนุรักษ์ ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการจัดการ สิ่งแวดล้อมและมลพิษ ต่างๆ คู่มือครองดูแล และ บำรุงรักษา ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	31 (20.95%)	85 (57.43%)	31 (20.95%)	1 (0.68%)	-	3.986	0.670	มาก
2. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านรักษาความ สะอาดของถนน ทางน้ำ และที่สาธารณะ รวมทั้ง กำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล	38 (25.68%)	93 (62.84%)	17 (11.49%)	-	-	4.142	0.595	มาก
รวม						4.064	0.554	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขต
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ
สาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ
ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.064$, S.D.=0.554) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านรักษาความสะอาดของถนน
ทางน้ำ และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ($\bar{X}=4.142$, S.D.=0.595) รองลงมาคือ
เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ คู่มือครองดูแล และ
บำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=3.986$, S.D.=0.670) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจ

ทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ
ในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา
ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ

(n=148)

นโยบายการกระจายอำนาจ ทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านส่งเสริม การศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม	44 (29.73%)	84 (56.76%)	19 (12.84%)	1 (0.68%)	-	4.155	0.657	มาก
2. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ บำรุงรักษาศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและวัฒนธรรม ของท้องถิ่นด้านการ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิ ปัญญา	48 (32.43%)	83 (56.08%)	17 (11.49%)	-	-	4.209	0.631	มากที่สุด
3. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการปกป้อง คุ้มครอง ควบคุม ดูแล รักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑ สถานแห่งชาติ	16 (10.81%)	80 (54.05%)	37 (25.00%)	15 (10.14%)	-	3.655	0.806	มาก

ตารางที่ 16 (ต่อ)

(n=148)

นโยบายการกระจายอำนาจ ทางการจัดบริการสาธารณะ	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น								
4. เทศบาลตำบลมีการจัดให้	10	74	53	10	1	3.554	0.749	มาก
มีและควบคุมสุสาน และ	(6.76%)	(50.00%)	(35.81%)	(6.76%)	(0.68%)			
ฌาปนสถาน								
รวม						3.894	0.535	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.894$, S.D.=0.535) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด คือ เทศบาลตำบลมีการจัดการด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมของท้องถิ่นด้านการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา ($\bar{X}=4.209$, S.D.=0.631) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดการด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ($\bar{X}=4.155$, S.D.=0.657) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เทศบาลตำบลมีการจัดให้มีและควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน ($\bar{X}=3.554$, S.D.=0.749) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ทดสอบสมมติฐานโดยดูจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผู้วิจัยไม่ได้ทำค่าสถิติพารามิเตอร์ และสามารถเขียนเป็นสมมติฐานการวิจัยย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ

(n=148)

ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.969	0.520	มาก
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	4.119	0.518	มาก
ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย	4.077	0.530	มาก
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว	3.626	0.591	มาก
ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.064	0.554	มาก
ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.894	0.535	มาก
รวม	3.939	0.420	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.939$, S.D.= 0.420) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X}=4.119$, S.D.=0.518) รองลงมาคือ ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย ($\bar{X}=4.077$, S.D.=0.530) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการ

ลงทุนพานิชยกรรม และการท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.626$, S.D.= 0.591) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

สมมติฐานที่ 1.2 การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ

(n=148)

นโยบายการกระจาย อำนาจทางการ จัดบริการสาธารณะ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ คมนาคมและการ ขนส่ง (ทางบกและ ทางน้ำ) เพื่อความ สะดวกแก่ประชาชน	29 (19.59%)	85 (57.43%)	29 (19.59%)	4 (2.70%)	1 (0.68%)	3.926	0.748	มาก
2. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้าน สาธารณูปโภค (แหล่ง น้ำ/ประปาชนบท) เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ บริโภคใน ชีวิตประจำวัน	30 (20.27%)	102 (68.92%)	15 (10.14%)	1 (0.68%)	-	4.088	0.571	มาก
3. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้าน สาธารณูปการ (การจัด ให้มีการควบคุมตลาด) เพื่อความสะดวก เรียบร้อยในท้องถิ่น	19 (12.84%)	92 (62.16%)	32 (21.62%)	3 (2.03%)	2 (1.35%)	3.831	0.723	มาก

ตารางที่ 18 (ต่อ)

(n=148)

นโยบายการกระจาย อำนาจทางการ จัดบริการสาธารณะ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
4. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการผัง เมืองเพื่อความน่าอยู่	32 (21.62%)	85 (57.43%)	25 (16.89%)	5 (3.38%)	1 (0.68%)	3.959	0.764	มาก
5. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ ควบคุมอาคารเพื่อ ความปลอดภัยแก่ ประชาชน	35 (23.65%)	87 (58.78%)	23 (15.54%)	3 (2.03%)	-	4.041	0.689	มาก
รวม						3.969	0.520	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.969$, S.D.=0.520) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านสาธารณสุข (แหล่งน้ำ/ประปาชนบท) เพื่อให้ประชาชนได้ใช้บริโภคในชีวิตประจำวัน ($\bar{X}=4.088$, S.D.=0.571) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการควบคุมอาคาร เพื่อความปลอดภัยแก่ประชาชน ($\bar{X}=4.041$, S.D.=0.689) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านสาธารณสุข (การจัดให้มีการควบคุมตลาด) เพื่อความสะดวกเรียบร้อยในท้องถิ่น ($\bar{X}=3.831$, S.D.=0.723) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ

สมมติฐานที่ 1.3 การนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจาย
อำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ

(n=148)

นโยบายการกระจาย อำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะ ด้านการ ส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและ ผู้พิการ	54 (36.49%)	73 (49.32%)	21 (14.19%)	-	-	4.223	0.678	มากที่สุด
2. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ ป้องกันและระงับ โรคติดต่อให้แก่ ประชาชน	44 (29.73%)	89 (60.14%)	13 (8.78%)	2 (1.35%)	-	4.182	0.639	มาก
3. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ ส่งเสริมอาชีพแก่ ประชาชนในท้องถิ่น	44 (29.73%)	84 (56.76%)	20 (13.51%)	-	-	4.162	0.639	มาก
4. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ สวัสดิการสังคมพัฒนา คุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส	51 (34.46%)	80 (54.05%)	17 (11.49%)	-	-	4.230	0.640	มากที่สุด
5. เทศบาลตำบลมีการจัด กิจกรรมการนันทนาการ ส่งเสริมการกีฬา และการ จัดให้มีสถานที่พักผ่อน	30 (20.27%)	86 (58.11%)	28 (18.92%)	4 (2.70%)	-	3.959	0.708	มาก

ตารางที่ 19 (ต่อ)

(n=148)

นโยบายการกระจาย อำนาจทางการจัดการ สาธารณะ ด้านการ ส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
6. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการ ด้านการศึกษา จัดการศึกษามีทั้งใน ระบบ และนอกระบบ	35 (23.65%)	86 (58.11%)	21 (14.19%)	5 (3.38%)	1 (0.68%)	4.007	0.760	มาก
7. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ สาธารณสุข การ รักษาพยาบาลและการ ป้องกันควบคุม โรคติดต่อให้แก่ ประชาชน	40 (27.03%)	80 (54.05%)	26 (17.57%)	2 (1.35%)	-	4.068	0.706	มาก
รวม						4.119	0.518	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดการบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.119$, S.D.=0.518) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด คือเทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการสวัสดิการสังคมพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ($\bar{X}=4.230$, S.D.=0.640) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ($\bar{X}=4.223$, S.D.=0.678) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดกิจกรรมการนันทนาการ ส่งเสริมการกีฬา และการจัดให้มีสถานที่พักผ่อน ($\bar{X}=3.959$, S.D.=0.708) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดการบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ

สมมติฐานที่ 1.4 การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ

(n=148)

นโยบายการกระจายอำนาจ ทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการจัดระเบียบสังคม และรักษาความเรียบร้อย	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านส่งเสริม ประชาธิปไตย ความเสมอ ภาค สิทธิเสรีภาพของ ประชาชน และส่งเสริมการมี ส่วนร่วมของประชาชนใน การพัฒนาท้องถิ่น	29 (19.59%)	91 (61.49%)	26 (17.57%)	2 (1.35%)	-	3.993	0.655	มาก
2. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ให้แก่ประชาชน	44 (29.73%)	83 (56.08%)	19 (12.84%)	2 (1.35%)	-	4.142	0.680	มาก
3. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการรักษา ความสงบเรียบร้อย และ ความเป็นระเบียบของ บ้านเมือง	35 (23.65%)	93 (62.84%)	19 (12.84%)	1 (0.68%)	-	4.095	0.621	มาก
รวม						4.077	0.530	มาก

จากตารางที่ 20 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขต อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{X}=4.077$, S.D.=0.530) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ใน ระดับมาก คือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แก่ ประชาชน ($\bar{X}=4.142$, S.D.=0.680) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการรักษา ความสงบเรียบร้อย และความเป็นระเบียบของบ้านเมือง ($\bar{X}=4.095$, S.D.=0.621) ส่วนข้อที่มี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิ เสรีภาพของประชาชน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.993$, S.D.=0.655) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับ ผลสำเร็จในการนำนโยบาย การกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการจัดระเบียบ สังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

สมมติฐานที่ 1.5 การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการ วางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจาย อำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริม การลงทุน พานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ

(n=148)

นโยบายการกระจายอำนาจ ทางการจัดบริการสาธารณะ	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
ด้านการวางแผนการ ส่งเสริมการลงทุนพานิช กรรม และการท่องเที่ยว								
1. เทศบาลตำบลมีการ ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และ กิจการสหกรณ์	28 (18.92%)	78 (52.70%)	39 (26.35%)	3 (2.03%)	-	3.885	0.724	มาก
2. เทศบาลตำบลมีการ ดำเนินการส่งเสริม อุตสาหกรรมในครอบครัว	22 (14.86%)	81 (54.73%)	43 (29.05%)	2 (1.35%)	-	3.831	0.684	มาก
3. เทศบาลตำบลมีการ ดำเนินการหาผลประโยชน์ จากทรัพย์สินของเทศบาล ตำบล	22 (14.86%)	89 (60.14%)	32 (21.62%)	2 (1.35%)	3 (2.03%)	3.845	0.762	มาก

ตารางที่ 21 (ต่อ)

(n=148)

นโยบายการกระจายอำนาจ ทางการจัดบริการสาธารณะ	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
ด้านการวางแผนการ ส่งเสริมการลงทุนพานิช กรรม และการท่องเที่ยว								
4. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการตลาดทำเทียมเรือ และทำข้าม	8 (5.41%)	51 (34.46%)	51 (34.46%)	26 (17.57%)	12 (8.11%)	3.115	1.027	ปาน กลาง
5. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านกิจการ เกี่ยวกับการพาณิชย์	12 (8.11%)	67 (45.27%)	48 (32.43%)	20 (13.51%)	1 (0.68%)	3.466	0.852	มาก
6. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการท่องเที่ยว ในท้องถิ่นชุมชน	13 (8.78%)	77 (52.03%)	49 (33.11%)	6 (4.05%)	3 (2.03%)	3.615	0.787	มาก
รวม						3.626	0.591	มาก

จากตารางที่ 21 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.626$, S.D.=0.591) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลมีการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์ ($\bar{X}=3.885$, S.D.=0.724) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการดำเนินการหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ($\bar{X}=3.845$, S.D.=0.762) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการตลาดทำเทียมเรือและทำข้าม ($\bar{X}=3.115$, S.D.=1.027) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ

สมมติฐานที่ 1.6 การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบลอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

(n=148)

นโยบายการกระจายอำนาจ ทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการบริหารจัดการและ การอนุรักษ์ ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการจัดการ สิ่งแวดล้อมและมลพิษ ต่างๆ คู่มือครองดูแล และ บำรุงรักษา ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	31 (20.95%)	85 (57.43%)	31 (20.95%)	1 (0.68%)	-	3.986	0.670	มาก
2. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านรักษาความ สะอาดของถนน ทางน้ำ และที่สาธารณะ รวมทั้ง กำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล	38 (25.68%)	93 (62.84%)	17 (11.49%)	-	-	4.142	0.595	มาก
รวม						4.064	0.554	มาก

จากตารางที่ 22 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.064$, S.D.=0.554) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ($\bar{X}=4.142$, S.D.=0.595) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ คู่มือครอง

ดูแล และบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=3.986$, S.D.=0.670) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

สมมติฐานที่ 1.7 การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบลอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ

(n=148)

นโยบายการกระจายอำนาจ ทางการจัดบริการสาธารณะ	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านการศาสนา ศิลป- วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น								
1. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านส่งเสริม การศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม	44 (29.73%)	84 (56.76%)	19 (12.84%)	1 (0.68%)	-	4.155	0.657	มาก
2. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการ บำรุงรักษาศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและวัฒนธรรม ของท้องถิ่นด้านการ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิ ปัญญา	48 (32.43%)	83 (56.08%)	17 (11.49%)	-	-	4.209	0.631	มากที่สุด

ตารางที่ 23 (ต่อ)

(n=148)

นโยบายการกระจายอำนาจ ทางการจัดบริการสาธารณะ	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
ด้านการศาสนา ศิลป- วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น								
3. เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านการปกป้อง คุ้มครอง ความคุม ดูแลรักษา โบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	16 (10.81%)	80 (54.05%)	37 (25.00%)	15 (10.14%)	-	3.655	0.806	มาก
4. เทศบาลตำบลมีการจัดให้ มีและควบคุมสุสานและ ฌาปนสถาน	10 (6.76%)	74 (50.00%)	53 (35.81%)	10 (6.76%)	1 (0.68%)	3.554	0.749	มาก
รวม						3.894	0.535	มาก

จากตารางที่ 23 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.894$, S.D.=0.535) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด คือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมของท้องถิ่นด้านการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา ($\bar{X}=4.209$, S.D.=0.631) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ($\bar{X}=4.155$, S.D.=0.657) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดให้มีและควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน ($\bar{X}=3.554$, S.D.=0.749) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ

สมมติฐานที่ 2 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ

ในส่วนนี้เป็นการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ กับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถเขียนเป็นสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

ซึ่งสามารถเขียนสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
โครงสร้าง	.671*	.000	ปานกลาง
บุคลากร	.746*	.000	สูง
งบประมาณ	.678*	.000	ปานกลาง
สถานที่	.738*	.000	สูง
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.707*	.000	สูง

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) สรุปได้ดังนี้

โครงสร้าง พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .671 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยโครงสร้าง มีความสัมพันธ์

กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

บุคลากร พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .746 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

งบประมาณ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .678 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยงบประมาณมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สถานที่ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .738 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยสถานที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .707 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

สมมติฐานที่ 2.2 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
โครงสร้าง	.548*	.000	ปานกลาง
บุคลากร	.646*	.000	ปานกลาง
งบประมาณ	.582*	.000	ปานกลาง
สถานที่	.691*	.000	ปานกลาง
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.595*	.000	ปานกลาง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) สรุปได้ดังนี้

โครงสร้าง พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .548 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยโครงสร้าง มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

บุคลากร พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .646 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

งบประมาณ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .582 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สถานที่ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .691 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยสถานที่ มีความสัมพันธ์

กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .595 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2.3 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
โครงสร้าง	.566*	.000	ปานกลาง
บุคลากร	.569*	.000	ปานกลาง
งบประมาณ	.464*	.000	ต่ำ
สถานที่	.554*	.000	ปานกลาง
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.548*	.000	ปานกลาง

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) สรุปได้ดังนี้

โครงสร้าง พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .566 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยโครงสร้าง มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

บุคลากร พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .569 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

งบประมาณ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .464 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ

สถานที่ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .554 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยสถานที่ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .548 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2.4 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
โครงสร้าง	.537*	.000	ปานกลาง
บุคลากร	.609*	.000	ปานกลาง
งบประมาณ	.610*	.000	ปานกลาง
สถานที่	.627*	.000	ปานกลาง
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.513*	.000	ปานกลาง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) สรุปได้ดังนี้

โครงสร้าง พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .537 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยโครงสร้าง มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

บุคลากร พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .609 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

งบประมาณ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .610 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ

ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สถานที่ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .627 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยสถานที่ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .513 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2.5 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรมและการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
โครงสร้าง	.427*	.000	ต่ำ
บุคลากร	.565*	.000	ปานกลาง
งบประมาณ	.455*	.000	ต่ำ
สถานที่	.511*	.000	ปานกลาง
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.593*	.000	ปานกลาง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการ

ลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) สรุปได้ดังนี้

โครงสร้าง พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .427 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยโครงสร้าง มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติโดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ

บุคลากร พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .565 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติโดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

งบประมาณ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .455 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ

สถานที่ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .511 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยสถานที่ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .593 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2.6 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

ตารางที่ 29 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
โครงสร้าง	.571*	.000	ปานกลาง
บุคลากร	.551*	.000	ปานกลาง
งบประมาณ	.596*	.000	ปานกลาง
สถานที่	.600*	.000	ปานกลาง
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.457*	.000	ต่ำ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) สรุปได้ดังนี้

โครงสร้าง พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .571 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยโครงสร้างมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

บุคลากร พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .551 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

งบประมาณ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .596 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สถานที่ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .600 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยสถานที่ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .457 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางต่ำ

สมมติฐานที่ 2.7 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ

ตารางที่ 30 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ

(n=148)

สมรรถนะขององค์กร	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
โครงสร้าง	.530*	.000	ปานกลาง
บุคลากร	.536*	.000	ปานกลาง
งบประมาณ	.585*	.000	ปานกลาง
สถานที่	.512*	.000	ปานกลาง
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.496*	.000	ต่ำ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) สรุปได้ดังนี้

โครงสร้าง พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .530 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยโครงสร้างมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

บุคลากร พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .536 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

งบประมาณ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .585 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สถานที่ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .512 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยสถานที่ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .496 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรปัจจัยวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางต่ำ

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

จากการรวบรวมข้อมูลที่ได้รับคำตอบในแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 148 คน ได้รับข้อมูลข้อเสนอแนะและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.05 และไม่ได้ตอบข้อมูลนี้ในแบบสอบถาม จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 95.95 สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การกระจายอำนาจต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย

2. การจัดบริการสาธารณะ การเมืองท้องถิ่นจะต้องบริการประชาชนให้มีความสุขโดยรวมไม่ควรติดอยู่กับผลประโยชน์ ในปัจจุบันการเมืองท้องถิ่นติดกับผลประโยชน์และระบบอุปถัมภ์

3. การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอกับการกิจประจำและการกิจถ่ายโอนเพิ่มเติม

4. การปกครองส่วนท้องถิ่นอาศัยหลักการกระจายอำนาจเป็นหลักที่ถูกต้องเพราะทำให้รู้ปัญหาของท้องถิ่นอย่างแท้จริงแก้ปัญหาได้ตรงจุด แต่ก็มีข้อเสียคือ การอาศัยพวกพ้องใช้ระบบอุปถัมภ์ในการทำงานถือเป็นข้อบกพร่องที่แต่ละท้องถิ่นแก้ไขได้ยาก

5. การให้ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิด แก่ประชาชนในท้องถิ่น

6. ดำเนินการจัดบริการสาธารณะที่ตรงกับความต้องการของชุมชนและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของชุมชนโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมและสร้างความตระหนักในความเป็นสาธารณะ

ข้อวิจารณ์

จากการศึกษาวิจัยในเรื่อง การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยผลจากการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

1. ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.939$, S.D.=0.420) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มากที่สุด ($\bar{X}=4.119$, S.D.=0.518) รองลงมา คือ ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย ($\bar{X}=4.077$, S.D.=0.530) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=4.064$, S.D.=0.554) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X}=3.969$, S.D.=0.520) ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.894$, S.D.=0.535) และด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม

และการท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.626$, S.D.=0.591) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชนในพื้นที่โดยเฉพาะเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส และมุ่งเน้นด้านการสร้างสุขภาพของประชาชนให้แข็งแรง ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว ตลอดจนมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ความรู้และต่อต้านยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ และเมื่อพิจารณาผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างไปปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.969$, S.D.=0.520) โดยพบว่า เทศบาลตำบลมีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างไปปฏิบัติมากที่สุด คือ มีการจัดบริการด้านสาธารณสุขปโภค (แหล่งน้ำ/ประปาชนบท) เพื่อให้ประชาชนได้ใช้บริโภคในชีวิตประจำวัน ($\bar{X}=4.088$, S.D.=0.571) รองลงมาคือ มีการจัดบริการด้านการควบคุมอาคาร เพื่อความปลอดภัยแก่ประชาชน ($\bar{X}=4.041$, S.D.=0.689) และน้อยที่สุดคือ มีการจัดบริการด้านสาธารณสุขการ (การจัดให้มีการควบคุมตลาด) เพื่อความสะดวกเรียบร้อยในท้องถิ่น ($\bar{X}=3.831$, S.D.=0.723) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีการกำหนดนโยบายการจัดทำบริการสาธารณะเกี่ยวกับงานพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของชุมชนซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญและมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ซึ่งสองคล้อยตามแนวคิด ประยูร กาญจนกุล (2545 อ้างใน อมรพินันท์ สุขสมัย 2550: 28) ภารกิจที่จะต้องถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลำดับแรก คือ ภารกิจที่เกี่ยวกับการยกระดับและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนและชุมชน งานโครงสร้างพื้นฐานของท้องถิ่น สำหรับภารกิจอื่นหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมก็สามารถถ่ายโอนได้ หลังจากนั้นจะเป็นการถ่ายโอนภารกิจด้านอื่น ๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิรักษ์ ประจกุล (2552) ศึกษาเรื่องการค้าเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่าการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานรัฐควรมีการเพิ่มงบประมาณในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อก่อสร้างถนนที่ได้มาตรฐาน

1.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.119$, S.D.=0.518) โดยพบว่า มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติมากที่สุด คือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการสวัสดิการสังคมพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ($\bar{X}=4.230$, S.D.=0.640) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ($\bar{X}=4.223$, S.D.=0.678) และน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดกิจกรรมการนันทนาการ ส่งเสริมการกีฬา และการจัดให้มีสถานที่พักผ่อน ($\bar{X}=3.959$, S.D.=0.708) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เห็นความสำคัญของการส่งเสริมและมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน และสอดคล้องตามแนวคิด ประยูร กาญจนกุล (2545 อ้างในทรงกลด สุขะตุงคะ 2551: 18) บริการสาธารณะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณะประโยชน์ความต้องการรวมของประชาชนอาจแบ่งได้ 2 ประเภท คือ ความต้องการมีชีวิตอยู่อย่างสุขสบาย และความต้องการที่จะอยู่อย่างปลอดภัย ดังนั้นกิจการใดที่รัฐเห็นว่ามีความจำเป็นต่อการอยู่อย่างสุขสบาย หรืออยู่อย่างปลอดภัยของประชาชน รัฐจะต้องเข้าจัดทำกิจกรรมนั้น และสอดคล้องกับงาน วิจัยของ สุทธิรักษ์ ประจกุล (2552) ศึกษาเรื่องการดำเนินงานตามแผน การกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่า การดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต รัฐควรสนับสนุนบุคลากรทางด้านสาธารณะสุข เครื่องมือในการให้บริการ

1.3 ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.077$, S.D.=0.530) โดยพบว่า มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติมากที่สุด คือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แก่ประชาชน ($\bar{X}=4.142$, S.D.=0.680) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และความเป็นระเบียบของบ้านเมือง ($\bar{X}=4.095$,

S.D.=0.621) และน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.993$, S.D.=0.655) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัด นครปฐม มีความตระหนักถึงให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย การมีสวัสดิภาพความปลอดภัย และความเป็นระเบียบของสังคม ด้วยการส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม สองคล้อยตามแนวคิด ประยูร กาญจนกุล (2545 อ้างในทรงกลด สุขะตุงคะ 2551: 18) เกี่ยวกับการบริการสาธารณะและการถ่ายโอนภารกิจการจัดบริการสาธารณะ การบริการสาธารณะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณะประโยชน์ความต้องการรวมของประชาชนอาจแบ่งได้ 2 ประเภท คือ ความต้องการมีชีวิตอยู่อย่างสุขสบาย และความต้องการที่จะอยู่อย่างปลอดภัย ดังนั้น กิจการใดที่รัฐเห็นว่ามีจำเป็นต่อการอยู่อย่างสุขสบาย หรืออยู่อย่างปลอดภัยของประชาชน รัฐจะต้องเข้าจัดทำกิจกรรมนั้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิรักษ์ ประจกุล (2552) ศึกษา เรื่องการดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน ตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่า การดำเนินงานด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษา ความสงบเรียบร้อย ภาครัฐควรปรับปรุงกฎหมายให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความคล่องตัวใน การดำเนินงาน เช่น การจัดระเบียบชุมชน การรักษาความสงบเรียบร้อย

1.4 ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยว

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบาย การกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.626$, S.D.=0.591) โดยพบว่ามี ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติมากที่สุด คือ เทศบาลตำบลมีการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์ ($\bar{X}=3.885$, S.D.=0.724) รองลงมาคือ เทศบาล ตำบลมีการดำเนินการหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ($\bar{X}=3.845$, S.D.=0.762) และน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการตลาดทำเทียมเรือและทำข้าม ($\bar{X}=3.115$, S.D.=1.027) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจชุมชน และกิจการสหกรณ์ ด้วยการส่งเสริมอาชีพ การจ้างงานในชุมชนให้มีรายได้ เพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืน สองคล้อยตามแนวคิด ลิขิต ชีรเวคิน (2548 อ้างใน ทรงกลด สุขะตุงคะ, 2551: 15) ความสำคัญของการกระจายอำนาจ มีความสำคัญในทางเศรษฐกิจและสังคมในแง่ การพัฒนาชนบท ซึ่งมีเหตุผลจากการปรัชญาการปกครองในแง่การกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

ทำให้ประชาชนในชนบทมีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น เช่น การฝึกอบรม ให้ความรู้ เพิ่มทักษะ การประกอบอาชีพ ส่งเสริมให้มีการบริหารเงินออมของครอบครัว เพื่อมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีนโยบายการแก้ไขปัญหของชุมชนภายใต้การมีส่วนร่วมการยอมรับและการไว้วางใจซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังมีนโยบายในการส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนประวัติศาสตร์ท้องถิ่นให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวที่กำหนดให้มีกิจกรรมท่องเที่ยวมากขึ้น เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการใช้จ่าย รวมทั้งการสร้างงาน สร้างรายได้ให้ประชาชนเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิรักษ์ ประจกุล (2552) ศึกษาเรื่องการดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่า การดำเนินงานด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว รัฐควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดหา วิทยากรให้ความรู้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของท้องถิ่น

1.5 ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนํานโยบาย การกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.064, S.D.=0.554$) โดยพบว่า มีระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติมากที่สุด คือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัด มูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ($\bar{X}=4.142, S.D.=0.595$) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการ จัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ คุ่มครองคูแล และบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=3.986, S.D.=0.670$) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัด นครปฐม เห็นถึงความสำคัญต่อการส่งเสริมและสนับสนุนแรงค์ให้ประชาชนร่วมมือในการลด ภาวะโลกร้อนด้วยการหันมาใช้พลังงานทดแทน และมีการส่งเสริมในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษต่าง ๆ สอดคล้องตามแนวคิด ประยูร กาญจนกุล (2545 อ้างใน ทรงกลด สุชะตุงคะ 2551: 19) เนื่องจากบริการสาธารณะการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เป็นกิจการที่มีความจำเป็นสำหรับประชาชน หากบริการสาธารณะหยุดชะงักไม่ว่าด้วย เหตุใดก็ตาม ประชาชนผู้ให้บริการสาธารณะย่อมได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิรักษ์ ประจกุล (2552) ศึกษาเรื่องการดำเนินงานตามแผนการ กระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่า

การดำเนินงาน ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รัฐควรสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการร่วมในการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

1.6 ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.894$, S.D.=0.535) โดยพบว่ามีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติมากที่สุด คือเทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมของท้องถิ่นด้านการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา ($\bar{X}=4.209$, S.D.=0.631) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ($\bar{X}=4.155$, S.D.=0.657) และน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน ($\bar{X}=3.554$, S.D.=0.749) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมบำรุงรักษาศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง สอดคล้องกับแนวคิด สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์ และเผ่าพันธ์ ขอบน้ำตาล (2552: 166-172) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 บัญญัติไว้ใน หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 289 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สักดาพิณี ณรงค์ชาติโสภณ (2549: บทคัดย่อ) การศึกษาวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์นโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน” สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้ คือ แนวทาง มาตรการและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ฉบับปัจจุบันในการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นและภารกิจทั้ง 6 ด้าน โดยด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาครัฐและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องยังไม่มีความจริงจังและจริงใจต่อการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่ควร มีการถ่ายโอนเฉพาะภารกิจและอำนาจหน้าที่ส่วนหนึ่งให้เท่านั้น

2. สมรรถนะขององค์กรที่มีผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ซึ่งประกอบ

ไปด้วยสมรรถนะขององค์กรทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างปัจจัยสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร ปัจจัยสมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ ปัจจัยสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ และปัจจัยสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ พบว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างมากที่สุด ($\bar{X}=4.027$, S.D.=0.556) รองลงมาคือ ด้านสถานที่ ($\bar{X}=3.943$, S.D.=0.584) ด้านบุคลากร ($\bar{X}=3.936$, S.D.=0.561) ด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ ($\bar{X}=3.866$, S.D.=0.622) และด้านงบประมาณ ($\bar{X}=3.842$, S.D.=0.534) ตามลำดับ สอดคล้องกับแนวคิด สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2544: 400 - 410) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยถือว่า เป็นความสามารถขององค์กร คือ ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยชี้ให้เห็นลักษณะ คือ องค์กรต้องมีความสามารถในการรวบรวมคนและทรัพยากรของ องค์กรให้มีเอกภาพ และการกระตุ้นบุคลากรให้ปฏิบัติงานเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ทั้งนี้เป็นเพราะว่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีความชัดเจนทางด้านโครงสร้างการบริหารสายการบังคับบัญชา รวมถึงสถานที่ตั้งของเทศบาลมีความเหมาะสมสามารถจัดทำบริการสาธารณะในพื้นที่ได้ ส่งผลให้ การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่เป็นไปตามนโยบาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดาพินิจ ฌรงค์ชาติโสภณ (2549) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์นโยบายการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ซึ่งพบว่า ภาครัฐต้องกระจายอำนาจ ด้านต่าง ๆ โดยให้อำนาจกับท้องถิ่นในการจัดเก็บภาษี และจะต้องจัดสรรเงินอุดหนุนให้กับ ท้องถิ่นด้วย ซึ่งได้จัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรบริหารส่วนตำบล อบต. เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับมอบการ กระจายอำนาจ และภารกิจทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ภารกิจด้านโครงสร้างพื้นฐาน ภารกิจด้านการส่งเสริม คุณภาพชีวิต ภารกิจด้านการจัดระเบียบชุมชน ภารกิจด้านการวางแผนภารกิจ ด้านการบริหาร จัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และภารกิจด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงกรด สุขะตุงคะ (2551) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบาย การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติ กรณีศึกษา เทศบาลตำบลบางละมุง ซึ่งพบว่า เทศบาลตำบลบางละมุงมีการนำนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นทั้ง 4 ด้านไปปฏิบัติ ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิรักษ์ ประจักษ์กุล (2552) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น ขององค์กรบริหารส่วนตำบล

จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่า การดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เมื่อพิจารณาสมรรถนะของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ในแต่ละปัจจัยพบว่า

2.1 โครงสร้าง

เทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.027$, S.D.= 0.556) โดยพบว่า มีสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างมากที่สุด คือ มีการกำหนดโครงสร้างหลักของหน่วยงานเพื่อปฏิบัติการกิจการจัดบริการสาธารณะ ($\bar{X}=4.095$, S.D.=0.663) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการแบ่งส่วนราชการตามสายการบังคับบัญชาสอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X}=4.054$, S.D.=0.688) และน้อยที่สุดคือ โครงสร้างองค์กรมีระบบการบริหารงานที่เหมาะสมในการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล ($\bar{X}=3.946$, S.D.=0.615) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การกำหนดนโยบายด้านโครงสร้างหลักของหน่วยงานของเทศบาลมีความชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิด William (1971 อ้างใน จุมพล หนิมพานิช, 2547: 215) กล่าวว่า โครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสมย่อมขึ้นอยู่กับองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความคาดหวังเพียงใด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีระพล พิษทองกลาง (2550) ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ กล่าวไว้ว่าโครงสร้างขององค์กรได้แก่สายการบังคับบัญชา ลำดับชั้นการบังคับบัญชาและการประสานงานภายในองค์กรตลอดจนการจัดสรรทรัพยากรนั้น มีความจำเป็นในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2.2 บุคลากร

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.936$, S.D.=0.561) โดยพบว่า มีสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากรมากที่สุด คือ บุคลากรของเทศบาลตำบลมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=4.020$, S.D.=0.695) รองลงมาคือ บุคลากรของเทศบาลตำบลมีความสามารถในการปฏิบัติงาน

เรื่องของการบริการสาธารณะ ($\bar{X}=3.959$, $S.D.=0.718$) และน้อยที่สุดคือ บุคลากรของเทศบาลตำบล มีศักยภาพบูรณาการใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่มาใช้ในการปฏิบัติงานบริการสาธารณะอย่างเต็มที่ ($\bar{X}=3.885$, $S.D.=0.705$) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เทศบาลมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคลากรจึงมีความสำคัญและต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเรื่อง การบริการ ต้องเป็นผู้มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อสร้างสรรค์สังคมให้มีคุณภาพและคุณธรรม สอดคล้องกับแนวคิด William (1971 อ้างใน จุมพล หนิมพานิช, 2547: 215) กล่าวว่า ความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและเทคนิคอย่างเพียงพอของผู้ที่อยู่ในองค์การ สอดคล้องกับธีระพล พิษทองกลาง (2550) กล่าวไว้ว่า ความร่วมมือของกลุ่มเป้าหมาย หมายถึง ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานซึ่งนั่นคือ บุคลากรที่จะต้องนำนโยบายไปปฏิบัติในการแสวงหาความรู้ การยอมปฏิบัติตามการยอมรับข้อบังคับของรัฐ ถ้ากลุ่มเป้าหมายให้ความร่วมมือมาก นโยบายนั้นย่อมจะมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จ

2.3 งบประมาณ

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กร ด้านงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.842$, $S.D.=0.534$) โดยพบว่า มีสมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณมากที่สุด คือ เทศบาลตำบลสามารถแก้ไขปัญหางบประมาณได้ทันเวลา ตามกำหนดนโยบาย ($\bar{X}=3.912$, $S.D.=0.718$) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลสามารถใช้จ่ายงบประมาณ ดำเนินโครงการให้บรรลุเป้าหมาย ($\bar{X}=3.858$, $S.D.=0.660$) และน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการวางแผนเตรียมการแก้ไขปัญหางบประมาณ ($\bar{X}=3.764$, $S.D.=0.722$) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นโยบายด้านงบประมาณของเทศบาลมีระบบการบริหารการเงินและงบประมาณที่เพียงพอในการดำเนินโครงการ และเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติภารกิจการจัดบริการสาธารณะ สอดคล้องกับแนวคิด William (1971 อ้างใน จุมพล หนิมพานิช, 2547: 215) กล่าวว่า เป็นการวัดความสามารถขององค์การจากงบประมาณโดยเฉพาะทัศนคติในเรื่องการใช้ดุลยพินิจของการเสี่ยงของงบประมาณการปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่จะมีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบาย และ สอดคล้องกับงานวิจัยของธีระพล พิษทองกลาง (2550) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งพบว่า ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 แห่ง และประชากรอีกจำนวน 180 คน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กร ด้านงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2.4 สถานที่

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กร ด้านสถานที่ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.943$, S.D.=0.584) โดยพบว่า มีสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่มากที่สุด คือ พื้นที่ในท้องถิ่นมีความเหมาะสมในการจัดทำบริการสาธารณะ ($\bar{X}=3.993$, S.D.=0.733) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลกำหนดให้ทุกฝ่ายหรือกองการบริหารงานของเทศบาลตำบลในพื้นที่ หรือชุมชนนั้นมีส่วนร่วมดำเนินการในการจัดบริการสาธารณะ ($\bar{X}=3.959$, S.D.=0.746) และน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการเตรียมพร้อมสำรวจพื้นที่ในการจัดทำบริการสาธารณะ ให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน ($\bar{X}=3.899$, S.D.=0.745) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สถานที่ตั้งของเทศบาลอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมสามารถจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ ในพื้นที่ให้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง สอดคล้องกับแนวคิด William (1971 อ้างใน จุมพล หนิมพานิช, 2547: 215) กล่าวว่า สถานที่ตั้งขององค์กรที่นานโยบายปฏิบัติต้องมีความเหมาะสม ซึ่งเรื่องเหล่านี้มีความสำคัญที่จะมีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบาย สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชชัย หมีนวงศ์ (2550) วิจัยเรื่อง การประเมินนโยบายการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลนครพิษณุโลก พบว่า หน่วยงานผู้ถ่ายโอนภารกิจ และหน่วยงานผู้รับการถ่ายโอนภารกิจ มีความสามารถในการดำเนินการตามประเด็นการประเมินในด้านบริบทของนโยบายตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจในนโยบายของบุคลากรฝ่ายต่างๆ และสถานที่ ที่ใช้ดำเนินนโยบายให้บรรลุเป้าหมายสนองต่อความต้องการของประชาชน

2.5 วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.866$, S.D.=0.622) โดยพบว่า มีสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มากที่สุดคือเทศบาลตำบลมีการจัดเก็บดูแลวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ เพื่อสะดวกรวดเร็วต่อการนำมาใช้งานในการบริการสาธารณะ ($\bar{X}=3.926$, S.D.=0.757) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติการจัดบริการสาธารณะให้แก่ทุกฝ่ายในเทศบาลตำบล ($\bar{X}=3.905$, S.D.=0.713) และน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายการเมืองและฝ่ายบริหาร เรื่องวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=3.750$, S.D.=0.699) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เทศบาลมีการกำหนดนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้อย่างรอบคอบรัดกุมและสอดคล้องกับแนวคิด William

(1971 อ้างใน จุมพล หนิมพานิช, 2547: 215) ปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้เพื่อสะดวกรวดเร็วต่อการนำมาใช้งานในการบริการสาธารณะให้บรรลุเป้าหมายจึงส่งผลให้เทศบาลสามารถดำเนินนโยบายได้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่เหมาะสมและเพียงพอไว้ปฏิบัติการกิจการจัดทำบริการสาธารณะ ตลอดจนมีระบบการจัดการการจัดสรรทรัพยากรควบคุมการใช้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ทดสอบสมมติฐานโดยดูจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผู้วิจัยไม่ได้ทำค่าสถิติพารามิเตอร์ และสามารถเขียนเป็นสมมติฐานการวิจัยย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.939$, $S.D.=0.420$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X}=4.119$, $S.D.=0.518$) รองลงมาคือ ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย ($\bar{X}=4.077$, $S.D.=0.530$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.626$, $S.D.=0.591$) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จระดับมากในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติได้นั้น ต้องมีการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชนในพื้นที่โดยเฉพาะเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส และมุ่งเน้นด้านการสร้างสุขภาพของประชาชนให้แข็งแรง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิรักษ์ ประจกุล (2552) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการ

ปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่า การดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต รัฐควรสนับสนุนบุคลากรทางด้านสาธารณสุข เครื่องมือในการให้บริการ

สมมติฐานที่ 1.2 การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.969$, $S.D.=0.520$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านสาธารณูปโภค (แหล่งน้ำ/ประปาชนบท) เพื่อให้ประชาชนได้ใช้บริโภคในชีวิตประจำวัน ($\bar{X}=4.088$, $S.D.=0.571$) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการควบคุมอาคาร เพื่อความปลอดภัยแก่ประชาชน ($\bar{X}=4.041$, $S.D.=0.689$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านสาธารณสุขการ (การจัดให้มีการควบคุมตลาด) เพื่อความสะดวกเรียบร้อยในท้องถิ่น ($\bar{X}=3.831$, $S.D.=0.723$) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จระดับมากในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ เป็นเพราะว่ามีการกำหนดนโยบายการจัดทำบริการสาธารณะเกี่ยวกับงานพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของชุมชนซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญและมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชน การพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานซึ่งนอกเหนือจากการดำเนินการก่อสร้างแล้ว ทางเทศบาลยังมีนโยบายในการทำนุบำรุงดูแลให้มีการปรับปรุงด้วยการจัดสรรงบประมาณซ่อมแซมสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ถนน สะพาน ไฟฟ้าที่ชำรุดเสียหาย ถนนที่เป็นหลุมบ่อได้รับการซ่อมแซมให้กลับมาใช้งานได้อีกครั้งเพื่อให้การสัญจรไปมาสะดวกสบาย เพื่อให้นโยบายการกระจายอำนาจการจัดทำบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ให้มากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิรักษ์ ประจกุล (2552) ศึกษาเรื่องการจัดดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วน

ตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่า การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานรัฐควรมีการเพิ่มงบประมาณในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อก่อสร้างถนนที่ได้มาตรฐาน

สมมติฐานที่ 1.3 การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.119$, S.D.=0.518) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด คือเทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการสวัสดิการสังคมพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ($\bar{X}=4.230$, S.D.=0.640) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ($\bar{X}=4.223$, S.D.=0.678) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดกิจกรรมการนันทนาการ ส่งเสริมการกีฬา และการจัดให้มีสถานที่พักผ่อน ($\bar{X}=3.959$, S.D.=0.708) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จระดับมากในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติเป็นเพราะว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เห็นความสำคัญของการส่งเสริมและมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน จึงมีการส่งเสริมให้มีสวัสดิการทางสังคมเพื่อให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีการพัฒนาคุณภาพชีวิต คุณภาพอนามัยของประชาชนและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน อีกทั้งมีการส่งเสริมการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตเพื่อให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิรักษ์ ประจกุล (2552) ศึกษาเรื่องการดำเนินงานตามแผน การกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่า การดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต รัฐควรสนับสนุนบุคลากรทางด้านสาธารณะสุข เครื่องมือในการให้บริการ

สมมติฐานที่ 1.4 การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.077$, S.D.=0.530) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แก่ประชาชน ($\bar{X}=4.142$, S.D.=0.680) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และความเป็นระเบียบของบ้านเมือง ($\bar{X}=4.095$, S.D.=0.621) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.993$, S.D.=0.655) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบาย การกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จระดับมากในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ เป็นเพราะว่ามีความตระหนักถึงให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย การมีสวัสดิภาพความปลอดภัย และความเป็นระเบียบของสังคม ด้วยการส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม โดยเน้นให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ มีขีดความสามารถในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนได้ตรงตามความต้องการของประชาชน รวมถึงมีการปลูกฝังจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคมโดยรวม มีการรักษาระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย อีกทั้งมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการประชาชนเพื่อความสะดวกและรวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิรักษ์ ประจกุล (2552) ศึกษาเรื่องการดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่า การดำเนินงานด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ภาครัฐควรปรับปรุงกฎหมายให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความคล่องตัวใน การดำเนินงาน เช่น การจัดระเบียบชุมชน การรักษาความสงบเรียบร้อย

สมมติฐานที่ 1.5 การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการวางแผน การส่งเสริม การลงทุนพานิชยกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชยกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.626$, $S.D.=0.591$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลมีการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์ ($\bar{X}=3.885$, $S.D.=0.724$) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการดำเนินการหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของเทศบาลตำบล ($\bar{X}=3.845$, $S.D.=0.762$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการตลาดทำเทียบเรือและท่าข้าม ($\bar{X}=3.115$, $S.D.=1.027$) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชยกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จระดับมากในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชยกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจชุมชน และกิจการสหกรณ์ ด้วยการส่งเสริมอาชีพ การจ้างงานในชุมชนให้มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืน เช่น การฝึกอบรมให้ความรู้ เพิ่มทักษะ ในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมให้มีการบริหารเงินออมของครอบครัว เพื่อมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อการดำรงชีพบนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง มีนโยบายการแก้ไขปัญหาของชุมชนภายใต้การมีส่วนร่วมการยอมรับและการไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวกำหนดให้มีกิจกรรมท่องเที่ยวมากขึ้น เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการใช้จ่าย รวมทั้งการสร้างงาน สร้างรายได้ให้ประชาชนเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิรักษ์ ประจกุล (2552) ศึกษาเรื่องการบริหารงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่า การดำเนินงานด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว รัฐควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดหาวิทยากรให้ความรู้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของท้องถิ่น

สมมติฐานที่ 1.6 การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.064$, $S.D.=0.554$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ($\bar{X}=4.142$, $S.D.=0.595$) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=3.986$, $S.D.=0.670$) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จระดับมากในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ เห็นถึงความสำคัญต่อการส่งเสริมและสนับสนุนรณรงค์ให้ประชาชนร่วมมือในการลดภาวะโลกร้อนด้วยการหันมาใช้พลังงานทดแทน และมีการส่งเสริมในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษต่าง ๆ อีกทั้งยังมีนโยบายการจัดบริการสาธารณะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสีย และการกำจัดมูลฝอยในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความน่าอยู่และมีความเจริญยิ่งขึ้น โดยถือประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิรักษ์ ประจักษ์กุล (2552) ศึกษาเรื่องการดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่าการดำเนินงาน ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐควรสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการร่วมในการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สมมติฐานที่ 1.7 การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการ

จัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.894$, S.D.=0.535) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด คือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมของท้องถิ่นด้านการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา ($\bar{X}=4.209$, S.D.=0.631) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการ จัดบริการด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ($\bar{X}=4.155$, S.D.= 0.657) ส่วนข้อที่มี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เทศบาลตำบลมีการจัดให้มีและควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน ($\bar{X}=3.554$, S.D.=0.749) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับ ผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และอยู่ ในระดับมาก 3 ข้อ

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จระดับมาก ในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ เนื่องจากเทศบาลตำบลให้ ความสำคัญการจัดบริการด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ วัฒนธรรมของท้องถิ่นด้านการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาสอดคล้องกับ หลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ.2542 ที่เกี่ยวกับการถ่ายโอนภารกิจการกระจายอำนาจทางบริการสาธารณะที่มี ความสำคัญต่อท้องถิ่นเป็นลำดับต้นๆทั้งนี้เป็นเพราะในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัด นครปฐม ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมบำรุงรักษาศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่าง กว้างขวาง เพื่อให้เกิดความมีจิตใจและอารมณ์ที่ดีงาม มีความรับผิดชอบ รักถิ่นฐานนำไปสู่ชีวิตที่ เป็นสุข นอกจากนี้ยังมีนโยบายการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่มีผลกระทบต่อสังคมและชุมชนรวมทั้ง สนับสนุนการผลิตสื่อสร้างสรรค์ สร้างกระแสเชิงบวกให้แก่สังคม และเปิดพื้นที่สาธารณะที่ดี ให้แก่เด็กและเยาวชน

สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสมรรถนะของ องค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะไปปฏิบัติ มีดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ในภาพรวมไปปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ พบว่า สมรรถนะขององค์กรทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และพบว่า สมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ มากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = .746$) รองลงมาคือ สมรรถนะขององค์กรปัจจัยสถานที่ที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับสูง ($r = .738$) และสมรรถนะขององค์กรปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับสูง ($r = .707$) ส่วนสมรรถนะขององค์กร ปัจจัยงบประมาณ และปัจจัยโครงสร้าง มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .678$ และ $.671$) ตามลำดับ

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติได้นั้นต้องให้ความสำคัญสมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากรการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ จำเป็นต้องอาศัยการสนับสนุนในด้านบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อช่วยให้เทศบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม สามารถนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีระพล พิษทองหลวง (2550) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีองค์กรบริหารส่วนตำบล อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งพบว่า ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 แห่ง และประชากรอีกจำนวน 180 คน มีความคิดเห็นว่า สมรรถนะขององค์กรบริหารส่วนตำบล อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีด้านบุคลากรเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการประสานงาน ด้านงบประมาณ และน้อยที่สุดคือ ด้านโครงการบริหารงานและอำนาจหน้าที่ ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.2 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ พบว่า สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และพบว่า สมรรถนะขององค์กรปัจจัยสถานที่ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติมากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .691$) รองลงมาคือ สมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากร ปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ ปัจจัยงบประมาณ และปัจจัยโครงสร้าง มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .646, .595, .582$ และ $.548$ ตามลำดับ)

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติได้นั้น ถือเป็นเรื่องสำคัญและมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล เนื่องจากการมีคุณภาพชีวิตที่ดีนับเป็นสิ่งที่ประชาชนมองเห็นและสัมผัสได้มากที่สุด ดังนั้นเพื่อให้นโยบายการกระจายอำนาจการจัดทำบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ให้มากที่สุด ปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ คือ ปัจจัยสถานที่ รวมถึงต้องมีสมรรถนะปัจจัยบุคลากร เพื่อการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานและต้องอาศัยสมรรถนะปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ ปัจจัยงบประมาณ และปัจจัยโครงสร้าง กล่าวคือ ควรมีการนำสมรรถนะแต่ละปัจจัยมาใช้ในการกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยการบริหารจัดการระบบภายในองค์กรที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน แสดงถึงความสำคัญต่อการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

สมมติฐานที่ 2.3 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ พบว่า สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และ พบว่า สมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติมากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .569$) รองลงมาคือ สมรรถนะขององค์กรปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .566, .554$ และ $.548$ ตามลำดับ) ส่วนสมรรถนะขององค์กรปัจจัยงบประมาณมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ อยู่ในระดับต่ำ ($r = .464$)

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติได้นั้น ต้องให้ความสำคัญต่อบุคลากรในเขตเทศบาลตำบล ที่น่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ หากได้บุคลากรที่ดี มีความรู้ความสามารถมาปฏิบัติงาน ตอบสนองความต้องการของประชาชน ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน มีสวัสดิการทางสังคมเพื่อให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีการพัฒนาคุณภาพชีวิต คุณแลสุขภาพอนามัยของประชาชน และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน อีกทั้งมีการส่งเสริมการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตเพื่อให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญ นอกจากนี้แล้ว ยังต้องให้ความสำคัญต่อบประมาณ รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ เนื่องจากเป็นปัจจัยที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

สมมติฐานที่ 2.4 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการน่านโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความ

เรียบร้อยไปปฏิบัติ พบว่า สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และพบว่า สมรรถนะขององค์กรปัจจัยสถานที่ที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติมากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .627$) รองลงมาคือสมรรถนะขององค์กรปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยโครงสร้าง และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .610, .609, .537$ และ $.513$ ตามลำดับ)

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติได้นั้น ต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยสถานที่ ดูแลจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยในพื้นที่นั้นๆ รวมถึงมีการปลูกฝังจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคมโดยรวม มีการรักษาระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย และมีระเบียบ ข้อบังคับ และกฎเกณฑ์การปฏิบัติหน้าที่ที่ชัดเจน และมีขั้นตอนการปฏิบัติงานไม่ซับซ้อน เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานให้มีความรวดเร็วมีประสิทธิภาพสูงให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ขององค์กรได้เป็นอย่างดี

สมมติฐานที่ 2.5 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ พบว่า สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และพบว่า สมรรถนะขององค์กรปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยวไป

ปฏิบัติมากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .593$) รองลงมาคือ สมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากร และปัจจัยสถานที่ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .593$ และ $.511$ ตามลำดับ) ส่วนสมรรถนะขององค์กรปัจจัยงบประมาณ และปัจจัยโครงสร้าง มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ อยู่ในระดับต่ำ ($r = .455$ และ $.427$ ตามลำดับ)

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติได้นั้น ต้องให้ความสำคัญต่อปัจจัยวัตถุประสงค์เครื่องมือ และเครื่องใช้ที่นำมาใช้ในการผลิตและการสนับสนุนผลิตภัณฑ์ชุมชนพัฒนาคุณภาพสินค้าให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นที่มีอยู่ให้ประหยัดเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด มีการพัฒนาระบบการเงินการคลังของเทศบาลด้วยการสร้างความเป็นธรรม คำนึงถึงการมีเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง สมดุล มีภูมิคุ้มกัน สามารถเพิ่มรายได้และการมีงานทำมีการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ ซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนปัจจัยอื่นๆ เพื่อให้การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ไปปฏิบัติบรรลุวัตถุประสงค์

สมมติฐานที่ 2.6 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ พบว่า สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และพบว่า สมรรถนะขององค์กรปัจจัยสถานที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติมากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .600$) รองลงมาคือ สมรรถนะขององค์กรปัจจัย

งบประมาณ ปัจจัยโครงสร้าง และปัจจัยบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติมากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .596, .571$ และ $.551$ ตามลำดับ) ส่วนสมรรถนะขององค์กรปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับต่ำ ($r = .457$)

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติได้นั้น ให้ความสำคัญปัจจัยสถานที่เพื่อเป็น การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงต้องสนับสนุนส่งเสริม และรณรงค์ให้ประชาชนร่วมมือ และมีการส่งเสริมในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษ ต่างๆ อีกทั้งยังมีนโยบายการจัดบริการสาธารณะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสีย และการ กำจัดมูลฝอย ในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความน่าอยู่และมีความเจริญยิ่งขึ้นโดยถือประโยชน์ของ ประชาชนเป็นสำคัญ

สมมติฐานที่ 2.7 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ พบว่า สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และพบว่า สมรรถนะขององค์กรปัจจัยงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติมากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .585$) รองลงมาคือ สมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากร ปัจจัยโครงสร้างและปัจจัยสถานที่ที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจาย

อำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .536, .530$ และ $.512$) ตามลำดับ ส่วนสมรรถนะขององค์กรปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ อยู่ในระดับต่ำ ($r = .496$)

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติได้นั้น ต้องส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยด้านงบประมาณในการทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่น และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีการสืบทอดรักษาส่งเสริมมีการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงามแก่เด็กและเยาวชน ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดความรักความสามัคคีของคนในท้องถิ่นให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีสันติสุขบนพื้นฐานวิถีการดำเนินชีวิตแบบวัฒนธรรมไทย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่อง การนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณสุขไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณสุขไปปฏิบัติ และเพื่อศึกษาสมรรถนะองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณสุขไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล สมรรถนะขององค์กรที่นํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณสุขไปปฏิบัติ และผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณสุขไปปฏิบัติ

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณสุขไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม สามารถสรุปได้ว่า

ระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณสุขไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณสุข ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตมากที่สุด ($\bar{X}=4.119$, $S.D.=0.518$) ข้อที่มีการนำไปปฏิบัติมากที่สุด คือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการสวัสดิการสังคมพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ($\bar{X}=4.230$, $S.D.=0.640$) ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชนในพื้นที่โดยเฉพาะเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส และมุ่งเน้นด้านการสร้างสุขภาพของประชาชนให้แข็งแรง ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ และพบว่า ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการ

ท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.626$, S.D.=0.591) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ข้อที่มีการนำไปปฏิบัติน้อยที่สุด คือ เทศบาลตำบลมีการจัดบริการตลาดทำเทียบเรือและท่าข้าม ($\bar{X}=3.115$, S.D.=1.027) เนื่องจากเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ยังไม่มีตลาดทำเทียบเรือและท่าข้าม หรือยังไม่นำไปปฏิบัติเท่าที่ควร จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะน้อยที่สุด

2. สมรรถนะขององค์กรที่มีผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม พบว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างมากที่สุด ($\bar{X}=4.027$, S.D.=0.556) คือ มีการกำหนดโครงสร้างหลักของหน่วยงานเพื่อปฏิบัติการกิจการจัดบริการสาธารณะ ($\bar{X}=4.095$, S.D.=0.663) ทั้งนี้เป็นเพราะว่า มีความชัดเจนทางด้านโครงสร้างการบริหาร สายการบังคับบัญชา รวมถึงสถานที่ตั้งของเทศบาลมีความเหมาะสมสามารถจัดทำบริการสาธารณะในพื้นที่ได้ ส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่เป็นไปตามนโยบาย และพบว่า ด้านงบประมาณ ($\bar{X}=3.842$, S.D.=0.534) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เทศบาลตำบลมีการวางแผนเตรียมการแก้ไขปัญหางบประมาณ ($\bar{X}=3.764$, S.D.=0.722) ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ไม่มีการเตรียมการหรือมีการเตรียมการแก้ปัญหาด้านงบประมาณน้อย ทำให้สมรรถนะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีผลต่อผลสำเร็จไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร

ผลการทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มี 2 สมมติฐานนั้นเป็นไปตามที่กำหนดไว้ทั้งหมด ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นว่าเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.939$, S.D.=0.420) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X}=4.119$, S.D.=0.518) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.626$, S.D.= 0.591) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จระดับมากในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติได้ นั้นต้องมีการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชนในพื้นที่โดยเฉพาะ เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส และมุ่งเน้นด้านการสร้างสุขภาพของประชาชนให้แข็งแรง ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว

สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ มีดังนี้

สมมติฐานที่ 2 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ พบว่า สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และพบว่า สมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ มากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = .746$) ส่วนสมรรถนะขององค์กร ปัจจัยงบประมาณ และปัจจัย

โครงสร้าง มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .678$ และ $.671$) ตามลำดับ

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติได้นั้นต้องให้ความสำคัญสมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากรการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ จำเป็นต้องอาศัยการสนับสนุนในด้านบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และ เพื่อช่วยให้เทศบาล ในอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม สามารถนำนโยบาย การกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์

ตารางที่ 31 สรุประดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

(n=148)

ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.969	0.520	มาก	✓	
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	4.119	0.518	มาก	✓	
ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย	4.077	0.530	มาก	✓	
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว	3.626	0.591	มาก	✓	
ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.064	0.554	มาก	✓	
ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.894	0.535	มาก	✓	
รวม	3.939	0.420	มาก		

ตารางที่ 32 สรุประดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ
ด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

(n=148)

ระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจาย อำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
1. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการคมนาคม และการขนส่ง (ทางบกและทางน้ำ) เพื่อความ สะดวกแก่ประชาชน	3.926	0.748	มาก	✓	
2. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้าน สาธารณูปโภค (แหล่งน้ำ/ประปาชนบท) เพื่อให้ ประชาชนได้ใช้บริโภคในชีวิตประจำวัน	4.088	0.571	มาก	✓	
3. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้าน สาธารณูปการ (การจัดให้มีการควบคุมตลาด) เพื่อความสะดวกเรียบร้อยในท้องถิ่น	3.831	0.723	มาก	✓	
4. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการผังเมือง เพื่อความน่าอยู่	3.959	0.764	มาก	✓	
5. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการควบคุม อาคารเพื่อความปลอดภัยแก่ประชาชน	4.041	0.689	มาก	✓	
รวม	3.969	0.520	มาก		

ตารางที่ 33 สรุประดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
(n=148)

ระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการ กระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
1. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการ ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ	4.223	0.678	มากที่สุด	✓	
2. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการ ป้องกันและระงับโรคติดต่อให้แก่ ประชาชน	4.182	0.639	มาก	✓	
3. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการ ส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชนในท้องถิ่น	4.162	0.639	มาก	✓	
4. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการ สวัสดิการสังคมพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส	4.230	0.640	มากที่สุด	✓	
5. เทศบาลตำบลมีการจัดกิจกรรมการ นันทนาการ ส่งเสริมการกีฬา และการจัดให้ มีสถานที่พักผ่อน	3.959	0.708	มาก	✓	
6. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการ ด้าน การจัดการศึกษาจัดการศึกษามีทั้งในระบบ และ นอกระบบ	4.007	0.760	มาก	✓	
7. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการ สาธารณสุข การรักษาพยาบาลและการ ป้องกันควบคุมโรคติดต่อให้แก่ประชาชน	4.068	0.706	มาก	✓	
รวม	4.119	0.518	มาก		

ตารางที่ 34 สรุประดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ
ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

(n=148)

ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการ กระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความ เรียบร้อย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
1. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้าน ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน และส่งเสริม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา ท้องถิ่น	3.993	0.655	มาก	✓	
2. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แก่ ประชาชน	4.142	0.680	มาก	✓	
3. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการ รักษาความสงบเรียบร้อย และความเป็น ระเบียบของบ้านเมือง	4.095	0.621	มาก	✓	
รวม	4.077	0.530	มาก		

ตารางที่ 35 สรุประดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ
ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

(n=148)

ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการ กระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พานิชกรรม และการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
1. เทศบาลตำบลมีการส่งเสริมกลุ่ม เกษตรกร และกิจการสหกรณ์	3.885	0.724	มาก	✓	
2. เทศบาลตำบลมีการดำเนินการส่งเสริม อุตสาหกรรมในครอบครัว	3.831	0.684	มาก	✓	

ตารางที่ 35 (ต่อ)

(n=148)

ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการ กระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
3. เทศบาลตำบลมีการดำเนินการหา ผลประโยชน์จากทรัพย์สินของเทศบาล ตำบล	3.845	0.762	มาก	✓	
4. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการตลาดทำ เทียบเรือและท่าข้าม	3.115	1.027	ปาน กลาง	✓	
5. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านกิจการ เกี่ยวกับการพาณิชย์	3.466	0.852	มาก	✓	
6. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการ ท่องเที่ยวในท้องถิ่นชุมชน	3.615	0.787	มาก	✓	
รวม	3.626	0.591	มาก		

ตารางที่ 36 สรุประดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ
ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ
ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

(n=148)

ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการ กระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
1. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการ จัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษา ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.986	0.670	มาก	✓	
2. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านรักษา ความสะอาดของถนน ทางน้ำ และที่ สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่ง ปฏิกูล	4.142	0.595	มากที่สุด	✓	
รวม	4.064	0.554	มาก		

ตารางที่ 37 สรุประดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ
ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ
ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

(n=148)

ระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการ กระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านการ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
1. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้าน ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	4.155	0.657	มาก	✓	
2. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการ บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและวัฒนธรรมของท้องถิ่นด้านการ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญา	4.209	0.631	มากที่สุด	✓	
3. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการ ปกป้อง ค้ำครอง ควบคุม ดูแลรักษา โบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑสถาน แห่งชาติ	3.655	0.806	มาก	✓	
4. เทศบาลตำบลมีการจัดให้มีและควบคุม สุสาน และ ฌาปนสถาน	3.554	0.749	มาก	✓	
รวม	3.894	0.535	มาก		

ตารางที่ 38 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการ
นํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
โครงสร้าง	.000*	✓	
บุคลากร	.000*	✓	
งบประมาณ	.000*	✓	
สถานที่	.000*	✓	
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000*	✓	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 39 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการ
นํานโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
โครงสร้าง	.000*	✓	
บุคลากร	.000*	✓	
งบประมาณ	.000*	✓	
สถานที่	.000*	✓	
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000*	✓	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 40 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำ
นโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไป
ปฏิบัติ

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
โครงสร้าง	.000*	✓	
บุคลากร	.000*	✓	
งบประมาณ	.000*	✓	
สถานที่	.000*	✓	
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000*	✓	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 41 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำ
นโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและ
รักษาความเรียบร้อยไปปฏิบัติ

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
โครงสร้าง	.000*	✓	
บุคลากร	.000*	✓	
งบประมาณ	.000*	✓	
สถานที่	.000*	✓	
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000*	✓	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 42 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
โครงสร้าง	.000*	✓	
บุคลากร	.000*	✓	
งบประมาณ	.000*	✓	
สถานที่	.000*	✓	
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000*	✓	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 43 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
โครงสร้าง	.000*	✓	
บุคลากร	.000*	✓	
งบประมาณ	.000*	✓	
สถานที่	.000*	✓	
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000*	✓	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 44 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติ

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
โครงสร้าง	.000*	✓	
บุคลากร	.000*	✓	
งบประมาณ	.000*	✓	
สถานที่	.000*	✓	
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000*	✓	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 45 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ

สมมติฐานการวิจัย	ค่าัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2.1 สมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัย วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จ ในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ สาธารณะในภาพรวมไปปฏิบัติ			
- โครงสร้าง	.000*	✓	
- บุคลากร	.000*	✓	
- งบประมาณ	.000*	✓	
- สถานที่	.000*	✓	
- วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000*	✓	

สมมติฐานที่ 2.2 สมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง

ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานไปปฏิบัติ

ตารางที่ 45 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
- โครงสร้าง	.000*	✓	
- บุคลากร	.000*	✓	
- งบประมาณ	.000*	✓	
- สถานที่	.000*	✓	
- วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000*	✓	
สมมติฐานที่ 2.3 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับ			
ผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ			
สาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาล			
ตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม			
- โครงสร้าง	.000*	✓	
- บุคลากร	.000*	✓	
- งบประมาณ	.000*	✓	
- สถานที่	.000*	✓	
- วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000*	✓	
สมมติฐานที่ 2.4 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับ			
ผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ			
สาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อยไป			
ปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม			
- โครงสร้าง	.000*	✓	
- บุคลากร	.000*	✓	
- งบประมาณ	.000*	✓	
- สถานที่	.000*	✓	
- วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000*	✓	
สมมติฐานที่ 2.5 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับ			
ผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการ			
สาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม			
และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง			
จังหวัดนครปฐม			
- โครงสร้าง	.000*	✓	

ตารางที่ 45 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
- บุคลากร	.000*	✓	
- งบประมาณ	.000*	✓	
- สถานที่	.000*	✓	
- วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000*	✓	
สมมติฐานที่ 2.6 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับ			
ผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการ			
จัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์			
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาล			
ตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม			
- โครงสร้าง	.000*	✓	
- บุคลากร	.000*	✓	
- งบประมาณ	.000*	✓	
- สถานที่	.000*	✓	
- วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000*	✓	
สมมติฐานที่ 2.7 สมรรถนะขององค์กรมีความสัมพันธ์กับ			
ผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการ			
จัดบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีต			
ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล			
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม			
- โครงสร้าง	.000*	✓	
- บุคลากร	.000*	✓	
- งบประมาณ	.000*	✓	
- สถานที่	.000*	✓	
- วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000*	✓	

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ซึ่งได้ศึกษาตัวแปรอิสระแยกเป็นปัจจัย สมรรถนะขององค์กรที่นำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ ส่วนตัวแปรตามเป็นปัจจัยการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการศาสนาศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการศึกษา การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยขอเสนอแนะความคิดเห็นที่ได้จากผลการวิจัย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา และปรับปรุงการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบล ในอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ดังนี้

1. สมรรถนะขององค์กรปัจจัยโครงสร้าง

1.1 ควรมีการกำหนดโครงสร้างให้มีความชัดเจนทั้งด้านการบริหาร และการบังคับบัญชาอย่างเหมาะสม เพื่อให้มีการประสานงานกับทุกฝ่ายงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปฏิบัติหน้าที่ที่สอดคล้องกับนโยบาย

1.2 กำหนดให้มีมาตรการป้องกันและป้องปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและเกิดผลอย่างแท้จริงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน ตลอดจนให้ความสำคัญกับกระจายอำนาจในการตัดสินใจสั่งการเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว และมีขั้นตอนหรือกระบวนการที่ไม่สลับซับซ้อน

1.3 กำหนดให้มีการประสานงานทั้งด้านการบริหาร ด้านการกระจายงบประมาณ รวมถึงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการดำเนินงานของเทศบาลระหว่างเทศบาลกับ ผู้นำชุมชนและประชาชนด้วยการจัดทำแผนชุมชนเพื่อเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนได้เข้ามาร่วมรู้ ร่วมคิด ร่วมกันทำ และร่วมกันตัดสินใจในนโยบายต่าง ๆ ของเทศบาล

2. สมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากร

2.1 กำหนดคุณลักษณะของบุคลากรควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีจิตสาธารณะ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรม จะเป็นการสร้างสรรค์สังคมให้มีคุณภาพและคุณธรรม มีความโปร่งใสและเป็นธรรม ซึ่งจะเป็นการมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะและนำศักยภาพของบุคลากรมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่อันจะนำไปสู่การยอมรับและเชื่อถือจากสังคม

2.2 บุคลากรควรมีจำนวนที่เพียงพอครอบคลุมการให้บริการสาธารณะ และสามารถรองรับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

3. สมรรถนะขององค์กรปัจจัยงบประมาณ

3.1 จัดให้มีระบบการบริหารการเงินและงบประมาณที่เพียงพอและเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติการกิจการจัดบริการสาธารณะ ควรมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ เพื่อใช้กำกับดูแลส่งเสริมให้ท้องถิ่นจัดบริการตามมาตรฐานที่กำหนด และเพื่อใช้งบประมาณเป็นเครื่องผลักดันงานลงไปให้ถึงมือประชาชน

3.2 สนับสนุนให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และประชาชนสามารถมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้นในการตรวจสอบ และวิเคราะห์การเสนอของงบประมาณและการใช้งบประมาณ

4. สมรรถนะขององค์กรปัจจัยสถานที่

4.1 ในการให้บริการแก่ประชาชนควรมีการกำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมซึ่งจะสามารถจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง

5. สมรรถนะขององค์กรปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้

5.1 ควรมีการจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานด้านการบริการสาธารณะให้เพียงพอ

5.2 ควรมีการควบคุมการใช้งานวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5.3 ควรมีการพัฒนาวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้สำนักงาน รวมถึงระบบการบริหารจัดการการบริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแบบอื่นๆ ที่จะมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะเพื่อเป็นแนวทางในการนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

2. การทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ เพื่อให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการเสริมสร้างสมรรถนะขององค์กร ทั้งนี้ เพื่อเป็นการขยายแนวคิดในการศึกษาวิจัยให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ในอันจะเป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- จุมพล หนิมพานิช. 2549. การวิเคราะห์นโยบาย: ขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎี และกรณีตัวอย่าง. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- ดิเรก ปัทมศิริวัฒน์ และ กอบกุล ราชะนาคร. 2552. การขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการจัดบริการสาธารณะที่ดี. กรุงเทพฯ: บริษัท ทีคิวพี จำกัด.
- ทรงกลด สุขะตุงคะ. 2551. การนำนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปปฏิบัติ ของเทศบาลตำบลบางละมุง. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เทศบาลตำบลธรรมศาลา. 2554. ประวัติเทศบาล (Online).
<http://www.nmt.or.th/nakhonpathom/thamsala/default.aspx>, 19 พฤษภาคม 2554.
- เทศบาลตำบลดอนยายหอม. 2554. ข้อมูลเทศบาล (Online).
<http://www.nmt.or.th/nakhonpathom/donyaihom/default.aspx>, 19 พฤษภาคม 2554.
- เทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ. 2554. ข้อมูลพื้นฐาน (Online).
<http://prongmadua.com/tk.htm>, 19 พฤษภาคม 2554.
- ชนปพน ภูสุวรรณ. 2550. เอกสารประกอบการสอนรายวิชานโยบายสาธารณะและการวางแผน.
- ชนสวรรค์ เจริญเมือง. 2548. 100 ปี การปกครองท้องถิ่นไทย พ.ศ.2540-2544. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- ธีระพล พืชทองหลาง. 2550. การนำนโยบายการกระจายอำนาจไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นันทวัฒน์ บรมานันท์ และ แก้วคำ ไกรสรพงษ์. 2544. การปกครองส่วนท้องถิ่นกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

บาว นาค. 2550. **ฉบับประเด็นแนวนโยบายรัฐธรรมนูญ 2550 ที่เกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่น** (Online).
<http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=1178.0>, 10 พฤษภาคม 2554.

_____. 2552. **นโยบายรัฐบาลปัจจุบันกับการกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**
 (Online). <http://www.thaihealth.or.th/print/partner/blog/7343>, 25 มิถุนายน 2554.

ปรมินทร์ กองพล. 2547. **การกระจายอำนาจทางการคลังสู่ท้องถิ่น: ศึกษากรณีองค์การบริหาร
 ส่วนตำบลบ้านดงและองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ อำเภอดุสิต จังหวัด
 ขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์.
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**

ประยูร กาญจนกุล. 2545. **คำบรรยายกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร:
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ปวีณพร ทวีสุข. 2553. **การนำนโยบายการกระจายอำนาจการคลังสู่ท้องถิ่นไปปฏิบัติ: ศึกษากรณี
 องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. ภาคนิพนธ์
 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชมคมเมืองและ
 ชนบท, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.**

พระราชบัญญัติเทศบาลตำบล พุทธศักราช 2496. 2554. **พระราชบัญญัติเทศบาลตำบล พ.ศ. 2496**
 (Online). <http://www.tungsong.com/Law/pc01.asp#pc04>, 21 พฤษภาคม 2554.

พระราชบัญญัติเทศบาล. 2554. **พระราชบัญญัติเทศบาล ฉบับที่ 12** (Online).
<http://www.thakat.org/law/law009/law009060.pdf>, 6 เมษายน 2554.

พิศณุ พูนเพชรพันธุ์. 2548. **บทบาทของประชาชนภายใต้กลไกของรัฐธรรมนูญไทยในการ
 ปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: วารสารพัฒนาท้องถิ่น.**

มยุรี อนุมานราชชน. 2553. **นโยบายสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: บริษัท
 เอ็กซ์เปอร์เน็ท จำกัด.**

ขงยุทธ ทิพย์วัฒน์. 2551. สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความสำเร็จในการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นของฝ่ายบริหาร: กรณีศึกษาเทศบาลตำบล อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

รณชัย หมั่นวงศ์. 2550. การประเมินนโยบายการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลนครพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ลิขิต ชีรเวดิน. 2548. วิวัฒนาการการเมืองการปกครองไทย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรเดช จันทรศร. 2548. การนํานโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สหายบล็อก.

วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี. 2554. เทศบาลตำบล (Online). <http://th.wikipedia.org/wiki>, 19 พฤษภาคม 2554.

_____. 2554. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (Online). <http://th.wikipedia.org/wiki>, 21 พฤษภาคม 2554.

_____. 2555. ข้อมูลจังหวัดนครปฐม (Online). <http://th.wikipedia.org/wiki>, 6 เมษายน 2555.

_____. 2555. ข้อมูลอำเภอเมืองนครปฐม (Online). <http://th.wikipedia.org/wiki>, 6 เมษายน 2555.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. 2536. การบริหารงานพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

วุฒิสาร ตันไชย. 2551. สาระสำคัญ 5 ประการ ที่เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรัฐธรรมนูญ (Online). <http://www.vcharkarn.com/varticle/35389>, 21 มิถุนายน 2554.

ศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ. 2549. การวิเคราะห์นโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา.

ศิริพร เจียวไสว. 2550. การนำนโยบายเจียวยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมร ดวงหาลัง. 2549. ความรู้ของผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบลที่มีต่อการกระจายอำนาจการคลังสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์ และ เผ่าพันธุ์ ขอบน้ำตาล. 2552. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. กรุงเทพมหานคร: เจริญรัฐการพิมพ์.

สมบัติ ชำรงชัยวงศ์. 2544. นโยบายสาธารณะ : แนวคิด การวิเคราะห์ และกระบวนการ. พิมพ์ครั้งที่ 6. คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

_____. 2550. นโยบายสาธารณะ : แนวคิด การวิเคราะห์ และกระบวนการ เสมาธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

สุดใจ ศรีบุคคา. 2551. การกระจายอำนาจการวางผังเมืองให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา ผังเมืองรวมเมืองมกาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองส่วนท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สุทธิรักษ์ ประจักษ์กุล. 2552. การดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สุพัตรา จุณณะปิยะ. 2546. คู่มือการวิจัยทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

อมรพินท์ สุขสมัย. 2548. สภาพการดำเนินงานและปัญหาการดำเนินงานตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนการให้บริการสาธารณะของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอุดรดิษฐ์. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิษฐ์.

Hinkle, D.E. W.Wiersma and S.G.,Jurs, 1998. **Applied Statistics for the Behavioral Sciences.**
New York: Houghton Mifflin Company, NY

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัย
เรื่อง การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ
ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการศึกษาวิจัย ข้อมูลที่ได้รับจากท่าน ผู้วิจัยจะถือเป็นความลับและจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ดังนั้น กรุณาตอบข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงหรือตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ข้อมูลดังกล่าวจะไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด และจะนำไปใช้ประโยชน์ของการวิจัยต่อไป

แบบสอบถามจากบุคลากรในเทศบาลตำบล เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ได้แก่ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ พนักงาน ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างตามภารกิจ เพื่อศึกษาผลสำเร็จ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบาย การกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ

แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กร ที่นำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามชุดนี้

.....

(นางสาวโยษิตา นิมิตโกคานันท์)

นิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์ (ภาคพิเศษ)

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ ต่ำกว่า 30 ปี ☐ 31-40 ปี
☐ 41-50 ปี ☐ 51 ปีขึ้นไป
3. การศึกษา ☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น/หรือเทียบเท่า
☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ หรือเทียบเท่า
☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. ตำแหน่ง ☐ ข้าราชการเทศบาล ☐ เจ้าหน้าที่/พนักงานเทศบาล
☐ ลูกจ้างประจำ ☐ ลูกจ้างชั่วคราว / ตามภารกิจ
- 5.สังกัดหน่วยงาน ☐ เทศบาลตำบลธรรมศาลา ☐ เทศบาลตำบลคอนยายหอม
☐ เทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ
6. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการกระจายอำนาจหรือไม่
☐ เข้าใจ ☐ ไม่แน่ใจ ☐ ไม่เข้าใจ
7. ท่านทราบหรือไม่ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือกลไกของการกระจายอำนาจ
☐ ทราบ ☐ ไม่ทราบ
8. ท่านทำงานในตำแหน่งหน้าที่นี้มาแล้วกี่ปี ปี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรที่นำนโยบายการกระจายอำนาจ ทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

หัวข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กร				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
โครงสร้าง					
1. เทศบาลตำบล มีการกำหนดโครงสร้างหลักของหน่วยงานเพื่อปฏิบัติการกิจการจัดบริการสาธารณะ					
2. โครงสร้างองค์กร มีระบบการบริหารงานที่เหมาะสมในการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล					
3. เทศบาลตำบล มีการแบ่งส่วนราชการตามสายการบังคับบัญชาสอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่					
4. เทศบาลตำบล มีการกำหนดลำดับชั้นความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน					
5. เทศบาลตำบล มีการกำหนดรูปแบบการปฏิบัติงานให้ประสานงานกันทุกฝ่ายงาน					
บุคลากร					
1. บุคลากรของเทศบาลตำบล มีความรู้ความสามารถเหมาะสม ในการปฏิบัติงาน					
2. บุคลากรของเทศบาลตำบล มีความสามารถในการปฏิบัติงานเรื่องของการบริการสาธารณะให้ประชาชนพึงพอใจ					
3. บุคลากรของเทศบาลตำบล ได้รับการเพิ่มพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถอย่างเพียงพอในการปฏิบัติงาน					
4. บุคลากรของเทศบาลตำบล มีเทคนิคการแก้ปัญหาในขณะปฏิบัติงาน การบริการสาธารณะ					

หัวข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กร				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. บุคลากรของเทศบาลตำบล มีศักยภาพบูรณาการใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่มาใช้ในการปฏิบัติงานบริการสาธารณะอย่างเต็มที่					
งบประมาณ					
1. เทศบาลตำบล มีการเตรียมการวางแผนความพร้อมในเรื่องของงบประมาณ					
2. เทศบาลตำบล สามารถใช้จ่ายงบประมาณดำเนินโครงการให้บรรลุเป้าหมาย					
3. เทศบาลตำบล จัดทำงบประมาณเหมาะสมกับการดำเนินโครงการ					
4. เทศบาลตำบล มีการวางแผนเตรียมการแก้ไขปัญหางบประมาณ					
5. เทศบาลตำบล สามารถแก้ไขปัญหางบประมาณได้ทันเวลาตามกำหนดนโยบาย					
สถานที่					
1. เทศบาลตำบล มีพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการจัดทำบริการสาธารณะ เช่น การจัดลานกิจกรรม นันทนาการ และสวนสาธารณะในชุมชน					
2. สถานที่ตั้งของ เทศบาลตำบลมีความเหมาะสมสะดวกต่อการให้ประชาชนมาใช้บริการ					
3. เทศบาลตำบล สามารถจัดบริการสาธารณะให้ทุกพื้นที่ ทุกชุมชนได้อย่างทั่วถึง					
4. เทศบาลตำบลมีการเตรียม พร้อมสำรวจพื้นที่ในการจัดทำบริการสาธารณะ ให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน					

หัวข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กร				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. เทศบาลตำบลกำหนดให้ทุกฝ่าย หรือกองการบริหารงานของเทศบาลตำบลในพื้นที่ หรือชุมชนนั้นมีส่วนร่วมดำเนินการในการจัดบริการสาธารณะ					
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้					
1. เทศบาลตำบล ได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายการเมือง และฝ่ายบริหาร เรื่องวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ อย่างสม่ำเสมอ					
2. เทศบาลตำบล มีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติการจัดบริการสาธารณะ ให้แก่ทุกฝ่ายในเทศบาลตำบล					
3. เทศบาลตำบล มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ที่ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพบรรลุเป้าหมาย					
4. เทศบาลตำบล มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน การจัดบริการสาธารณะ อย่างเพียงพอ					
5. เทศบาลตำบล มีการจัดเก็บดูแลวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ เพื่อสะดวกต่อการนำมาใช้งานในการบริการสาธารณะ					

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจ
ทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

หัวข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน					
1. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการคมนาคมและการขนส่ง (ทางบกและทางน้ำ) เพื่อความสะดวกแก่ประชาชน					
2. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านสาธารณูปโภค (แหล่งน้ำ/ประปาชนบท) เพื่อให้ประชาชนได้ใช้บริโภคในชีวิตประจำวัน					
3. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านสาธารณูปการ (การจัดให้มีการควบคุมตลาด) เพื่อความสะอาดเรียบร้อยในท้องถิ่น					
4. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการผังเมืองเพื่อความน่าอยู่					
5. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการควบคุมอาคาร เพื่อความปลอดภัยแก่ประชาชน					
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต					
1. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ					
2. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อให้แก่ประชาชน					
3. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชนในท้องถิ่น					

หัวข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการ สวัสดิการสังคมพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส					
5. เทศบาลตำบลมีการจัดกิจกรรม การ นันทนาการ ส่งเสริมการกีฬา และการจัดให้มี สถานที่พักผ่อน					
6. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการ ด้านการศึกษาจัด การศึกษามีทั้งในระบบ และนอกระบบ					
7. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการ สาธารณสุข การรักษาพยาบาลและการป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อให้แก่ประชาชน					
ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความ เรียบร้อย					
1. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านส่งเสริม ประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของ ประชาชน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น					
2. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ให้แก่ประชาชน					
3. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการรักษา ความสงบเรียบร้อย และความเป็นระเบียบของ บ้านเมือง					
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิช กรรม และการท่องเที่ยว					
1. เทศบาลตำบลมีการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และ กิจการสหกรณ์					

หัวข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2. เทศบาลตำบลมีการดำเนินการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัว					
3. เทศบาลตำบลมีการดำเนินการหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของเทศบาลตำบล					
4. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการตลาดทำเทียบเรือและท่าข้าม					
5. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์					
6. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่นชุมชน					
ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 1. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้าน การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ กลุ่มรองดูแล และบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
2. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล					
ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น 1. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม					
2. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมของท้องถิ่นด้านการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา					

หัวข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. เทศบาลตำบลมีการจัดบริการด้านการปกป้องคุ้มครอง ควบคุม ดูแลรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ					
4. เทศบาลตำบลมีการจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและปัญหา ที่เกี่ยวข้องกับ การนำนโยบายการกระจายอำนาจทาง
การจัดบริการสาธารณะ ไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามนี้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
โครงสร้าง				
B1_1	15.93	4.685	.960	.941
B1_2	15.97	5.275	.858	.959
B1_3	16.00	4.966	.830	.964
B1_4	15.97	4.861	.932	.946
B1_5	16.00	4.828	.893	.953
รวม				.962
บุคลากร				
B2_1	15.77	6.323	.908	.953
B2_2	15.83	6.351	.904	.954
B2_3	15.80	6.441	.910	.953
B2_4	15.90	6.369	.914	.952
B2_5	15.77	6.737	.847	.963
รวม				.964
งบประมาณ				
B3_1	15.23	7.426	.918	.948
B3_2	15.17	8.213	.877	.955
B3_3	15.30	7.666	.950	.943
B3_4	15.27	7.582	.920	.948
B3_5	15.17	8.213	.802	.967
รวม				.962
สถานที่				
B4_1	15.93	3.651	.928	.935
B4_2	15.87	3.775	.861	.947
B4_3	15.93	3.651	.928	.935
B4_4	16.00	3.793	.850	.949
B4_5	16.00	3.862	.809	.956
รวม				.955

Item-Total Statistics (ต่อ)

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้				
B5_1	15.67	4.782	.921	.958
B5_2	15.70	4.700	.913	.959
B5_3	15.63	4.654	.912	.959
B5_4	15.63	4.861	.939	.956
B5_5	15.63	4.516	.869	.968
รวม				.968
นโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน				
C1_1	13.83	7.178	.821	.957
C1_2	13.77	6.737	.863	.950
C1_3	13.60	5.834	.940	.939
C1_4	13.83	7.523	.935	.950
C1_5	13.63	5.757	.962	.935
รวม				.957
นโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต				
C2_1	21.57	21.426	.917	.967
C2_2	21.53	21.016	.930	.966
C2_3	21.43	22.047	.900	.968
C2_4	21.47	22.326	.849	.971
C2_5	21.60	21.628	.940	.965
C2_6	21.50	23.017	.854	.971
C2_7	21.50	20.810	.916	.967
รวม				.972
นโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย				
C3_1	6.97	2.516	.994	.987
C3_2	7.00	2.690	.975	1.000
C3_3	6.97	2.516	.994	.987
รวม				.994

Item-Total Statistics (ต่อ)

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
นโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดการบริการสาธารณะด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพานิชกรรม และการท่องเที่ยว				
C4_1	17.63	16.447	.867	.974
C4_2	17.73	14.892	.966	.964
C4_3	17.80	15.476	.915	.970
C4_4	17.70	16.976	.889	.974
C4_5	17.77	15.151	.972	.964
C4_6	17.70	14.907	.918	.970
รวม				.974
นโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดการบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
C5_1	3.97	1.206	.942	.
C5_2	4.33	.506	.942	.
รวม				.925
นโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดการบริการสาธารณะด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น				
C6_1	13.67	3.333	.886	.971
C6_2	13.60	3.352	.987	.941
C6_3	13.57	3.495	.914	.962
C6_4	13.67	3.471	.911	.963
รวม				.969
รวมทั้ง 6 ด้าน				.913

รวมทั้งฉบับ Cronbach's Alpha = .921

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวโยชิตา นิมิตรโกนันท
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 6 มกราคม 2531
สถานที่เกิด	จังหวัดนครปฐม
ประวัติการศึกษา	รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน